DZIENNIK

USTAW I ROZPORZĄDZEN KRAJOWYCH

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi

wraz

z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1870.

Lwów.
Z drukarni E. Winiarza we Lwowie.

Spis alfabetyczny

do Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1870. *)

B.

C.

D.

*) **Uwaga.** Ażeby ułatwić ile możności wyszukanie rozporządzeń władz krajowych, przytoczono przy każdej nomenklaturze dwie liczby, z których pierwsza oznacza liczbę ustawy, zaś druga stronicę. Aby uwidocznić różnicę tego oznaczenia, obrano dla liczby stronic grubsze pismo.

E.

F.

R.

S.

T.

Spis chronologiczny

Dziennika ustaw i rozporządzeń krajowych dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rocznik 1870.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 22. Stycznia 1870. **Część I.**

Nr. 1.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Bursztyn, powiatu Rohatyńskiego, na pobór dodatku gminnego do podatku domowo-klassowego, dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Bursztyn, powiatu Rohatyńskiego, pozwala się pobierać w roku 1869. i w roku 1870. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do podatku domowo - klassowego (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 40%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 2.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Chlebiczyn Leśny, powiatu Kołomyjskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

25procentowe dodatki gminne do podatków bezpośrednich, przyznane gminie Chlebiczyn Leśny, powiatu Kołomyjskiego uchwałą reprezentacyi powiatowej z dnia 21. Maja 1869. r. na pokrycie jej wydatków gminnych na rok 1869.. podnoszą się o 9%, i pozwala się tej gminie pobierać w roku 1869. i w roku 1870. dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 34%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 3.

U s t a w a,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Probabin, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Dodatek 25% do podatków bezpośrednich, dozwolony gminie Probabin, powiatu Horodeńskiego na rok 1869. uchwałą reprezentacyi powiatowej z dnia 25. Lutego 1869. r., podwyższa się o 15%, i pozwala się tej gminie pobierać w latach 1869. i 1870. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek

gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 40%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 4.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Radomyśl, powiatu Tarnobrzeskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Radomyśl, powiatu Tarnobrzeskiego pozwala się pobierać w latach 1869. i 1870. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości $44\frac{1}{2}$%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 5.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Słobudka Janowska, powiatu Trembowelskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Słobudka Janowska, powiatu Trembowelskiego, pozwala się pobierać w roku 1869. i w roku 1870. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 31%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 6.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Wierzbowce, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Dodatek 25% do podatków bezpośrednich, dozwolony gminie Wierzbowce, powiatu Horodeńskiego, na rok 1869. uchwałą reprezentacyi powiatowej z dnia 25. Lutego 1869. r. podwyższa się o 7%, i pozwala się tej gminie pobierać w latach 1869. i 1870. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości 32%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 7.

Ustawa,

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie Żywaczów, powiatu Horodeńskiego, na pobór dodatków gminnych do podatków bezpośrednich, dla pokrycia wydatków gminnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Dodatek 25% do podatków bezpośrednich, dozwolony gminie Zywaczów, powiatu Horodeńskiego, na rok 1869. uchwałą reprezentacyi powiatowej z dnia 25. Lutego 1869., podwyższa się o $1\frac{1}{2}$%, i pozwala się tej gminie pobierać w latach 1869. i 1870. na pokrycie jej wydatków gminnych dodatek gminny do wszystkich podatków bezpośrednich (bez dodatków nadzwyczajnych) w wysokości $26\frac{1}{2}$%.

Wiedeń dnia 7. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 22. Stycznia 1870. **Część II.**

Nr. 8.

Ustawa,

o nadzorze nad szpitalami, posiadającemi charakter szpitali powszechnych i publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Nadzór sanitarno-policyjny nad szpitalami powszechnemi i publicznemi, tj. temi, które pod tą nazwą już teraz istnieją, i temi, które za przyzwoleniem Sejmu za szpitale powszechne i publiczne uznane będą, o ile takowy dotychczas c. k. władzy politycznej przysługuża, pozostaje i nadal nienaruszony.

Artykuł II.

Natomiast ze względu na udział funduszu krajowego w opędzaniu kosztów pielęgnowania chorych, w tych zakładach leczonych, postanawia się:

1. Że ogłoszenie innych zakładów dla chorych — prócz już istniejących — zakładami powszechnemi i publicznemi nie nastąpi na przyszłość bez przyzwolenia Reprezentacyi krajowej,

2. Wysokość należytości taxy za leczenie i pielęgnowanie chorych, jakoteż wszelkie zmiany tej należytości ustanawia Wydział krajowy, za porozumieniem się z c. k. polityczną Władzą krajową.

3. O ileby niektóre z tych zakładów nie zostawały już pod bezpośrednim wyłącznym zarządem Wydziału krajowego, to pod względem administracyjnym i ekonomicznym mają pozostawać pod naczelnym kierunkiem i nadzorem Wydziału krajowego, a mianowicie:

a) Wydziałowi krajowemu mają być przedkładane do zatwierdzenia coroczne budżety szpitalne, i składane sumaryczne roczne rachunki;

b) wszelkie zmiany w urządzeniu, w organizacyi, tudzież w etacie płac i osób służby szpitalnej, tak lekarskiej, jak i administracyjnej, zawisły od zatwierdzenia Wydziału krajowego;

c) bez zezwolenia Wydziału nie może nastąpić ani przedaż, ani zamiana, ani żadne stałe obciążenie zakładowego majątku szpitalnego tak ruchomego, jak nieruchomego.

Artykuł III.

Wykonanie tej ustawy polecam Memu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 12. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 9.

Ustawa,

względem ustanowienia rad szpitalnych dla szpitali powszechnych i publicznych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi i Wielkiego Księstwa Krakowskiego, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Z wyjątkiem Lwowa i Krakowa, w każdem mieście, gdzie istnieje szpital, ogłoszony za powszechny i publiczny, ma być ustanowioną rada szpitalna dla tegoż szpitala.

§. 2.

W odniesieniu do zakładu, dla którego jest ustanowioną, rada szpitalna jest organem doradczym i kontrolującym.

§. 3.

Do zakresu działania rad szpitalnych należy w ogóle bezpośrednie czuwanie, opieka i kontrola nad całym zarządem powierzonych ich pieczy szpitali, tak pod względem lekarskim, jakoteż ekonomicznym. W szczególności zaś mają one:

a) pilnie czuwać nad wykonaniem obowiązujących przepisów i rozporządzeń władz wyższych, nad przyjmowaniem i należytem pielęgnowaniem chorych, tym celem przedsiębrać częste, i kiedy tylko okaże się potrzeba, niespodziane rewizye w szpitalu przez członków swoich;

b) czuwać nad całością funduszów i inwentarza zakładu, nad ściągnieniem czynszów z dzierżawy lub najmu, procentów od kapitałów, legatów i innych dochodów, i ażeby takowe użyte były na cel przeznaczony;

c) przestrzegać utrzymania należytego porządku domowego w zakładzie, i nadzorować utrzymanie budynków i sprzętów szpitalnych w dobrym stanie;

d) udzielać zdania swego co do warunków wydzierżawienia dóbr ziemskich i innych, do zakładu należących realności, względem elokacyi kapitałów szpitalnych, niemniej co do warunków i rezultatu licytacyi o dostawę rozmaitych potrzeb szpitalnych, i wykonanie zatwierdzonych robót, budowli i reparacyj, i tym celem dla należytego przestrzegania praw zakładu brać udział przez członków swoich nie tylko przy wszelkich licytacyach, czy to o wydzierżawienie dóbr i realności szpitalnych, o dostawę rozmaitych potrzeb, lub o wykonanie robót, budowli i reparacyj, ale i przy odbiorze znaczniejszych liwerunków i kollaudowaniu uskutecznionych robót, budowli i reparacyj;

e) czynić wnioski co do ustanowienia lub zmiany taxy pielęgnowania chorych; rozpoznawać corocznie budżety, i przeglądać składane przez zarząd rachunki szpitalne, i w tych rzeczach, przed odesłaniem takowych do właściwego ustanowienia, zatwierdzenia, lub sprawdzenia, swoje uwagi robić;

f) czynić przedstawienia do władz dotyczących w sprawie obsadzenia posad, co do mianowania, ukarania, lub oddalenia lekarzy i urzędników szpitalnych, przy udzielaniu urlopów takowym i zarządzaniu potrzebnego zastępstwa, również przedstawić zasłużonych i godnych do odznaczenia udzielania remuneracyi lub zapomogi;

g) brać inicyatywę w zaprowadzeniu potrzebnych reform i ulepszeń w administracyi i urządzeniu szpitali; wreszcie

h) z końcem każdego roku przedkładać Wydziałowi krajowemu sprawozdanie swych czynności, i o stanie szpitala na żądanie wyższej władzy udzielać w każdym razie zdania swego, i wykonać specyalne polecenia w sprawach odnoszących się do powierzonego im zakładu.

§. 4.

Organa wykonawcze zarządów szpitalnych, a w szczególności zwierzchności gminne obowiązane są ułatwiać urzędowanie rad szpitalnych w powierzonym im zakresie.

§. 5.

Rady szpitalne zajmują się także zbieraniem datków dobroczynnych na cele szpitalne.

§. 6.

Rada szpitalna składa się z następujących członków:

a) z prezesa rady powiatowej, lub jego zastępcy, jako delegata Wydziału krajowego;

b) z dwóch delegatów rady powiatowej;

c) z dwóch obywateli miejskich, wybranych przez radę gminną.

Przewodniczącym rady szpitalnej jest prezes rady powiatowej lub jego zastępca.

§. 7.

Urzędowanie delegatów rady powiatowej i obywateli miejskich trwa rok jeden, a ustępujący może być nanowo obranym.

§. 8.

Posada członka rady szpitalnej jest bezpłatna. Jednak żądać mogą członkowie zwrotu z funduszów szpitalnych za wydatki w gotowych pieniądzach, z ich urzędowaniem połączone.

§. 9.

Posiedzenia zwyczajne rady szpitalnej odbywają się raz na miesiąc. Wszakże na żądanie czyto Wydziału krajowego, czy powiatowego, lub miejscowej zwierzchności gminnej, jakoteż na żądanie dwóch członków rady szpitalnej, i w ogóle w wypadkach naglących winien przewodniczący zwołać nadzwyczajne posiedzenie, ile razy okaże się tego potrzeba.

§. 10.

Do ważności uchwał potrzebną jest obecność przynajmniej trzech członków.

Uchwały zapadają większością głosów; w razie równości rozstrzyga przewodniczący. Tenże rozdziela referaty pomiędzy członków, podpisuje wraz z sekretarzem protokóły posiedzeń i uchwały zapadłe, jakoteż expedycye.

§. 11.

Rady szpitalne prowadzą osobną księgę „Dobroczyńców zakładu“, w którą imiennie wpisują tych, którzy czy to datkiem dobrowolnym, czy też inną bezpłatną usługą przyczynili się do utrzymania, wzbogacenia i podniesienia zakładu. Imiona tych dobroczyńców corocznie do publicznej wiadomości mają być podane.

§. 12.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 12. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 10.

P r z e p i s

o dodatku na pomieszkanie dla urzędników i sług Wydziału krajowego, uchwalony przez Sejm krajowy na posiedzeniu dnia 9. Października 1869. roku.

Artykuł I.

Urzędnicy i słudzy Wydziału krajowego, pozostający stale w służbie krajowej, którzy nie mają przeznaczonych sobie pomieszkań w naturze, pobierać będą dodatek na pomieszkanie a mianowicie:

a) **w oddziale konceptowym:**

	złr.
Sekretarze kl. I. rocznie po	400
Sekretarze kl. II. i III. rocznie po	300
Koncypiści rocznie po	200
Praktykanci rocznie po	100

b) **w oddziale technicznym:**

Nadinżynier rocznie	400
Inżynierowie rocznie po	300

c) **w oddziale rachunkowym:**

Dyrektor rocznie	400
Zastępca dyrektora rocznie	300
Adjunkci rocznie po	180

d) **w oddziale kasowym:**

Kasyer rocznie	200
Adjunkci rocznie po	180

e) **w oddziale manipulacyjnym:**

Protokolista i archiwista rocznie po	180
Kanceliści rocznie po	160

f) **w o ź n i**

rocznie po	80

Artykuł II.

Dodatek powyższy wypłacany będzie w półrocznych ratach dnia 1. Kwietnia i 1. Października każdego roku.

Postanowienia ustanowy dla służby krajowej co do nabycia prawa do zasiłku na pomieszkanie, sposobu wypłaty i t. d. pozostają w swej mocy.

Artykuł III.

Niniejszy przepis wchodzi w życie od dnia 1. Stycznia 1870. r., z którym dniem ustaje na mocy uchwały z dnia 7. Października 1868. r. udzielany dodatek na pomieszkanie.

We Lwowie dnia 9. Października 1869. r.

L. Sapieha w. r.
Marszałek krajowy.

Kabat w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 31. Stycznia 1870. **Część. III.**

Nr. 11.

Obwieszczenie c. k. galicyjskiej krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 10. Grudnia 1869. r. l. 36.293.,

tyczące się uregulowania myt na głównej drodze karpackiej (Biała-Stryj-Śniatyńskiej) w dawnym obwodzie Stryjskim.

Wysokie c. k. Ministeryum Skarbu pozwoliło dekretem z dnia 23. Listopada 1869. r. l. 35.311, w porozumieniu z c. k. Ministerstwem Spraw Wewnętrznych, uregulowanie myt na przestrzeni głównej drogi karpackiej (Biała-Stryj-Śniatyńskiej) w dawnym obwodzie Stryjskim, między Majdanem i Stryjem, z ustanowieniem następujących stacyj mytniczych, mianowicie:

I. w Bednarowie do pobierania:
 a) drogowego za milę jedną i
 b) mostowego według klassy II. taryfowej;

II. w Wystowej, jak dotychczas, do pobierania:
 a) drogowego za milę jedną, i
 b) mostowego według klassy III. taryfowej;

III. w Hołyniu do pobierania drogowego za mil trzy, znosząc dotychczasową stacyę mytniczą do pobierania drogowego w Kałuszu;

IV. w Dolinie do pobierania drogowego za mil dwie, znosząc dotychczasową stacyę mytniczą do pobierania drogowego w Krechowicach;

V. w Hoszowie, jak dotychczas, do pobierania:
a) drogowego za mil dwie, i
b) mostowego według klassy III. taryfowej;

VI. w Lisowicach, jak dotychczas, do pobierania:
a) drogowego za mil dwie, i
b) mostowego według klassy I. taryfowej.

Co się podaje do powszechnej wiadomości z tym dodatkiem, że ta regulacya myt z dniem 1. Stycznia 1870. r. się rozpoczyna.

Jorkasch m. p.

Nr. 12.

U s t a w a,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

o ponoszeniu kosztów pertraktacyi, przedsięwziętych w skutek opóźnionego zgłoszenia się z prawami według §. 6. patentu z dnia 5. Lipca 1853. r., podlegającemi z urzędu wykupowi lub regulacyi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem postanawiam, zmieniając §. 42. patentu z dnia 5. Lipca 1853. (Dz. pr. Państwa nr. 130.):

§. 1.

Wszelkie prawa, które według §. 6. patentu z dnia 5. Lipca 1853. r. podlegają z urzędu wykupowi lub regulacyi, a z którémi dotychczas się nie zgłoszono, powinny byc podane najdalej po koniec Czerwca 1870. r. do wiadomości c. k. Namiestnictwa we Lwowie, jako komissyi krajowej.

Jeżeli zaś zgłoszenie się z temi prawami, lub wystąpienie z takowemi nastąpi dopiero po upływie powyższego terminu, wtedy strony, które zawiniły niezgłoszeniem lub niewystąpieniem z pretensyami, ponosić mają koszta z powodu zarządzonej pertraktacyi, a orzekać o tem będą władze powołane do przeprowadzenia wyż przytoczonego patentu.

§. 2.

Polecam Memu Ministrowi Spraw Wewnętrznych wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 25. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 13.

U s t a w a,

względem pozwolenia gminie miasta Strzyżowa, powiatu Rzeszowskiego, na podwyższenie dodatku gminnego od wprowadzonych słodzonych napojów spirytusowych po 24 centy od miary niższo-austryackiej na rok 1870.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie miasta Strzyżowa, powiatu Rzeszowskiego, pozwala się na rok 1870. pobierać podwyższony dodatek gminny od wprowadzonych słodzonych napojów spirytusowych po 24 centy od miary niższo-austryackiej.

Wiedeń dnia 24. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 14.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 12. Stycznia r. b. l. 866,

dotyczące dodatku na fundusz krajowy i indemnizacyjny na rok 1870.

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 24. Grudnia 1869. najmiłościwiej zatwierdzić uchwalony przez Sejm galicyjski rozkład dodatków na fundusz krajowy po 16⅓ centów na rok 1870. od jednego złotego podatków stałych, z dodatkiem jednej trzeciej części, jakoteż uchwalony na tenże rok rozkład dodatków na fundusze indemnizacyjne po 51 centów od jednego złotego podatków stałych, bez wojennego i nadzwyczajnych dodatków.

Podając to do powszechnej wiadomości, zarządzono jednocześnie pobór tych dodatków na potrzeby krajowe i fundusz indemnizacyjny na rok 1870. w sposób zwykły ustawą przepisany.

Possinger w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 31. Stycznia 1870. **Część IV.**

Nr. 15.

Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 29. Grudnia 1869. r. l. 4762 Pr.,

dotyczące peryodycznych wykazów stypendystów na wszechnicach.

Ze względu na zrobione doświadczenie, że przy wykonaniu ustanowień rozporządzenia ministeryalnego z dnia 20. Marca r. 1852. l. 10.381, tyczącego się stypendyów i datków fundacyjnych, pobieranych przez słuchaczów wszechnic, postępowały sobie dotyczące władze wcale nie jednostajnie, i mając oraz na oku jak największe uproszczenie urzędowego traktowania spraw stypendyjnych, postanowił J. E. pan Minister Wyznań i Oświecenia dekretem z dnia 30. Lipca r. b. do l. 6.535. unormować postępowanie w sprawach stypendyjnych w sposób następujący:

Ponieważ nie ulega wątpliwości, że prawo pobierania stypendyum lub jakiegokolwiek dobrodziejstwa fundacyjnego przysługuje stypendyście li tak długo, jak długo nie upłynął przeciąg czasu, na jaki stypendyum nadanem zostało, lub nie zaszły okoliczności pociągające za sobą utratę tego dobrodziejstwa przed upływem owego czasu; nie ma więc koniecznej potrzeby, ażeby przedstawiano peryodyczne wnioski względem przyzwolenia dalszego używania stypendyów, tudzież ażeby wydawano w tej mierze powtarzające się orzeczenia na podstawie tych wniosków. Właściwy powód do takiego orzeczenia będzie danym albo z upływem właściwego przeciągu czasu, lub też w wypadkach, gdy zachodzą okoliczności, o których powyżej wspomniano.

Rozporządza się przeto, aby zaprowadzone powyższym reskryptem ministeryalnym z r. 1852. półroczne wykazy, które miały obejmować wszystkich do pe-

wnego wydziału wszechnicy należących stypendystów lub pobierających datki fundacyjne, na przyszłość ustały, natomiast ażeby wnioski, a względnie wykazy, które mają przedstawiać w myśl powyższego rozporządzenia ministeryalnego kollegia professorów c. k. Namiestnictwu jako najwyższej władzy nadzorczej fundacyjnej, tak jak to rozporządzonem jest co do szkół średnich, ograniczały się odtąd tylko do tych wypadków, gdzie dalsza wypłata jakiegoś stypendyum lub datku fundacyjnego ma być wstrzymaną, albo z jakiej przyczyny prawnej zupełnie nadal odmówioną, lub w ogóle ustać powinna.

Zawiadamiając o tem rozporządzeniu, które obowiązuje od początku roku szkolnego 1870, tak c. k. władze krajowe, jakoteż władze akademickie, polecił zarazem J. Excel. p. Minister, aby zgromadzenia professorów, a względnie referenci spraw stypendyjnych przy wydziałach wszechnic nawet bez szczegółowego przypomnienia mieli na oku potrzebę utrzymania najdokładniejszej ewidencyi wszystkich na wydziale wpisanych stypendystów, zwłaszcza że ta potrzeba stała się w skutek zaprowadzonej obecnie zmiany tem większą i bardziej niezbędną.

Powyższe rozporządzenie J. Excel. pana Ministra Wyznań i Oświecenia podaje c. k. Prezydyum Namiestnictwa do powszechnej wiadomości i zastósowania się z tą uwagą, że w skutek tego został w części zmodyfikowanym tutejszy okólnik z dnia 5. Kwietnia b. r. l. 1857. pr., albowiem uchyla się zawarty w tym okólniku przepis, dotyczący przesyłania peryodycznych wykazów o postępach i zachowaniu się stypendystów, tudzież wniosków co do dalszego pobierania lub też odebrania nadanych stypendyów.

Dotyczące wykazy i wnioski mają być przedkładane nadal c. k. Namiestnictwu w celu dalszego odpowiedniego zarządzenia.

Possinger w. r.

Nr. 16.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 31. Grudnia 1869. roku l. 3129. Pr.,

dotyczące pobierania istniejących podatków bezpośrednich i opłat pośrednich wraz z dodatkami w czasie od d. 1. Stycznia do końca Marca 1870. r.

Według artykułu I. ustawy z dnia 24. Grudnia 1869., ogłoszonej w Dziennika ustaw Państwa nr. 187. z r. 1869., i stósownie do wydanego celem wykonania tej ustawy rozporządzenia wys. Ministerstwa Skarbu z dnia 28. Grudnia 1869. r. do l. 42.669—1823. mają być pobierane istniejące podatki bezpośrednie i opłaty pośrednie wraz z dodatkami w czasie od d. 1. Stycznia do

końca Marca 1870. r. podług istniejących obecnie ustaw o podatkach, a mianowicie, dodatki państwowe w wysokości ustanowionej w art. IV. ustawy z d. 23. Marca 1869. r. (Dz. ust. Państwa nr. 34.), i z uwzględnieniem postanowienia zawartego w ustępie trzecim powołanego artykułu, na mocy którego obowiązanie do podatku zarobkowego i dochodowego klassy I. — tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego klassy II., w każdym razie, jeźli całkowita od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego klassy I., a względnie podatku zarobkowego klassy II. za cały rok 1870. w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 złr. w. a., uiszczać mają jako dodatek państwowy tylko $^7/_{10}$ podatku zwyczajnego.

Stosownie do powołanego rozporządzenia mają być podatki bezpośrednie wraz z dodatkami w powyższym wymiarze za cały rok 1870. wymierzone i w urzędach podatkowych przypisane, od gmin zaś i obowiązanych do opłaty podatków pobieraną będzie aż do dalszego rozporządzenia tylko należytość przypadająca na trzy miesiące, t. j. Styczeń, Luty i Marzec 1870. r.

Należytość przypadająca za rzeczone miesiące oznajmioną będzie gminom i podatkującym w tabellach podatkowych, nakazach płatniczych, extraktach repartycyjnych i książeczkach podatkowych.

Wyjątkowo podatek zarobkowy, który uiszczać należy z góry w ratach półrocznych, zapadających dnia 1. Stycznia i d. 1. Lipca każdego roku, ma być pobierany od stron do opłaty podatku zarobkowego obowiązanych w kwocie dnia 1. Stycznia 1870. zapadłej, a za pierwsze półrocze 1870. przypadającej wraz z odpowiedniemi tej kwocie dodatkami państwowemi.

Co do rozporządzania i podawania fassyj dochodów i wykazywania stałych płac, jakoteż względem wymiaru i uiszczania należytości podatku dochodowego za rok 1870., podają się do powszechnej wiadomości następujące rozporządzenia:

1. Fassye i wykazy celem wymiaru podatku dochodowego za r. 1870. mają być sporządzone w formie dotychczas przepisanej instrukcyą z dnia 11. Stycznia 1850., i powinny być podane do dnia 20. Stycznia 1870.

2. Przy fassyonowaniu dochodu klassy I., tudzież dochodu klassy II., nie pochodzącego ze stałych płac, mają służyć dochody i wydatki lat 1867., 1868. i 1869., za podstawę do oznaczenia przeciętnego czystego dochodu, podlegającego opodatkowaniu na rok 1870.

3. Rozporządzenia §§. 21. i 22. najwyższego patentu z dnia 29 Października 1849. r. będą zastósowane do kwot. pochodzących ze stałych płac klassy II., przypadających w roku 1870.

4. Odsetki i dochody klassy III., podlegające fassyonowaniu ze strony uprawnionych do ich pobierania, mają być fassyonowane według stanu majątku i dochodu z dnia 31. Grudnia 1869. r.

5. Właścicielom budynków, uwolnionym czasowo, całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, wymierzyć należy pięć od sta jako podatek dochodowy za czas od dnia 1. Stycznia do końca Grudnia 1870. r. od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków wolnych od podatku, t. j. od kwoty pozostającej z całorocznego dochodu czynszów brutto, po odtrąceniu procentów prawnie przyzwolonych na utrzymanie budynków, a nadto przy budynkach całkiem wolnych od podatku, po odtrąceniu także przypadających w roku 1870. i udowodnionych procentów od kapitałów, zabezpieczonych na budynku wolnym od podatku.

Od podatku dochodowego, na rok 1870. wymierzyć się mającego według punktu 5. niniejszego rozporządzenia, nie mają być wymierzane i pobierane dodatki państwowe.

Także wymiar i pobór innych dodatków do podatku dochodowego, w punkcie 5. wymienionego, nie ma na razie miejsca.

6. Przysłużające przedsiębiorcom przemysłowym prawo do odciągania podatku dochodowego, przypadającego od kapitałów u nich ulokowanych, od procentów od tychże kapitałów, odnosi się także do podwyższonego dodatku do podatku dochodowego za rok 1870.

Gdyby niniejsze postanowienia w skutek wyższych poleceń wypadało później zmienić, natenczas zmianę tę dodatkowo poda się do wiadomości.

Oliwa w. r.

Nr. 17.

Rozporządzenie Ministerstwa Sprawiedliwości z dnia 20. Grudnia 1869. r., w przedmiocie przydzielenia gminy Ocieki do sądu powiatowego Ropczyckiego.

Na zasadzie §. 2. ustawy z dnia 11. Czerwca 1868. r. (nr. 59. Dz. ust. Państwa) wyłącza się gminę Ocieki z okręgu sądu powiatowego i śledczego Kolbuszowskiego, a przydziela takową do sądu powiatowego Ropczyckiego, a względnie do sądu śledczego Pilźnieńskiego.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w moc obowiązującą z dniem 1. Lutego 1870. roku.

Herbst w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 7. Lutego 1870. **Część. V.**

Nr. 18.

U s t a w a

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

ustanawiająca termin ostateczny do zgłoszenia powinności, podlegających indemnizacyi.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

§. 1.

Podlegające indemnizacyi, a dotychczas nie indemnizowane powinności poddańcze z gruntów rustykalnych, lub z takich gruntów dominikalnych, przez których nadanie utworzoną lub pomnożoną została dotacya poddańcza, niemniej powinności z gruntów starogromadzkich i chłopskich w Wielkiem Księstwie Krakowskiem, mają uprawnieni podać do c. k. dyrekcyi funduszu indemnizacyjnego we Lwowie najpóźniej do dnia ostatniego Czerwca 1870. r., pod utratą prawa do żądania indemnizacyi.

Spóźnione zgłoszenia mają być z urzędu odrzucone.

Spory wytoczone względem powinności, do dnia 30. Czerwca 1870. r. niezgłoszonej, co do okoliczności, czy przez nadanie gruntu dotacya poddańcza utworzoną albo pomnożoną została, lub czy tylko stosunek doczesnej dzierżawy, albo jaki inny prawny stosunek ustanowiony został, rozstrzygać mają sądy w drodze zwykłego processu.

§. 2.

Powinności z pustek rustykalnych, będących w posiadaniu dawnych dominiów, na których oddanie pretendentowi uprawniony dopiero po ostatnim Kwietnia 1870. r. prawomocnie zasądzony został, winien uprawniony podać do indemnizacyi najpóźniej w przeciągu sześćdziesięciu dni po prawomocności wyroku sądowego, a to pod utratą prawa do indemnizacyi.

Jeżeli pozew, w skutek którego sąd oddanie pustki orzekł, dopiero po ostatnim Czerwca 1870. r. wytoczony został, to wynagrodzenie za powinności, na gruncie ciążące, zażądane w oznaczonym terminie i przez organa indemnizacyjne wymierzone, już nie fundusz indemnizacyjny, lecz wedle postanowień ustępu drugiego następującego §. 3. winien posiadacz gruntu sam uprawnionemu bezpośrednio spłacić, a w razie potrzeby ma takowe w drodze exekucyi sądowej być ściągnięte.

§. 3.

Wszystkie inne powinności, zniesione według przepisów indemnizacyjnych, mianowicie według §§. 4. i 6. patentu z dnia 15. Sierpnia 1849. (Dzien. pr. Państwa nr. 361.) i §. 33. *a*) i *b*) patentu z dnia 11. Marca 1851. r. (Dzien. praw Państwa nr. 89.), za które obowiązane strony same spłacić miały wynagrodzenie, winne być podane do indemnizacyi przez uprawnionych lub obowiązanych do c. k. dyrekcyi funduszów indemnizacyjnych we Lwowie najpóźniej do ostatniego Czerwca 1870. r.

Po upływie tego terminu nie pośredniczą więcej fundusze indemnizacyjne w spłacie wykupu, lecz obowiązany spłaci bezpośrednio kwotę wykupu, przez władze indemnizacyjne według przepisów indemnizacyjnych wymierzoną, i to gotówką uprawnionemu, któremu przyznaje się prawo, na mocy prawomocnego wyroku władz indemnizacyjnych, spłatę w razie potrzeby od obowiązanego w drodze sądowej wyexekwować.

Spory o tytuł prawny, na którym powinności indemnizować się mające polegają, rozstrzygane będą w drodze zwykłego processu.

§. 4.

Wykonanie tej ustawy polecam Moim Ministrom Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości.

Wiedeń dnia 10. Stycznia 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 19.

Obwieszczenie Wydziału krajowego Królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z dnia 3. Grudnia 1869. roku l. 13.491.

Sejm krajowy powziął na posiedzeniu z dnia 21. Października 1869. r. następującą uchwałę, dotyczącą zmiany uchwalonego pod dniem 15. Września 1868. r. (Dz. ust. i rozp. kraj. część X. nr. 23. z r. 1868.) etatu osób i płac oddziału technicznego przy Wydziale krajowym, jakoteż służby na drogach krajowych.

§. 1.

Etat oddziału technicznego (budowniczego) przy Wydziale krajowym składać się będzie z jednego nadinżyniera, dwóch inżynierów, dwóch pomocników (assystentów), i z rysowników w miarę potrzeby.

§. 2.

Płacę roczną pobierać będzie:

1 nadinżynier	3000	złr.
1 inżynier	1800	„
z podwyższeniem po 10 latach służby do	2000	„
1 inżynier	1600	„
z podwyższeniem po 10 latach służby do	1800	„
2 pomocników (assystentów) po	600	„

§. 3.

Liczbę przybrać się mających rysowników za dziennem wynagrodzeniem oznaczy Wydział krajowy.

§. 4.

Służbę przy drogach krajowych wypełniać będzie: 7 inżynierów okręgowych (powiatowych), 35 konduktorów dróg i mostów (nadzorców drogowych) i 220 drożników.

§. 5.

Płace inżynierów okręgowych (powiatowych) są następujące:

1 inżynier w Krakowie	1300	złr.
2 inżynierów po	1100	„
4 „ „	1000	„

Oprócz tego otrzymuje każdy inżynier okręgowy ryczałtowo na objazdy 500 złr.

§. 6.

Płace konduktorów dróg i mostów są następujące:

15 konduktorów klassy I. po . . . . 500 złr.

20 „ „ II. „ . . . . 400 „

Oprócz tego otrzymuje każdy konduktor dróg i mostów na konia kwotę ryczałtową 100 do 120 złr. wal. austr. stosownie do miejscowości.

§. 7.

Drożnicy dzielą się na dwie klassy:

należący do I. klassy pobierają rocznie . . . . 150 złr.

„ „ II. „ „ „ . . . . 120 „

§. 8.

Nadinżynier i inżynierowie przy oddziale technicznym (budowniczym) Wydziału krajowego są urzędnikami stałymi z wszystkiemi, tymże według ustanowy służby krajowej przysługującemi prawami, posady zaś assystentów (pomocników), rysowników, inżynierów okręgowych (powiatowych) i służby dróg krajowych nie są stałe i nie połączone z prawem do emerytury.

L. Sapieha w. r.

Gross w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 15. Lutego 1870. **Część VI.**

Nr. 20.

Ustawa z dnia 24. Grudnia 1869. r.,

(Dziennik ustaw Państwa, Dział LXXXI. nr. 188., wydany dnia 28. Grudnia 1869. r.),

względem uwolnienia budowli nowych, dobudowanych i przebudowanych od podatków na pewną liczbę lat.

Za zgodą obu Izb Rady Państwa uznaję za stósowne, rozporządzić, co następuje:

§. 1.

Dozwolone ustawą z dnia 14. Listopada 1867. r. (Dz. ust. Państwa nr. 137.) dla miejsc i poszczególnych budowli, podlegających podatkowi domowoczynszowemu, tudzież ustawą z dnia 3. Marca 1868. r. (Dz. ust. Państwa nr. 16.) dla miejsc i poszczególnych budowli, podlegających podatkowi domowoklassowemu, wyjątkowe uwolnienie od podatków wszystkich budowli nowych, dobudowanych i przebudowanych, które do końca roku 1869. według istniejących przepisów budowniczych ukończone i na użytek oddane będą, a to: budowli nowych na lat pietnaście, a przebudowanych i dobudowanych na lat dwanaście, ma nadal obowiązywać dla tych budowli, które w ciągu lat 1870. i 1871. według istniejących przepisów budowniczych będą ukończone i na użytek oddane.

§. 2.

Ministrowi Skarbu porucza się wykonanie niniejszej ustawy.

Wiedeń dnia 24. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r. **Brestel** w. r.

Nr. 21.

Ustawa,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem zaniechania drogi z Siwki do Halicza jako drogi krajowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Droga krajowa, z Siwki do Halicza w długości 2 mil 1826 sążni wiodąca, będzie nadal jako droga krajowa zaniechaną.

Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 13. Stycznia 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 22.

Ustawa,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem uznania drogi z Dembicy do Nadbrzezia za drogę krajową.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Droga z Dembicy na Baranów, Tarnobrzeg do granicy kraju pod Nadbrzeziem, uznaje się za drogę krajową.

Ministrowi Mojemu Spraw Wewnętrznych polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 13. Stycznia 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 23.

Ustawa,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem uznania drogi z Żółkwi do Krystynopola za drogę krajową.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Droga z Żółkwi na Mosty-Wielkie do Krystynopola uznaje się za drogę krajową.

Ministrowi Mojemu Spraw Wewnętrznych polecam wykonanie tej ustawy.

Wiedeń dnia 13. Stycznia 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 3. Marca 1870. **Część. VII.**

Nr. 24.

Ustawa

obowiązująca w Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

o odłączeniu osady Klasno od gminy Siercza.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam na podstawie §. 3. ustawy gminnej z d. 12. Sierpnia 1866. r., nr. 19. Dz. ust. kraj., co następuje:

§. 1.

Osada Klasno w powiecie wielickim odłącza się od gminy Siercza, i tworzyć będzie odtąd osobną gminę.

§. 2.

W trzydzieści dni po ogłoszeniu niniejszej ustawy będą zarządzone dla każdej z tych, obecnie rozłączonych gmin wybory nowych reprezentacyj gminnych.

§. 3.

Skoro nowe reprezentacye gminne zostaną ukonstytuowane, dotychczasowa reprezentacya gminna odda każdej z tych dwóch gmin jej dotyczący majątek gminny i dobro gminne do rąk jej nowo obranej reprezentacyi.

§. 4.

Osoby przynależne do rozdzielonej gminy przydzielone będą do gmin, w skutek niniejszej ustawy rozłączonych, według zasad w ustawie o przyna-

leżności z dnia 3. Grudnia 1863. r., nr. 105. Dz. pr. Państwa, a w szczególności w §. 4. tejże ustawy wyrażonych.

§. 5.

Instrukcye co do oddania majątku i dobra gminnego w zarząd nowych reprezentacyj gminnych, jak i co do uregulowania wzajemnych pretensyj między rozłączonemi obecnie gminami z tytułu dotychczasowego wspólnego zarządu, wyda Wydział krajowy w porozumieniu z Namiestnictwem.

§. 6.

Wykonanie niniejszej ustawy polecam Memu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Wiedeń dnia 24. Grudnia 1869. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 25.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 31. Stycznia 1870. r. l. 55.892.,

względem wykonania praktyki lekarskiej w Wiedniu.

Jego C. K. Apostolska Mość raczył najwyższem postanowieniem z dnia 30. Listopada z. r. znieść przepis zawarty w ustępie 2. artykułu VIII. z roku 1804. urządzający nauki medyczne, według którego doktorowie, chirurdzy, akuszerowie i aptekarze promowowani na innych wszechnicach Państwa, a mający zamiar wykonywania swej praktyki we Wiedniu, obowiązani byli powtórnemu poddawać się examinowi.

Postanowienie to najwyższe nie uwalnia wszelakoż doktorów nie we Wiedniu promowowanych od obowiązku należenia do tamecznego kollegium lekarskiego.

Possinger w. r.

Nr. 26.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Obrony Krajowej i Publicznego Bezpieczeństwa z d. 22. Stycznia 1870. l. 491.,

dotyczące przyjmowania tych słuchaczów instytutów technicznych do jednorocznej służby ochotniczej w armii, którzy nie ukończyli ani wyższego gimnazyum, ani wyższej szkoły realnej.

W odpowiedzi na zapytanie, o ile uczniom instytutów technicznych, którzy nie ukończyli ani wyższego gimnazyum, ani wyższej realnej szkoły, ze względu na ich naukowe uzdolnienie do jednorocznej ochotniczej służby, pierwszy rok w instytucie technicznym ma być stawianym równo z ostatnim rokiem w szkole wyższej realnej, wydało c. k. Ministerstwo Obrony Krajowej reskryptem z d. 22. Stycznia b. r. l. 491., i w porozumieniu się z Ministerstwem Wyznań i Oświaty, jakoteż i Ministerstwem Wojny, następujące objaśnienie §. 124. instrukcyi do przeprowadzenia ustawy wojskowej:

Wobec różnic w urządzeniu instytutów technicznych nie może być ustanowioną jedna ogólna modła do powszechnego zastósowania; i dla tego słuchacze technicznych instytutów, którzy nie ukończyli wyższego gimnazyum lub szkoły wyższej realnej, w uwzględnieniu ich naukowego wykształcenia, wykazanego przy przyjęciu lub w dalszym przebiegu ich studyów, winni są udowodnić w następujący sposób, iż posiadają uzdolnienie do jednorocznej ochotniczej służby:

1. Na c. k. politechnicznym instytucie w Wiedniu, c. k. technicznej akademii we Lwowie i politechnicznym krajowym instytucie w Pradze dowodem przyjęcia na zwyczajnego słuchacza instytutu.

2. Na c. k. technicznym instytucie w Bernie albo

a) dowodem przyjęcia na podstawie examinu wstępnego, w myśl §. 20. organicznego statutu dla technicznego instytutu w Bernie ze skutkiem złożonego, albo

b) dowodem ukończenia z dobrym skutkiem przynajmniej w dwuletnim kursie wszystkich na specyalnym kupieckim kursie za obowiązkowe uznanych przedmiotów nauki, albo też

c) dowodem ukończenia z dobrym skutkiem i co najmniej na trzechletnim kursie wszystkich przedmiotów naukowych, zamieszczonych w planie naukowym dla umiejętności rolniczych i leśniczych.

Zapisanie się na zwyczajnego lub nadzwyczajnego słuchacza c. k. instytutu technicznego w Bernie nie będzie stanowiło żadnej różnicy, jeżeli słuchacz tegoż instytutu wykaże się z wykonania jednego z warunków dopiero co pod *a*) do *c*) wymienionych.

3. Na technicznej akademii krajowej Joanneum w Gracu dowodem przyjęcia jako zwyczajnego słuchacza do drugiej ogólnej klassy, albo na którykolwiek rok szkoły fachowej, lub kursu specyalnego, jakoteż kursu przygotowawczego na techników przy górnictwie i hutach.

4. Na technicznym instytucie w Krakowie poświadczeniem przyjęcia jako zwyczajnego słuchacza oddziało technicznego, i dobrego skutku z nauk na pierwszym roku.

5. Na król. politechnicum Józefa w Budzie dowodem przyjęcia jako zwyczajnego słuchacza, na którykolwiek rok szkoły fachowej, lub kursu specyalnego dla umiejętności kupieckich i rolniczych.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 31. Marca 1870. **Część. VIII.**

Nr. 27.

Rozporządzenie c. k. Ministerstwa Obrony Krajowej i Bezpieczeństwa Publicznego z d. 11. Stycznia 1870. l. 6735.,

dotyczące przyjęcia uczniów średniej rolniczej szkoły w Mödling jako jednorocznych ochotników.

Wys. c. k. Ministerstwo Obrony Krajowej i Publicznego Bezpieczeństwa, w porozumieniu się z Ministerstwem Wojny, postanowiło reskryptem z d. **11.** Stycznia b. r. Nr. 6.735 przyznać uczniom szkoły rolniczej średniej w Mödling ułatwienie przyjęcia na jednorocznych ochotników bez złożenia examinu wstępnego, jeżeli zdołają wykazać, iż ukończyli gimnazyum niższe, lub szkołę realną niższą z postępem, uprawniającym ich do przejścia do gimnazyum wyższego, lub szkoły wyższej realnej, tudzież iż obydwa fachowe kursa szkoły rolniczej średniej w Mödling ukończyli z dobrym skutkiem.

Co niniejszem podaje się do publicznej wiadomości.

Possinger w. r.

Nr. 28.

Ustawa

obowiązująca w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

względem pozwolenia gminie miejskiej Starejsoli, powiatu Staromiejskiego, na pobór wyższych opłat propinacyjnych od trunków spirytusowych i miodowych, sprowadzanych na własną potrzebę i na przedaż w sklepach korzennych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Gminie Starejsoli, powiatu Staromiejskiego, pozwala się pobierać, począwszy od roku 1869., następujące opłaty propinacyjne od trunków spirytusowych i miodowych, sprowadzonych na własną potrzebę lub przez handlarzy:

1. od masy wódki	8	cnt. w. a.
2. od masy okowity lub innych polepszonych gorzałek .	12	„ „ „
3. od masy miodu, dereniaku i maliniaku	6	„ „ „
4. od masy zaprawnych napojów gorzałczanych, przez handlarzy sprowadzonych, i w butelkach sprzedawanych wraz z 50% dodatkiem do opłaty ad 2. wymienionej	18	„ „ „

Wiedeń dnia 20. Lutego 1870.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r.

Nr. 29.

Rozporządzenie c. k. Szefa Namiestnictwa z dnia 5. Marca 1870. r. l. 3893.,

względem uznania c. k. austryacko-węgierskiego szpitalu na Gałacie w Stambule za zakład publiczny.

Jego Excellencya Pan Minister Spraw Wewnętrznych uznał reskryptem z d. 14. Grudnia 1869. l. 18.125, na podstawie zasięgniętych w drodze konstytucyjnej zdań krajów reprezentowanych w Radzie Państwa, austryacko-węgierski

szpital narodowy na Gałacie w Stambule, w myśl rozporządzeń ministeryalnych z d. 6. Marca 1855. l. 6382 i d. 4. Grudnia 1856. l. 26.641, jako publiczny zakład leczenia dla tej połowy Państwa; postanowienia przeto ustawy krajowej z dnia 19. Listopada 1868. (Nr. 29. Dzien. ust. kraj.), co do zwrotu przez gminy połowy kosztów leczenia i pielęgnowania ubogich, zastósowane być mają od dnia powyższego ministeryalnego rozporządzenia i do poddanych austryackich tutejszo-krajowców, leczonych w rzeczonym zakładzie publicznym.

Possinger w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 2. Kwietnia 1870. **Część IX.**

Nr. 30.

Obwieszczenie c. k. Prezydyum Namiestnictwa z dnia 14. Marca 1870. r. l. 1394. Pr.,

dotyczące ustanowienia komisyi krajowej we Lwowie i podkomisyj krajowych w Krakowie i Tarnopolu dla regulowania podatku gruntowego.

W celu przeprowadzenia czynności oszacowania w Królestwie Galicyi i Lodomeryi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem, według ustawy z d. 24. Maja 1869. r. o regulacyi podatku gruntowego (Dz. u. P. l. 88.), ustanowił Pan Minister Skarbu, porozumiawszy się poprzednio z Wydziałem krajowym, komisyę krajową we Lwowie i podkomisye krajowe w Krakowie i Tarnopolu.

Okręg komisyi krajowej we Lwowie obejmuje powiaty polityczne: Krosno, Sanok, Lisko, Bircza, Brzozów, Przemyśl, Jarosław, Sambor, Staremiasto, Turka, Drohobycz, Rudki, Mościska, Jaworów, Cieszanów, Rawa, Sokal, Kamionka Strumiłowa, Żółkiew, Gródek, Lwów i miasto Lwów, Bóbrka, Żydaczów, Stryj, Dolina i Kałusz.

Okręg podkomisyi krajowej w Krakowie obejmuje powiaty polityczne: Żywiec, Biała, Chrzanów, Kraków i miasto Kraków, Wadowice, Wieliczka, Myślenice, Nowytarg, Limanowa, Bochnia, Brzesko, Nowy-Sącz, Grybów, Gorlice, Tarnow, Dąbrowa, Mielec, Pilzno, Jasło, Ropczyce, Rzeszów, Kolbuszowa, Tarnobrzeg, Nisko i Łańcut.

Okręg podkomisyi krajowej w Tarnopolu obejmuje powiaty polityczne: Bohorodczany, Stanisławów, Rohatyn, Przemyślany, Złoczów, Brody, Tarnopol, Brzeżany, Podhajce, Buczacz, Tłumacz, Nadwórna, Kossów, Śniatyn, Kołomyja, Horodenka, Zaleszczyki, Borszczów, Czortków, Husiatyn, Trembowla, Skałat i Zbaraż.

Komisya krajowa, dla okręgu lwowskiego w myśl powołanej ustawy utworzona, rozpocznie swoją czynność dnia 31. Marca 1870. z siedzibą we Lwowie.

Komisya ta składa się, prócz przewodniczącego, z dziesięciu członków i tyluż zastępców.

Członkowie:

P. Szczepan Olbrycht, radny w Samborze;

P. Felix Bartmański, właściciel dóbr w Tadaniach;

P. Leopold Bogucki, emerytowany nadradca skarbowy, właściciel dóbr;

P. Alexander Korzeniowski, właściciel dóbr i członek galic. Towarzystwa gospodarczego we Lwowie;

P. Kornel Krzeczunowicz, właściciel dóbr i poseł na Sejm krajowy we Lwowie;

P. Ludwik Oczkowski, były profesor matematyki, właściciel gospodarstwa w Radochońcach;

P. Józef Pajączkowski, właściciel dóbr i dyrektor galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie;

P. Henryk Strzelecki, nadleśniczy, oraz inspektor dóbr miasta Lwowa;

P. Hipolit Wiśniewski, c. k. inspektor ekonomiczny;

P. Jan Wittemberski, c. k. nadradca skarbowy.

Zastępcy:

P. Józef Abendroth, c. k. inspektor lasowy;

P. Józef Grelinger-Greliński, sekretarz Towarzystwa gospodarczego we Lwowie;

P. Antoni Jabłonowski, właściciel dóbr we Lwowie;

P. Salomon Klärmann, właściciel dóbr w Leśniowicach;

P. Paweł Kustrzycki, naczelnik gminy i gospodarz w Pinianach;

P. Jan Miejski, przełożony gminy i gospodarz w Kuńkowcach;

P. Narcyz Puchalski, dzierżawca dóbr w Żurawicy;

P. Franciszek Skulski, c. k. powiatowy komisarz skarbowy;

P. Jan Szeptycki, właściciel dóbr w Przyłbicach;

P. Bronisław Ujejski, właściciel dóbr w Lubszy.

Podania do komisyi krajowej podatku gruntowego we Lwowie wnosić należy w tymczasowym jej lokalu, w zabudowaniu c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej we Lwowie.

Possinger m. p.

8. [illegible]
9. [illegible]
10. [illegible]

[illegible]

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 4. Kwietnia 1870. **Część. X.**

Nr. 31.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Marca 1870. do l. 11.664.

Niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości, w myśl §. 49. instrukcyi do ustawy wojskowej, plan podróży i czynności, dotyczący uzupełnienia wojska na rok 1870. w Galicyi.

Possinger w. r.

Dla okręgu wojsko uzupełniającego Nr.	Ilość komissyj asenterunkowych równocześnie ustanowion.	Dla którego powiatu stawienniczego odbywa się asenterunek	Dnie podróży w Kwietniu	Dnie podróży w Maju	Dnie czynności w Kwietniu
			1870.		
9.	1.	Stryj			1. 2. 4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20.
		Dolina	21.		27. 28. 29. 30.
		Kałusz		8. 19.	
	1.	Żydaczów	26.		27. 28. 29. 30.
		Bóbrka		1.	
		Przemyślany		12. 22.	
10.	1.	Cieszanów	1.		2. 4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13.
		Jarosław	14.		19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Jaworów		5.	
		Przemyśl		15.	
	1.	Gródek	26.		27. 28. 29. 30.
		Mościska		5. 15.	
13.	1.	Chrzanów	1.		2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13.
		Powiat Krakowski	14.		19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29.
		Miasto Kraków			30.
	1.	Brzesko	1.		2. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13.
		Bochnia	14.		19. 20. 21. 22. 23. 25. 26.
		Wieliczka	27.	10.	28. 29. 30.
15.	1.	Zaleszczyki	2. 3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21.
		Borszczów	22.		27. 28. 29. 30.
		Tarnopol		8. 9.	
	1.	Skałat	26.		27. 28. 29. 30.
		Husiatyn		10. 20.	
20.	1.	Bochnia	2. 3.		4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12.
		Limanowa	13.		19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28.
		Nowytarg	29. 30.	11.	
	1.	Gorlice	3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13.
		Grybów	14.		19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Nowy-Sącz		3.	
24.	1.	Śniatyn	3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20.
		Kossów	21.		27. 28. 29. 30.
		Kołomyja		8.	

Dnie czynności w Maju 1870.	Miejsce poboru	Uwaga.
	Stryj	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Dolina	
9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18.	Kałusz	
	Żydaczów	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11.	Bóbrka	
13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21.	Przemyślany	Dodatkowe odstawki odbędą się 27., 28. i 30. Maja 1870. w siedzibie każdej c. k. komendy rezerwy.
	Cieszanów	
2. 3. 4.	Jarosław	
6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	Jaworów	
16. 17. 18. 19. 20. 21. 23. 24. 25.	Przemyśl	
2. 3. 4.	Gródek	Niedziele:
6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	Mościska	3., 10., 17. i 24. Kwietnia, 1., 8., 15., 22. i 29. Maja.
	Chrzanów	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9.	Kraków	Święta rz. kat.: 15., 16. i 18. Kwietnia i 26. Maja.
	Brzesko	
	Bochnia	
1. 3. 4. 5. 6. 7. 9.	Wieliczka	Święta gr. kat.: 6., 22., 23., 25. i 26. Kwietnia 1870.
	Zaleszczyki	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Borszczów	
10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21.	Tarnopol	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9.	Skałat	
11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21.	Husiatyn	
	Bochnia	
	Limanowa	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10.	Nowytarg	
	Gorlice	
2.	Grybów	
4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13.	Nowy-Sącz	
	Śniatyn	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Kossów	
9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20.	Kołomyja	

Dla okręgu wojsko uzupełniającego Nr.	Ilość komissyj asenterunkowych równocześnie ustanowion.	Dla którego powiatu stawienniczego odbywa się asenterunek	Dnie podróży		Dnie czynności
			w Kwietniu	w Maju	w Kwietniu
			1870.		
30.	1.	Sokal	2. 3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21.
		Rawa	22. 23.		27. 28. 29. 30.
		Żółkiew		10. 24.	
	1.	Powiat Lwowski			1. 2. 4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Miasto Lwów			
40.	1.	Tarnobrzeg	2. 3.		4. 5. 6. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.
		Kolbuszowa	15.		19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29.
		Rzeszów	30.		
	1.	Nisko	2. 3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.
		Łańcut	15. 16.	4.	19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
45.	1.	Krosno	6.		7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21.
		Brzozów	22.		27. 28. 29. 30.
		Sanok		8.	
	1.	Lisko	26.		27. 28. 29. 30.
		Bircza		8. 19.	
55.	1.	Podhajce	6.		7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21.
		Rohatyn	22.		27. 28. 29. 30.
		Brzeżany		8.	
	1.	Tłumacz	5. 6.		7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.
		Buczacz	15.		19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Trembowla		5. 15. 16.	
56.	1.	Wieliczka	6.		7. 8. 9. 11. 12.
		Myślenice	13.		14. 19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27.
		Wadowice	28.		29. 30.
	1.	Żywiec	19.		20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
		Biała		1. 13.	

Dnie czynności w Maju 1870.	Miejsce poboru	Uwaga.
	Sokal	Dodatkowe odstawki odbędą się 27., 28. i 30. Maja 1870. w siedzibie każdej c. k. komendy rezerwy. Niedziele: 3., 10., 17. i 24. Kwietnia, 1., 8., 15., 22. i 29. Maja. Święta rz. kat.: 15., 16. i 18. Kwietnia i 26. Maja. Święta gr. kat.: 6., 22., 23., 25. i 26. Kwietnia 1870.
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9.	Rawa	
11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 23.	Żółkiew	
 2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21.	Lwów	
	Tarnobrzeg	
	Kolbuszowa	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	Rzeszów	
	Nisko	
2. 3.	Łańcut	
	Krosno	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Brzozów	
9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21.	Sanok	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Lisko	
9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18.	Dobromil	
	Podhajce	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Rohatyn	
9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21.	Brzeżany	
	Tłumacz	
2. 3. 4.	Buczacz	
6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	Trembowla	
	Wieliczka	
	Myślenice	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12.	Wadowice	
	Żywiec	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12.	Biała	

Dla okręgu wojsko uzupełniającego Nr.	Ilość komissyj asenterunkowych równocześnie ustanowion.	Dla którego powiatu stawienniczego odbywa się asenterunek	Dnie podróży w Kwietniu	Dnie podróży w Maju	Dnie czynności w Kwietniu
			1870.		
57.	1.	Dąbrowa	19.		20. 21. 22. 23. 25. 26. 27. 28. 29. 30.
		Mielec		1.	
		Ropczyce		11. 20.	
	1.	Jasło	3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.
		Pilzno	15.		19. 20. 21. 22. 23. 25. 26. 27.
		Tarnów	28.		29. 30.
58.	1.	Nadworna	3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14.
		Bohorodczany	15.		19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Stanisławów		5.	
	1.	Czortków	25. 26.		27. 28. 29. 30.
		Horodenka		8.	
		Tłumacz		19. 28.	
77.	1.	Rudki	3.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12.
		Sambor	13.		14. 19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Staremiasto		6.	
		Turka		15. 26.	
	1.	Drohobycz	26.		27. 28. 29. 30.
		Żydaczów		8. 15. 16.	
80.	1.	Kamionka Strumiłowa	23.		4. 5. 7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Złoczów		1. 2.	
	1.	Brody	6.		7. 8. 9. 11. 12. 13. 14. 19. 20. 21. 27. 28. 29. 30.
		Zbaraż		4. 5. 20. 21.	

Dnie czynności w Maju 1870.	Miejsce poboru	U w a g a.
	Dąbrowa	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10.	Mielec	
12. 13. 14. 16. 17. 18. 19.	Ropczyce	
	Jasło	
	Pilzno	
2. 3. 4. 5. 6. 7. 9. 10.	Tarnów	Dodatkowe odstawki odbędą się 27., 28. i 30. Maja 1870. w siedzibie każdej c. k. komendy rezerwy.
	Nadwórna	
2. 3. 4.	Bohorodczany	
6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19.	Stanisławów	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Czortków	Niedziele: 3., 10., 17. i 24. Kwietnia, 1., 8., 15., 22. i 29. Maja.
9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18.	Horodenka	
20. 21. 23. 24. 25. 27.	Tłumacz	
	Rudki	
2. 3. 4. 5.	Sambor	Święta rz. kat.: 15., 16. i 18. Kwietnia i 26. Maja.
7. 9. 10. 11. 12. 13. 14.	Staremiasto	
16. 17. 18. 19. 20. 21. 23. 24. 25.	Turka	
2. 3. 4. 5. 6. 7.	Drohobycz	Święta gr. kat.: 6., 22, 23., 25. i 26. Kwietnia 1870.
9. 10. 11. 12. 13. 14.	Żydaczów	
	Kamionka Strumiłowa	
3. 4. 5. 6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 23.	Złoczów	
2. 3.	Brody	
6. 7. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 16. 17. 18. 19.	Zbaraż	

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 10. Maja 1870. **Część. XI.**

Nr. 32.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 27. Marca 1870. r. do liczby 11.585.,

względem przyznania uczniom handlowych zakładów naukowych w Tryeście Emanuela Edelesa i Justyniana Heilanda prawa wstąpienia do wojska jako jednoroczni ochotnicy.

Uchwałą powziętą na podstawie postanowień §. 21. ustawy wojskowej z dnia 5. Grudnia 1868. r. przez c. k. Ministerstwa krajowe, za porozumieniem się z c. k. państwowem Ministerstwem Wojny, przyznano uczniom dwóch w Tryeście istniejących handlowych zakładów naukowych, a mianowicie: uczniom zakładu Emanuela Edelesa, pod nazwą „Instituto superiore di lingue e di commercio e seritto modelo" i Justyniana Heilanda, nazwę „Instituto superiore di commercio e banco modelo" noszącego — prawo wstąpienia do wojska jako jednoroczni ochotnicy bez składania poprzednio examinu wstępnego, jeżeli ci uczniowie wykażą się poświadczeniami z niższych szkół gimnazyalnych, lub ze samoistnych szkół realnych, upoważniającemi ich do wstąpienia do wyższego gimnazyum, lub też do wyższych szkół realnych, i oprócz tego udowodnią, iż ukończyli przynajmniej dwa ostatnie kursa roczne na jednym z rzeczonych dwóch zakładów naukowych.

Co się niniejszem w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Obrony krajowej z dnia 12. Marca 1870. r. do l. 1.788/II. podaje do ogólnej wiadomości.

Possinger w. r.

N. 33.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 2. Kwietnia 1870. r. do liczby 13.194.,

względem udzielonego słuchaczom agronomicznych zakładów naukowych w Dąbrawicach (na Morawie) i Koloszmonostorze (w Węgrzech) prawa wstąpienia do wojska jako jednoroczni ochotnicy.

W skutek powziętej przez c. k. Ministerstwa dla krajów koronnych, w Radzie Państwa reprezentowanych, na podstawie §. 21. ustawy wojskowej z dnia 5. Grudnia 1868. r. uchwały, w porozumieniu się z państwowem c. k. Ministerstwem Wojny, przyznano tym uczniom agronomicznego zakładu w Dąbrawicach (Doubravic) w Morawii dobrodziejstwo wstąpienia do wojska jako jednoroczni ochotnicy, bez składania examinu wstępnego, którzy mogą się wykazać, iż ukończyli niższe gimnazyum albo niższe realne szkoły z postępem, upoważniającym ich do wstąpienia do wyższego gimnazyum albo do wyższych szkół realnych, i oprócz tego dwuroczny kurs w rzeczonym zakładzie z dobrym postępem.

C. k. państwowe Ministerstwo Wojny oznajmiło także odezwą, wystosowaną do c. k. Ministerstwa Obrony krajowej z dnia 25. Lutego b. r. do liczby 1.038 oddział 2., iż w porozumieniu się z dotyczącemi król. Ministerstwami węgierskiemi przyznało nowoutworzonemu wyższemu zakładowi agronomicznemu w Koloszmonostorze (Koloszmonostor) w okolicy Klausenburga, równe prawa z wyższemi szkołami realnemi co do wykazania uzdolnienia naukowego aspirantów do jednorocznej służby ochotników.

Co się niniejszem w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Obrony krajowej z dnia 22. Marca 1870. r. l. 2.267/II. do ogólnej wiadomości podaje.

Possinger w. r.

Nr. 34.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi Skarbu z dnia 1. Kwietnia 1870. r. do l. 650/pr.,

dotyczące poboru podatków i opłat wraz z dodatkami w II. ćwierćroczu 1870.

Według rozporządzenia wysokiego Ministerstwa Skarbu z dnia 31. Marca 1870. r. l. 7.879, pozwolonem zostało ustawą z dnia 29. Marca 1870. r. pobieranie i nadal podatków i opłat wraz z dodatkami rządowemi, niemniej jak i opędzanie wydatków z powodu regulacyi zasad opodatkowania w II. ćwierćroczu 1870. r.

W skutek tego mają być w oznaczonym okresie taksamo wymierzane i pobierane podatki stałe i istniejące dodatki nadzwyczajne, jak to ustanowionem zostało na I. kwartał 1870. r. rozporządzeniem tutejszem z dnia 31. Grudnia 1869. r. l. 3.129 (Dz. ust. i rozp. kraj. z r. 1870. część IV. nr. 16.).

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 2. Czerwca 1870. **Część XII.**

Nr. 35.

Obwieszczenie Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem z d. 8. Marca 1870. r. l. 15.079/1869.

Instrukcya

administracyjna i rachunkowa dla służby dróg krajowych.

I. Przepisy ogólne.

§. 1.

Wszelkie roboty i dostawy na drogach krajowych, wskazane w §. 10. ustawy krajowej z d. 15. Września 1868. r. (Dz. ust. i rozp. kraj. część VIII. nr. 21.), prowadzone czy to w drodze przedsiębiorstwa, czy też w zarządzie własnym przedsiębrane, będą tylko na podstawie projektów i kosztorysów, wypracowanych przez inżynierów okręgowych i zatwierdzonych przez Wydział krajowy.

§. 2.

Projekta te i kosztorysy wypracowuje w jednym exemplarzu inżynier okręgowy według przepisów instrukcyi technicznej, wydanej rozporządzeniem Wydziału krajowego z dnia 15. Kwietnia 1869. r. l. 3.714, używając do pomocy w tej czynności właściwych konduktorów, i przedkłada je zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu, donosząc o tem równocześnie Wydziałowi krajowemu.

§. 3.

Wydział powiatowy przesyła rzeczone projekta i kosztorysy Wydziałowi krajowemu najdalej do dni 14. wraz z uwagami swemi, o ile uzna potrzebę jakich zmian co do robót lub dostaw, objętych temi kosztorysami.

§. 4.

Wydział krajowy, uznawszy potrzebę projektowanych robót lub dostaw przesyła zatwierdzone plany i kosztorysy w jednym exemplarzu inżynierowi okręgowemu do dalszego użytku, a w drugim zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu, z poleceniem przeprowadzenia w myśl dyrektywy z dnia 20. Grudnia 1869. r. l. 16.190, licytacyi na wykonanie robót lub dostaw projektem i kosztorysem objętych.

§. 5.

Po przedłożeniu rezultatu licytacyi, Wydział krajowy albo zatwierdza wynik tejże, polecając wydziałowi powiatowemu zawarcie kontraktu oraz zarządzenie robót, i otwiera odpowiedni kredyt w miejscowej kassie poborowej, albo jeźli uzna przedstawione oferty za niekorzystne, lub jeźli licytacya dla braku oferentów do skutku nie przyszła, stanowi o dalszem postępowaniu.

Stósownie do okoliczności może Wydział krajowy albo ponowną zarządzić licytacyę, albo bezpośrednio wejść w umowę z przedsiębiorcami, albo polecić przeprowadzenie robót i dostaw w zarządzie własnym.

§. 6.

Wydział powiatowy równie jak i służba drogowa nadzorują dokładne wykonanie oddanych w przedsiębiorstwo robót i dostaw, i czuwają nad ścisłem dopełnieniem kontraktu ze strony przedsiębiorcy.

W razie dostrzeżonych zboczeń od warunków kontraktu, wydział powiatowy, a wedle okoliczności inżynier okręgowy, wzywa pisemnie przedsiębiorcę do dopełnienia zobowiązań. W każdym razie wydział powiatowy obowiązanym jest przedsięwziąć wszelkie środki zaradcze.

W razie potrzeby winien inżynier okręgowy o niedotrzymaniu kontraktu ze strony przedsiębiorcy donieść Wydziałowi krajowemu bezpośrednio.

§. 7.

W miarę postępu robót lub dostaw otrzymują przedsiębiorcy na rachunek należytości zaliczki, które się oznacza w sposób następujący:

a) przy częściowym odbiorze dostarczonych materyałów, konduktor zdjąwszy na gruncie wymiary odebranych materyałów, sporządza wykaz — wedle wzoru wskazanego w §. 26., i przedstawia takowy właściwemu inspektorowi, który sprawdziwszy go wspólnie z konduktorem na gruncie, podpisem swym zatwierdza; — poczem konduktor wedle właściwego wzoru przypadającą należytość oblicza i obliczenie to wraz z powyższym wykazem zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu przedkłada, przesyłając równocześnie jeden exemplarz wykazu odebranych materyałów inżynierowi okręgowemu: na podstawie obliczenia, przedłożonego przez konduktora, Prezes wydziału powiatowego wydaje przedsiębiorcy — z ustanowionej na ten cel księgi sznurowej — assygnatę, na mocy której kassa poborowa z otwartego u niej kredytu wypłaca przedsiębiorcy przypadającą należytość;

b) częściowe sprawdzanie robót budowlanych i w ogóle robót ważniejszych większych rozmiarów, uskutecznia na wezwanie wydziału powiatowego inżynier okręgowy na gruncie wraz z inspektorem na podstawie sporządzonego przez konduktora wykazu, i przesyła zatwierdzony przez inspektora wykaz, jakoteż obliczenie należytości wydziałowi powiatowemu do zarządzenia wypłaty w sposób wyżej wskazany.

§. 8.

Odbiór ostateczny (kollaudacyę) robót budowlanych i robót ważniejszych większych rozmiarów, uskutecznia komissya, złożona z delegata wydziału po-

wiatowego, właściwego inspektora i inżyniera, lub delegowanego przez inżyniera konduktora. Postępowanie w tym względzie jest następujące:

Przedsiębiorca po ukończeniu poruczonych mu robót zawiadamia wydział powiatowy drogą zarządzający, który oznacza dzień do odbioru, wyznacza delegata i zawiadamia inspektora i inżyniera. Stosownie do okoliczności i ważności roboty, inżynier albo sam na dzień oznaczony przybywa, albo deleguje w zastępstwie swojem konduktora, z wyłączeniem jednak tego, który robotami kierował. W każdym razie protokół odbiorczy, sporządzony i podpisany przez członków komissyi, zostaje wręczony lub przesłany inżynierowi okręgowemu, który przypadającą należytość za całą dostawę oblicza, i wykaz obliczenia wydziałowi powiatowemu przesyła.

Wydział powiatowy potrąca od summy wykazanej w obliczeniu, wydane już poprzednio zaliczki, i zawiadamia przedsiębiorcę o przypadającej mu jeszcze należytości, którą kassa poborowa na mocy assygnaty, wydanej przez Prezesa wydziału powiatowego, w sposób w §. 7. wskazany, wypłaca.

Protokół tyczący się odbioru robót lub materyałów (akt kollaudacyi), przez wszystkich członków komissyi podpisany, przesyła wydział powiatowy Wydziałowi krajowemu, który przekonawszy się, że warunki kontraktu zostały spełnione, zezwala na wydanie kaucyi przedsiębiorcy.

§. 9.

Wydział krajowy oznacza roboty ważniejsze, których odbiór uskuteczniony być ma przez inżyniera delegowanego z Wydziału krajowego.

O ukończeniu tych robót donosi inżynier okręgowy Wydziałowi krajowemu, który wyznacza dzień odbioru i wedle uznania deleguje inżyniera do składu komissyi, wymienionej w paragrafie poprzednim.

Protokół odbiorczy (kollaudacyjny) i obliczenie techniczne całej budowy, przedkłada delegowany inżynier Wydziałowi krajowemu, a wypłata następuje po sprawdzeniu wszelkich rachunków i obliczeń, na polecenie Wydziału krajowego.

§. 10.

Roboty w zarządzie własnym przeprowadza, na polecenie Wydziału krajowego, wydział powiatowy, poruczając je inżynierowi lub konduktorowi pod kontrolą właściwego inspektora lub specyalnego delegata. Na ten cel otwiera Wydział krajowy w właściwej kassie poborowej do dyspozycyi wydziału powiatowego drogą zarządzającego, kredyt do wysokości kosztorysem przewi-

dzianej summy, z której wydział powiatowy wydaje inspektorowi lub delegatowi zaliczki odpowiednie.

Konduktor prowadzący roboty, sporządza listy płacy robotników i wykazy dostarczonych materyałów, lub wykonanych robót budowlanych, albo ważniejszych robót większych rozmiarów i należytość za materyały oblicza sam, przesyłając jeden exemplarz wykazu inżynierowi a drugi wraz z obliczeniem inspektorowi lub delegatowi w celu bezzwłocznej wypłaty należytości.

Należytość zaś za roboty budowlane lub ważniejsze roboty większych rozmiarów oblicza inżynier okręgowy na podstawie wykazów konduktora; jednakże inspektor lub delegat, przekonawszy się o rzeczywistości wykazanych przez konduktora robót, uskutecznia tymczasem zaliczkową wypłatę w odpowiedniej wysokości, a ostateczną należytość wypłaca po otrzymaniu od inżyniera obliczenia, które zatwierdza i przesyła wydziaławi powiatowemu do dalszego użytku.

§. 11.

W razie gdyby się okazało, że polecone przez Wydział krajowy przeprowadzenie robót w zarządzie własnym, da się uskutecznić korzystniej przez zawarcie umowy z jednym lub z kilku cząstkowymi przedsiębiorcami, zawiera wydział powiatowy umowy, i zawiadamia o tem Wydział krajowy, wypłaty zaś uskutecznia w sposób wskazany w §. 7. niniejszej instrukcyi.

Wszakże postępowanie to właściwem jest jedynie wtedy, jeżeli należytości cząstkowych przedsiębiorców nie przekraczają summy przez Wydział krajowy na ten cel przeznaczonej; w razie zaś przeciwnym umowy powinny być przedłożone Wydziałowi krajowemu do zatwierdzenia.

§. 12.

Przy znaczniejszych robotach, dokonanych w zarządzie własnym, wydział powiatowy, zawiadomiony przez inżyniera o ukończeniu robót, zarządza odbiór ostateczny przez komissyę, oznaczoną §. 8. instrukcyi niniejszej, a protokół odbiorczy przesyła przy raporcie Wydziałowi krajowemu.

§. 13.

Roboty zwykłe około utrzymania drogi, jak rozsypanie szutru, czyszczenie rowów, zgartywanie błota itp., uskuteczniać należy zawsze w zarządzie własnym przez drożników, z dodaniem tymże wedle potrzeby pomocników.

§. 14.

W przypadku, gdyby w ciągu wykonania robót, czy to w drodze przedsiębiorstwa, czy w zarządzie własnym, okazała się potrzeba zwiększenia ilości robót, pierwotnemi projektami i kosztorysami przewidzianych, inżynier, przekonawszy się sam o takiej potrzebie, lub zawiadomiony o tem przez konduktora, uda się do właściwego inspektora o stwierdzenie tej potrzeby (§. 31. ust. adm.). Jeźli inspektor zgadza się na zdanie inżyniera, i zwiększenie robót uznaje za konieczne, inżynier przesyła pisemne przedstawienie, poparte przez inspektora, do wydziału powiatowego drogą zarządzającego.

Wydział powiatowy donosi o tem Wydziałowi krajowemu i żąda otwarcia dodatkowego kredytu. W razie odmiennych zdań inspektora i inżyniera objawia inspektor zdanie swe pisemnie i doręcza je inżynierowi, który takowe za pośrednictwem wydziału powiatowego wraz z swojem uzasadnionem przedstawieniem przesyła Wydziałowi krajowemu do ostatecznego rozstrzygnięcia.

§. 15.

Na pokrycie kosztów w wypadkach nieprzewidzianych i nie cierpiących zwłoki, tudzież kosztów na uskutecznienie robót w §. 21. ustawy drogowej objętych, Wydział krajowy otwiera wydziałowi powiatowemu kredyt do wysokości summy, jaką za stosowną uzna (§. 22. ust. adm.). Z kredytu tego podnosi wydział powiatowy w miarę potrzeby odpowiednie kwoty, i zarządza prowadzenie robót przez konduktora. zawiadamiając o tem jednocześnie inżyniera. Dalsze postępowanie w takich wypadkach wskazane jest w §. 10. i 11. niniejszej instrukcyi.

§. 16.

Z summ na wypadki nieprzewidziane przez Wydział krajowy wyznaczonych, czerpie wydział powiatowy tylko w przypadkach nie cierpiących zwłoki. W razie, jeźli wypadek nieprzewidziany jest tego rodzaju, że nie grozi przerwaniem komunikacyi, lub znacznem zwiększeniem szkód, inżynier okręgowy sporządza projekt i kosztorys naprawy, i przedkłada takowy wydziałowi powiatowemu do dalszego postępowania w myśl §. 3. niniejszej instrukcyi. W tym przypadku roboty wchodzą w kategoryę robót kosztorysami przewidzianych, i osobny na nie kredyt otworzonym zostaje.

II. Obowiązki pojedynczych organów służby drogowej.

A. Drożnicy.

§. 17.

Obowiązki drożników określają §§. 48. do 50. ust. administr.

§. 18.

Drożników przyjmuje wydział powiatowy drogą zarządzający, niezdatnych zaś wydala ze służby na przedstawienie konduktora.

§. 19.

Drożnicy podlegają bezpośrednio konduktorom (§. 16. ust. org.).

Konduktorowie wymierzają kary na drożników za przewinienia w myśl §. 45. ust. administr. Również przedstawiają Wydziałowi krajowemu za pośrednictwem wydziału powiatowego odznaczających się gorliwością do wynagrodzenia. Wszelkie polecenia otrzymują drożnicy tylko za pośrednictwem właściwego konduktora, i żaden z organów służby drogowej nie może używać drożników do posług osobistych lub ze służbą drogową związku nie mających.

§. 20.

Każdy drożnik otrzymuje książeczkę służbową — wzór Nr. 1. — którą codziennie wychodząc na robotę przy sobie mieć powinien. W książeczce tej konduktor zapisuje wydane mu na każdy dzień polecenia.

Jeśli drożnik umie pisać, powinien sam każdodziennie spełnienie tych poleceń lub przeszkodę zaszłą w właściwej rubryce zapisywać. Konduktor zaś przy pierwszem zwidzeniu drogi sprawdza ją i poświadcza. W książeczkach drożników pisać nie umiejących sam konduktor, sprawdziwszy na gruncie dokonaną robotę, zapisuje o ile jego polecenia spełnione zostały. Książeczka drożnika prócz tego zawierać będzie spis narzędzi powierzonych drożnikowi i ubytek takowych.

§. 21.

Każdy z organów służby drogowej, napotkawszy drożnika wykraczającego przeciw obowiązkom służby, winien spostrzeżenia swe w książeczce zapisać.

Konduktor przy pierwszem zwidzeniu drogi zarzut uczyniony drożnikowi sprawdzi, i w razie winy odpowiednią wymierzy karę.

§. 22.

Każdy drożnik powinien znać ilość materyałów, znajdujących się na części drogi nadzorowi jego oddanej.

W tym celu, jeśli umie pisać, zapisuje je w miarę postępu dostawy i zaznacza zużyte ilości, jeśli pisać nie umie, używa do tego karbów, każdą pryzmę dostawionego kamienia karbując, a po jej zużyciu karb do połowy ścinając.

§. 23.

Wszelkie uboczne zajęcia drożników są zakazane (§. 17. ustawy org.).

Powinni oni cały dzień znajdować się na drodze i spełniać polecenia konduktora.

B. Konduktorowie.

§. 24.

Zakres czynności konduktorów określają §§. 39. do 47. ust. administracyjnej.

§. 25.

Konduktorowie prowadzą stale:

a) inwentarz gruntowy, jeśli oprócz drogi nadzorowi ich powierzonej znajdują się w ich oddziele jakiekolwiek nieruchomości, własność funduszu krajowego stanowiące. O każdej zmianie w tym inwentarzu składają konduktorowie raporta z końcem każdego roku wydziałowi powiatowemu;

b) inwentarz narzędzi i sprzętów wedle wzoru Nr. 2. wykazujący przybytek, stan i ubytek tychże.

Z końcem każdego roku przedstawia konduktor inżynierowi dwa exemplarze zatwierdzonego przez inspektora wykazu znajdujących się w jego oddziale narzędzi — wedle wzoru Nr. 3., — i stawia wnioski, wykazujące potrzebę napraw lub zakupna nowych narzędzi wraz z odpowiednim kosztorysem. Inżynier jeden exemplarz zatrzymuje u siebie, drugi zatwierdza i modyfikuje w miarę swego uznania, i przesyła zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu. Na zasadzie takiego kosztorysu wydział powiatowy, celem skompletowania narzędzi lub sprzętów, przeprowadza bezzwłocznie licytacyę, lub zawiera umowę dobrowolną z przedsiębiorcą, i przedstawia Wydziałowi krajowemu wynik tej licytacyi lub umowę do zatwierdzenia, żądając otworzenia stosownego kredytu.

Dostawa narzędzi ukończona być powinna najpóźniej w miesiącu Marcu każdego roku.

c) rejestra przychodu i rozchodu szutru, — wedle wzoru Nr. 4.

Na podstawie tego rejestru przedstawia konduktor z końcem każdego miesiąca inżynierowi okręgowemu w dwóch exemplarzach:

1. wykaz ilości szutru, znajdującego się na każdej ćwierci mili, — wedle wzoru Nr. 5.;
2. wykaz postępu dostawy, — wedle wzoru Nr. 6.

Inżynier jeden exemplarz tych wykazów zatrzymuje u siebie, drugi potwierdza i przesyła Wydziałowi krajowemu;

d) dziennik czynności — wedle wzoru Nr. 7. — wykazujący odebrane polecenia i sposób ich spełnienia. Dziennik ten przy każdym objeździe drogi powinien być przez inżyniera okręgowego i inspektora przejrzany i poświadczony;

e) dziennik korespondencyi — wedle wzoru Nr. 8. *a*) i *b*) — oddzielnie dla przychodzących a oddzielnie dla wychodzących korespondencyj.

§. 26.

Przy dostawach i robotach, przez przedsiębiorców wykonywanych, sporządza konduktor z końcem każdego miesiąca, lub w terminach ustanowionych przez wydział powiatowy według umowy z przedsiębiorcą, wykaz dostarczonych materyałów i robót wykonanych wedle wzoru Nr. 9. *a*) lub *b*), i co do materyałów oblicza należytość wedle wzoru Nr. 16. *b*). Dalsze postępowanie wskazane jest w §. 7. niniejszej instrukcyi.

§. 27.

Przy robotach i dostawach, w zarządzie własnym prowadzonych, konduktor przedstawia z końcem każdego miesiąca inżynierowi okręgowemu:

1. wykaz materyałów dostarczonych i robót wykonanych — wedle wzoru Nr. 9. *a*) lub *b*) — w takiż sposób, jak przy robotach przez przedsiębiorców wykonywanych;
2. listę płacy robotników — wedle wzoru Nr. 10. *a*) lub *b*), albo Nr. 11. *a*) lub *b*).

Obydwa powyższe wykazy sporządzone być mają w dwóch exemplarzach, i zatwierdzone przez inspektora.

§. 28.

W razie dostrzeżenia przekroczeń policyjnych na drodze popełnionych, konduktor, a w jego zastępstwie drożnik zanosi skargę do właściwej zwierzchności gminnej.

Konduktor przesyła z końcem każdego miesiąca wprost właściwemu wydziałowi powiatowemu — wedle wzoru Nr. 12. — w dwóch exemplarzach wykaz zaskarzonych przekroczeń. Wydział powiatowy czuwa nad tem, aby kary wymierzone zostały, a jednę trzecią kar pieniężnych ściąga od zwierzchności gminnej, i doręcza takową drożnikowi, który przestępstwo wykrył. W wykazach przedłożonych przez konduktora wypełnia wydział powiatowy ostatnią rubrykę, zatrzymuje z każdego po jednym exemplarzu u siebie, a drugi przesyła z końcem każdego kwartału Wydziałowi krajowemu.

C. Inżynierowie okręgowi.

§. 29.

Udział inżynierów w administracyi dróg krajowych określony jest w §§. 35. do 38. ust. admin.

§. 30.

Inżynierowie okręgowi przedstawiają Wydziałowi krajowemu, w myśl §. 2. niniejszej instrukcyi, sporządzone wedle przepisów instrukcyi technicznej:

a) summaryczny preliminarz wydatków na rok następny;

b) plany i kosztorysy robót i dostaw, w ciągu następnego roku wykonać się mających;

c) w razie potrzeby plany i kosztorysy dodatkowe robót, pierwotnemi kosztorysami nie objętych.

Formularze do sporządzenia kosztorysów są następujące:

a) kosztorys — wzór Nr. 13.;

b) obliczenie bryłowatości robót ziemnych — wzór Nr. 14.;

c) raptularz niwelacyjny — wzór Nr. 15.

§. 31.

Przy robotach budowlanych i ważniejszych robotach większych rozmiarów, prowadzonych w drodze przedsiębiorstwa, sporządza inżynier okręgowy na podstawie wykazów przedstawionych przez konduktorów, obliczenie należytości — wedle wzoru Nr. 16. *a*), które przesyła wydziałowi powiatowemu do zarządzenia wypłaty, kopię zaś zatrzymuje u siebie.

§. 32.

Przy robotach budowlanych i ważniejszych robotach większych rozmiarów, prowadzonych w zarządzie własnym, inżynier okręgowy odbiera od konduktora listy płacy robotników — wzór Nr. 11. *b*) — i wykazy wykonanych robót — wzór Nr. 9. *b*), — i sprawdziwszy takowe, oblicza przypadającą należy-

tość. Poczem na podstawie tego obliczenia inspektor lub delegat w myśl §. 10. niniejszej instrukcyi, wypłatę należytości uskutecznia.

§. 33.

Inżynierowie okręgowi prowadzą dziennik korespondencyj przechodzących — wzór Nr. 8. *a)* —; korespondencye zaś wychodzące odbijane być mają zapomocą prassy w książce na ten cel przeznaczonej.

§. 34.

Inżynier powinien peryodycznie objeżdżać poruczone jego nadzorowi drogi krajowe, przekonywać się o stanie tychże, czuwać nad ścisłem wykonaniem instrukcyi technicznej, i wydawać konduktorowi odpowiednie w tym względzie polecenia.

Za każdem objazdem przedstawi inżynier zarządzającemu drogą wydziałowi powiatowemu swoje uwagi i spostrzeżenia; z końcem każdego kwartału zaś zda Wydziałowi krajowemu wyczerpującą relacyę o stanie dróg w jego okręgu położonych, i przedłoży wnioski odpowiednie.

D. Inspektorowie.

§. 35.

Czynności inspektorów określają §§. 29. do 34. ust. administr.

§. 36.

Inspektorowie rozciągają kontrolę nad częściami dróg nadzorowi ich powierzonych, nad robotami i dostawami, i prowadzą — wedle wzoru Nr. 17. — rejestr poświadczonych przez siebie list płacy robotników i wykazów dostarczonych materyałów.

§. 37.

Inspektorowie objeżdżają od czasu do czasu drogę nadzorowi ich powierzoną, i obowiązani są przejrzeć i rozpoznać dzienniki czynności konduktorów i książeczki służbowe drożników, podpisać je, i uwagi, jakie się im nastręczają pod względem wypełniania obowiązków służbowych, zapisać, a wedle potrzeby zawiadomić o tem, równie jak i o spostrzeżonych przeszkodach komunikacyjnych, dotyczący wydział powiatowy.

E. Wydziały powiatowe.

§. 38.

Zakres czynności wydziałów powiatowych, powołanych do zarządu dróg krajowych, określony jest §§. 9. do 25. ust. administr.

§. 39.

Wydział powiatowy, drogą zarządzający, prowadzi:

a) dziennik kassowy — wedle wzoru Nr. 18., — obejmujący jako dochód wszystkie summy podniesione z kassy poborowej, z wyszczególnieniem daty i liczby rozporządzenia co do kredytu przez Wydział krajowy otwartego, oraz wszelkie wydatki, z oznaczeniem dowodów;

b) rejestr zarządzonych w kassie poborowej wypłat, z wyszczególnieniem daty i liczby rozporządzenia, któremu kredyt przez Wydział krajowy na ten cel otwarty został (wzór Nr. 19.)

§. 40.

Z końcem każdego miesiąca przedkłada wydział powiatowy Wydziałowi krajowemu:

a) rachunek kassowy, obejmujący dosłowny wypis z oznaczonego w §. 39. *a*) dziennika kassowego dochodów i wydatków miesięcznych — wzór Nr. 20. — z dołączeniem dowodów odpowiednich;

b) wykaz zarządzonych w ciągu miesiąca wypłat, będący dosłownym wypisem z rejestru, oznaczonego w §. 38. *b*) — wzór Nr. 21. — Przy wykazie tym jako dowody mają być dołączone: wykazy dostarczonych materyałów i obliczenia należytości, sporządzone przez inżyniera okręgowego lub konduktora, na mocy których wypłata została zarządzoną.

§. 41.

Dla zarządzenia w kassach poborowych wypłat na rzecz przedsiębiorców otrzymuje każdy wydział powiatowy assygnataryusz — wzór Nr. 22., — z którego na każdą szczegółową wypłatę oddzielne assygnacye w myśl §. 7. niniejszej instrukcyi przez Prezesa wydziału powiatowego wydawane będą.

§. 42.

Wszelkie raporta peryodyczne, przepisami niniejszej instrukcyi wskazane, powinne być regularnie w oznaczonych terminach przedkładane, bez względu na to, czy wypłaty lub roboty jakie były uskutecznione lub nie.

Sapieha w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 3. Czerwca 1870. **Część. XIII.**

Nr. 36.

Ustawa z dnia 5. Kwietnia 1870. r.,

dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem,

oznaczająca właściwość (kompetencyę) władz, odnośnie do ustawy z dnia 6. Lutego 1869. (Dzien. pr. Państwa nr. 18.) orzekać mających, czy przez zamianę gruntów ulepszy się stan gospodarstwa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Moich Królestw Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Ocenienie i rozstrzygnienie kwestyi, czy zamiana gruntów gospodarskich, do uprawy rolniczej przeznaczonych, w myśl §. 9. ustawy z dnia 9. Lutego 1869. r. (Dz. pr. P. nr. 18.), wpłynie na ulepszenie posiadłości gospodarskich, należy do kompetencyi zwierzchności politycznej tego powiatu, w obrębie którego posiadłość gospodarcza, ulepszoną być mająca, jest położoną (§. 10. powołanej zwyż ustawy).

W obrębie zaś gmin, własny swój statut posiadających, rozstrzyga o tem zwierzchność gminna.

Gdyby części składowe posiadłości w dwóch lub w kilku powiatach politycznych leżały, władzę właściwą, o której zwyż mowa, sprawuje zwierzchność polityczna tego powiatu, gdzie jest obejście gospodarskie. a w braku jego, gdzie główna część składowa posiadłości leży.

Artykuł II.

Rozstrzygnienia powyższego żądać może każda ze stron, o zamianę się układających.

W podaniu należy dokładnie oznaczyć przedmiot zamierzonej zamiany, z załączeniem lub przytoczeniem dowodów, ulepszenie gospodarstwa wykazać mających.

Gdyby ze względu na położenie posiadłości, zamianie uledz mających, okazało się, że w tym przedmiocie dwie lub kilka władz politycznych powiatowych rozstrzygać mają, natenczas wolno jest wnieść podanie albo do każdej z osobna, albo — wedle wyboru — tylko do jednej z nich. W tym ostatnim razie władza, do której podanie wniesiono, winna jest swoje orzeczenie wraz z wszystkiemi aktami sprawy przesłać współkompetentnej władzy do dalszego urzędowego postąpienia.

Artykuł III.

Władza polityczna okoliczności i fakta, na ocenienie sprawy i na orzeczenie stanowczo wpływające zbada z urzędu, i zasięgnie w każdym razie opinii biegłych w gospodarstwie, w obecności stron. Przed wydaniem orzeczenia ma ona akta całego rokowania udzielić wydziałowi powiatowemu do opinii, wyjąwszy, gdyby posiadłość ta leżała w gminie wyłączonej ze związku powiatowego.

Artykuł IV.

Rekurs do Namiestnictwa, w przeciągu dni 14 wnieść się mający, służy tylko stronom o zamianę się układającym; Namiestnictwo zaś wyda orzeczenie swoje za porozumieniem się z Wydziałem krajowym.

Jeżli porozumienie się między Namiestnictwem a Wydziałem krajowym do skutku nie przyjdzie, rekurs odmownie załatwionym będzie.

Artykuł V.

Gdyby zaś w powyższym przypadku Wydział krajowy uznał, iż są widoki ulepszenia gospodarstwa, okoliczność ta winna być przytoczoną obok powodów

decyzyi odmownej, i w tym tylko razie wolno jest przeciw decyzyi drugiej instancyi odnieść się do Ministerstwa Rolnictwa w przeciągu czterech tygodni.

Artykuł VI.

Wykonanie tej ustawy polecam Ministrom, Spraw Wewnętrznych i Rolnictwa.

Wiedeń dnia 5. Kwietnia 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Giskra w. r. **Banhans** w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 7. Czerwca 1870. **Część XIV.**

Nr. 37.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 28. Kwietnia 1870. r. do l. 726./pr.,

dotyczące pobierania dodatków państwowych do podatków, gruntowego i domowo-czynszowego, domowo-klassowego, zarobkowego i dochodowego w roku 1870.

Według art. IV. ustawy z dnia 12. Kwietnia 1870. roku, ogłoszonej w Dzienniku ustaw Państwa nr. 52. z r. 1870. mają być pobierane podatki stałe w ogóle w roku 1870. r. podług istniejących obecnie ustaw, a mianowicie dodatki państwowe:

a) do podatku gruntowego i domowo-czynszowego, prócz ordynaryum i dodatku w trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek w trzeciej części ordynaryum;

b) do podatku domowo-klassowego, prócz ordynaryum i dodatku w trzeciej części, zastępującego podatek dochodowy, nadzwyczajny dodatek w wysokości ordynaryum;

c) do podatku zarobkowego i dochodowego, prócz ordynaryum, nadzwyczajny dodatek także w wysokości ordynaryum.

Atoli obowiązani do podatku zarobkowego i dochodowego I. klassy, tudzież podlegający opłacie podatku dochodowego II. klassy, mają w każdym razie, jeżeli całkowita, od nich przypadająca należytość podatkowa z tytułu podatku zarobkowego i dochodowego I. klassy, a względnie podatku dochodowego II. klassy za cały rok 1870. w ordynaryum nie przewyższa kwoty 30 zł. wal. austr., jako dodatek nadzwyczajny tylko $^7/_{10}$ podatku zwyczajnego uiszczać.

Właściciele budynków. uwolnieni czasowo całkowicie lub częściowo od podatku domowo-czynszowego, uiścić mają pięć od sta jako podatek dochodowy w roku 1870. od czystego dochodu rocznego, pochodzącego z tychże budynków, to jest: od kwoty pozostającej z całorocznego dochodu z czynszów brutto, po odtrąceniu procentów prawnie przyzwolonych na utrzymanie budynków, a nadto przy budynkach całkiem wolnych od podatku, po odtrąceniu także przypadających w roku 1870. i udowodnionych procentów od kapitałów zabezpieczonych na budynku wolnym od podatku.

Podając to, odnośnie do tutejszego obwieszczenia z dnia 31. Grudnia 1869. r. do l. 3129./pr., ogłoszonego w Dzienniku ustaw i rozporządzeń krajowych z roku 1870. nr. 16., do powszechnej wiadomości, zarządza się jednocześnie pobór tych podatków i dodatków państwowych na rok 1870. w sposób zwykły, ustawą przepisany.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 8. Lipca 1870. **Część XV.**

Nr. 38.

Rozporządzenie c. k. Namiestnictwa z dnia 31. Maja 1870. r. l. 3.331.,

ustanawiające nagrody za doniesienia o przekroczeniach przepisów dla zapobieżenia i przytłumienia zarazy bydlęcej wydanych.

Dla zapobieżenia zawleczeniu zarazy bydlęcej i dla prędkiego przytłumienia takowej w razie wybuchu przepisuje ustawa z dnia 29. Czerwca 1868. r. (nr. 118. Dz. ust. P.) pewne środki ostrożności, które przy transporcie bydła rogatego w kraju i przy objawach choroby wewnętrznej bydła w czasie obwieszczonego istnienia księgosuszu w kraju zachować należy.

Mianowicie stanowi rzeczona ustawa, że transporta bydła z innych krajów odbywać się mają pod rygorem konfiskaty tylko na wyznaczonych punktach wchodowych, tudzież że każdy objaw choroby wewnętrznej bydlęcia winien być natychmiast doniesionym naczelnikowi miejscowemu, a w razie pojawienia się więcej wypadków także władzy powiatowej.

Obowiązek doniesienia tego cięży wedle §. 18. rzeczonej ustawy i obowiązujących innych przepisów głównie na posiadaczach i dozorcach bydła, na przełożonych gmin i obszarów dworskich, na weterynarzach, tudzież na ustanowionych organach bezpieczeństwa i straży finansowej.

Równie też uprawnionym jest każdy, kto o takim wypadku choroby otrzyma wiadomość, donieść o tem władzy politycznej.

Dla osób więc, na których nie ciąży już z mocy ustawy osobisty obowiązek zachowania przepisanych środków ostrożności lub czynienia doniesień do władzy o zachodzących wypadkach, wyznacza c. k. Namiestnictwo niniejszem rozporządzeniem w myśl §. 35. ustawy z dn. 29. Czerwca 1868. roku (nr. 118. Dz. ust. P.) za doniesienia o przekroczeniach przepisów tej ustawy ze skarbu Państwa następujące nagrody:

a) za doniesienia o istotnych wybuchach zarazy bydlęcej w miejscowościach przedtem zarazą niedotkniętych, a na innej drodze do wiadomości władzy jeszcze nie dojszłych, nagrodę w kwocie od 5 złr. do 50 złr.;

b) za doniesienia o przekroczeniach przepisów o zarazie bydlęcej przez zakazane, konfiskatę za sobą pociągające wprowadzenie bydła rogatego, za każdą sztukę, która za przepadłą uznaną zostanie, nagrodę w kwocie od 1 złr. do 10 złr., nakoniec

c) za doniesienia o rzeczywiście popełnionych innych przekroczeniach przepisów rzeczonej ustawy, nagrodę w kwocie od 2 złr. do 20 złr.

Doniesienia te wniesione być winne do c. k. Starostwa, w którego obrębie wydarzył się wypadek przekroczenia, lub wprost do c. k. Namiestnictwa, które też po należytem zbadaniu rzeczy orzeka co do prawdziwości doniesionego wypadku, jak równie co do wysokości nagrody donoszącemu wypłacać się mającej.

Possinger m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 27. Lipca 1870. **XVI. Część.**

Nr. 39.

Rozporządzenie c. k. Szefa Namiestnictwa z dnia 21. Czerwca 1870. r. l. 20.657.,

dotyczące ustanowienia normy ordynacyjnej lekarstw.

W skutek reskryptu wys. Ministeryum Spraw Wewnętrznych z dnia 21. Marca 1870. r. l. 229. wydaje się norma ordynacyjna wraz z przepisami sporządzania leków, które na rachunek Skarbu Państwa lub funduszu pod zarządem Państwa zostającego przepisywać wolno — z nadmienieniem, że ten nowy przepis zacząwszy od d. 1. Sierpnia b. r. zastosowany być ma we wszystkich przypadkach, w których Skarb Państwa lub fundusz pod zarządem Państwa zostający koszta lekarstw całkiem lub częściowo ponosi, że więc zacząwszy od tego czasu ściśle go się trzymać mają lekarze, przepisując lekarstwa, niemniej aptékarze, dostarczający lekarstwo przy sporządzaniu, wydawaniu i taxowaniu, nakoniec chirurgowie na prowincyi, dostarczający w razie epidemii wyjątkowo lekarstw w aptéczkach domowych.

Possinger m. p.

Norma ordynacyjna

dla lekarzy i aptékarzy przy zapisywaniu i sporządzaniu leków na rachunek Skarbu lub funduszów pod zarządem Państwa będących.

§. 1.

Lekarze są obowiązani przy odnośnych ordynacyach zapisywać zwyczajne lekarstwa, objęte w ostatniej farmakopei austryackiej i taxie lekarstw, i mają się stosować do następujących postanowień:

Wyjątki winni uzasadnić w krótkości na kontach aptékarskich, wspólnie podpisać się mających.

§. 2.

Tylko takie lekarstwa można zapisywać, które do uleczenia choroby albo przyniesienia znacznej w niej ulgi są potrzebne. Sposób zapisywania lekarstw winien być jak najpojedynczszy, i co do ich ceny jak najtańszy, a z dwóch lub kilku lekarstw, mogących ten sam odnieść skutek, należy zawsze tylko tańsze zapisywać.

§. 3.

Lekarstwa rozpuszczalne w płynie mają pierwszeństwo przed onemi w formie proszków.

§. 4.

Sole przepisywać należy tylko wtedy jako proszki alkoholizowane, jeżeli mają być przymieszane do innych proszków albo powidełek, albo też do takich płynów, w których albo są zupełnie nierozpuszczalne, lub dla znacznej ilości tylko z trudnością rozpuścić się dadzą.

§. 5.

Proszki lekarskie, skutkujące już w małych dawkach, należy podzielić w pojedyncze dawki, gdy przeciwnie proszki, które dopiero po użyciu znaczniejszych dawek skutek swój objawiają, bez dzielenia na pojedyncze dawki przepisywać należy.

§. 6.

Cukru nie należy domieszać w większej ilości jak w 5 granach do jednej dawki.

Samego cukru nie wolno z aptéki zapisywać.

§. 7.

Dla poprawienia lub zatarcia smaku należy używać:

a) opłatków bezbarwnych;

b) do lekarstw płynnych w ilości do 8 uncyj, bądź cukru do 2 kwintli, bądź do pół uncyj taniego syropu lub miodku oczyszczonego, lub wyciągu lukrecyowego do 20 granów.

§. 8.

Napoje, roczczyny pojedyncze, nalewy albo odwary lekarstw krzyżykiem nieoznaczonych, następnie okłady i synapizma ile możności nie powinny być przyrządzane w aptéce, lecz wedle wskazówki lekarza przysposobione albo przez służbę szpitalną, albo osoby pielęgnujące chorego.

§. 9.

Smarowanie plastrów wtedy tylko uskutecznić wolno w aptéce, jeżeli otaczające chorego osoby nie potrafią tego w sposób odpowiedny.

§. 10.

Do okładów zwyczajnie używać należy wody, jeżeli zaś zajdzie potrzeba użycia okładów z mąki lnianej, natenczas należy zawsze przepisywać tylko mąkę z makuchów lnianych (farina placentarum seminum lini). Lód do okładów i chłodników tylko wtedy dozwolonem jest zapisywać, jeżeli go z łatwością i tanio nabyć można.

§. 11.

Pijawek wolno tylko używać w nadzwyczajnych wypadkach choroby.

§. 12.

Jeżeli w sali szpitalnej wydarzy się, iż potrzeba dla kilku chorych w tym samym czasie ordynacyi zupełnie jednakowych lekarstw, natenczas należy je przy oznaczeniu liczb łóżek cyframi, a ich ilości literami tylko na jednej recepcie zapisywać.

§. 13.

Jeżeli potrzeba powtórzyć lekarstwo, natenczas każdą razą receptę na nowo przepisać należy.

§. 14.

Lekarstwa, tudzież ich waga powinny być słowami tak dokładnie oznaczone, ażeby co do jakości środku, jego ilości i przypadającej na niego ceny żadna nie powstała wątpliwość.

§. 15.

Recepta lub kartki ordynacyjne winne być opatrzone wyraźnym i własnoręcznym podpisem lekarza.

§. 16.

Na każdej recepcie, lub kartce ordynacyjnej, podług której w aptéce publicznej lub domowej sporządzano i wydano lekarstwo, ma być napisaną wyraźnie kwota taxy w cyfrach, z wyszczególnieniem kwot cząstkowych za materyały, za przysposobienie i naczynia, co taxujący własnoręcznym stwierdzi podpisem.

Tam gdzie firmy aptéki z innych nie poznać okoliczności, należy ją spółcześnie uwidocznić.

Na sygnaturze powinien ten, kto lekarstwo wydaje, oznaczyć datum expedycyi i własne swoje nazwisko.

§. 17.

Tylko naczynia ze szkła zielonego, zwyczajne tygielki i pudełka z tektury bez falcu wolno porachowywać. Na lekarstwa, dające się przechować w woreczkach papierowych, należy woreczki takie zapisywać. Lekarstwa, które się rozkładają przy działaniu światła, należy zapisywać w szkłach czarnym papierem okrytych.

§. 18.

Rachowanie naczyń tylko wtedy jest dozwolonem, jeżeli chorzy nie mieszkają w tem samem miejscu, gdzie jest aptéka publiczna lub domowa, tudzież jeżeli się lekarstwo pierwszy raz wydaje. Jeżeli to samo lekarstwo powtórzonem, lub inne, w tem samem naczyniu wydać się mogące ma być użytem, nie wolno nic rachować za naczynie, przeto flaszkę do aptéki odesłać należy.

§. 19.

Lekarze, którzy w czasie ordynacyj wyż pomienionych przepisów ściśle trzymać się nie będą i zaszłą odmianę dowodnie nie usprawiedliwią, pociągnięci zostaną do zwrotu większych wydatków, spowodowanych innemi ordynacyami.

§. 20.

W dodatku przyłącza się przepisy sporządzania leków, które na rachunek Skarbu Państwa, lub też pod zarządem Państwa będących funduszów dla skrócenia normaliter, tj. tylko za podaniem nazwy ich napisu przepisywać wolno, wszystkie inne zaś, w tych formułach nie znajdujące się lekarstwa, jakoteż takie połączenia, które wprawdzie takie same składniki, jednak odmienne dawki lekarstw zawierają, należy zapisywać w formie magistralnej.

Dla dzieci do 7go roku należy wydawać połowę ilości ustanowionych ekarstw normalnych, co się uczyni, skoro lekarz zapisze „Dosis pro infante.“

Przepisy sporządzania leków,

które na rachunek skarbu Państwa lub też funduszów pod zarządem Państwa zostających dla skrócenia tylko za podaniem nazwy ich napisu przepisywać wolno.

Aqua Beeri.

Rp. Lapidis divini gr. duodecim
solve in
aquae dest. unciis quatuor.
Laudani liquid. Syd. gtt. octo
Aceti lythargyri gtt. quindec.
filtretur.

Decoctum ononidis spinosae.

Rp. Radicis ononidis spin. unc. semis
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_4$ horam.
Colat. unciar. octo.

Aqua Conradi.

Rp. Merc. subl. corr. granum
solve in
aquae destil. unciis quatuor.
Laud. liquid. Sydenh. gtt. sex.

Decoctum althaeae.

Rp. Radicis althaeae dr. duas
coque cum suff. quantit. aquae per $^1/_4$ horam.
Colat. unciar. octo.

Decoctum chinae fuscae.

Rp. Corticis chinae fuscae ruditer tusi unciam semis
coque cum suffic. quant. aquae per horam.
Colat. unciar. octo.

Decoctum Dulcamarae.

Rp. Stipitum dulcamarae drach. tres
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_2$ horam.
Colat. unciar. octo.

Decoctum graminis.

Rp. Radicis gramin. unciam
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_2$ horam.
Colat. unciar. octo.

Decoctum lichenis islandici.

Rp. Lichen islandic. drach. duas
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_4$ horam.
Colat unciar. octo.

Infusum caryophyllatae radic.

Rp. Radicis caryophyllatae unc. semis
inf. cum suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum chamomillae.

Rp. Florum chamom. vulg. drach. duas
inf. cum. suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Decoctum quercus corticis.

Rp. Corticis quercus rud. tus. unciam
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_2$ horam.
Colat. unciar. octo.

Decoctum salep.

Rp. Radicis salep. r. t. scrupulum
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_4$ hor.
Colat. librae unius.

Decoctum seminis lini.

Rp. Semin. lini drachmam
coque cnm. suffic. quant. aquae per $^1/_4$ hor.
Colat. unciar. octo.

Decoctum solvens.

Rp. Radic. taraxaci
„ cichorei
aa. unc. semis
coque cum suffic. quant. aquae per $^1/_2$ hor.
Colat. unciar. octo.

Emulsio amygdalina pharmacop.

Dosis una continet uncias octo.

Infusum amarum.

Rp. Herb. trifol. fibrini drach. tres
Corticis aurantior. drach. duas
inf. cum sufficiente quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum calami aromat. radicis.

Rp. Radicis calami aromat. drach. duas
inf. cum suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Mixtura oleosa pharmacop.

Dosis una continet uncias octo.

Mixtura sambucina.

Rp. Roob sambuci unc. semis
Infusi flor. sambuci uncias octo
Liquor amonii acetici drach. unam.

Infusum juniperi baccarum.

Rp. Baccarum juniperi rud. tus. drach. duas
inf. cum. suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum liquiritiae radicis.

Rp. Radicis liquiritiae drach. duas
inf. cum suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum phellandrii aquat. seminum.

Rp. Seminum phellandrii aquat. drach. duas
inf. cum suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum sambuci florum.

Rp. Florum sambuci drach. duas
inf. cum. suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum sennae cum sale amaro.

Rp. Folior. sennae drach. duas
Salis amari cryst. unc. semis
inf. cum suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Infusum valerianae radicis.

Rp. Radicis valerianae sylvestris drach. tres
inf. cum suffic. quant. aquae fervidae.
Colat. unciar. octo.

Mixtura gummosa.

Rp. Pulv. gummi arabici alcoh. drach. tres
Sachari albi drach. duas
solve in aquae font. unciis octo.

Mixtura juniperina.

Rp. Roob juniperi
Oxymellis scillae aa. unc. semis
Infusi baccar. juniperi dosim unam
misce.

Mixtura nitrosa.

Rp. Nitri cryst. scrupulum
Oxymelis simpl. unc. semis
solve in aquae fontan. unc. octo.

Pillulae aloëticae.

Rp. Extract. aloës aquos. drachmam
fiant cum aqua lege artis
pillulae numero triginta
consperg. pulv. liquiritiae.

Pillulae cum sublimato.

Rp. Bichlor. hydrargyr. granum
solve in suff. quant. aquae destill. et
adde pulver. et. extr. gentianae
quant. sat., ut fiant pill. nnmero sedecim
consperg. pulv. liquiritiae.

Pulvis emeticus.

Rp. Pulv. radic. ipecac. gr. decem
tartari emetici granum
misce.

Solutio atropini.

Rp. Atropini sulfurici granum
solve in aquae dest. drach. duabus.

Species lignorum.

Rp. Stipitum dulcamarae
Radicis liquiritiae aa. unc. semis
Radicis bardanae
Ligni juniperi
Ligni guajaci aa. unc. unam.

Species pro cataplasmate emolliente.

Rp. Farinae secalin
Farinae placent lini aa. libr. semis.

Species pro fomento aromatico.

Rp. Herbae serpylli
Flor. chamomillae vulg. aa. unc. semis.

Unguentum cum lapide divino.

Rp. Lapidis divini pulv. gran. octo
Sachari saturni pulv. gran. sex
Cerae albae scrupulum
Axungiae porcinae scrup. duos.

Unguentum ophthalm. rubr.

Rp. Merc. pp. rubri pulv. granum et semis
Cerae albae scrupulum
Axungiae porci scrnp. duos
misce exactissime.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 28. Lipca 1870. **Część XVII.**

Nr. 40.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 30. Czerwca 1870. r., do l. 27.250.,

względem sposobu postępowania przy wyjątkowem przeniesieniu landwerzystów do c. k. stałego wojska lub marynarki.

Ces. i król. państwowe Ministerstwo Wojny oznajmiło reskryptem z dnia 20. Września 1869., l. 7.056. oddział 2., wystósowanym do ces. i król. jeneralnych i wojskowych Komend, iż w zasadzie nie są dozwolone przeniesienia landwerzystów do stałego wojska lub do marynarki wojennej, ponieważ żadnemu spisowemu nie jest wzbroniono wstąpić dobrowolnie do stałego wojska lub marynarki wojennej przed rozpoczęciem czynności poborowych; w przeciwnym zaś razie powinien dotyczący ponosić następstwa wcielenia do wojska wedle porządku losów. Postanowienie to nie wyklucza jednakże, aby nie mogły mieć miejsca podobne przeniesienia przy uwzględnienia godnych okolicznościach, na osobne prośby starających się o to, za zgodnem zezwoleniem państwowego Ministerstwa Wojny i Ministerstwa Obrony krajowej. Dotyczące, do komendy rezerwowej obranego oddziału wojska, do zakładu wojskowego lub marynarki wojennej, bezpośrednio lub przez władzę polityczną pierwszej instancyi wnieść się mające podania winny nadmienione komendy, przez ewidencyą milicyi krajowej tego okręgu batalionowego, do którego starający się

o przeniesienie należy, przesłać do Komendy milicyi krajowej celem dalszego przedłożenia takowych państwowemu Ministerstwu Wojny przez Ministerstwo Obrony krajowej.

Podobnie postępować należy z podoficerami i szeregowcami, przeniesionymi ze stałego wojska do c. k. milicyi krajowej, przy przeniesieniu ich napowrót do ukończenia czynnej służby wojskowej.

Co się niniejszem w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Obrony krajowej z dnia 10. Czerwca b. r. do l. 4.688. III. podaje do ogólnej wiadomości.

Possinger w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 29. Lipca 1870. **XVIII. Część.**

Nr. 41.

Obwieszczenie c. k. krajowej Dyrekcyi skarbowej z dnia 24. Czerwca 1870. r. l. 21.899.,

którem się oznajmia płatniczy termin podatku gruntowego, domowo-czynszowego, domowo-klassowego, dochodowego i zarobkowego.

Odnośnie do ustawy z dnia 9. Marca 1870. i rozporządzenia wysokiego c. k. Ministerstwa Skarbu z dnia 1. Czerwca 1870. l. 16.441., w myśl których począwszy od 1. Lipca 1870. r. pobierane mają być odsetki zwłoki od nieuiszczonych w przepisanych terminach podatków stałych, podaje się do powszechnej wiadomości, że podatki: gruntowy, domowy, domowo-czynszowy i dochodowy mają być w myśl obowiązujących w Galicyi i Wielkiem Księstwie Krakowskiem postanowień w czterech równych ratach kwartalnych z dołu, podatek zaś zarobkowy w dwóch ratach półrocznych z góry uiszczone, tak że każda z odpowiednich rat przy pierwszych czterech podatkach z końcem Marca, Czerwca, Września i Grudnia, przy podatku zaś zarobkowym już 1. Stycznia i Lipca każdego roku spłaconą być powinna.

Jeżeliby więc w przeciągu dni 14 po upływie wspomnionych terminów należytość przypadająca uiszczoną nie została, wtedy od takowej przy podatkach: gruntowym, domowym, domowo-czynszowym i dochodowym już od 1. Kwietnia, Lipca, Października i Stycznia, a przy podatku zarobkowym od 2. Stycznia i Lipca począwszy, aż do czasu spłaty należytości, odsetki zwłoki liczone być mają.

Gdyby mimo to w przeciągu czterech tygodni od oznaczonego prawem terminu, spłata należytości podatkowej nie nastąpiła, ściągnienie takowej. z wyjątkiem w §. 4. rozporządzenia z dnia 9. Marca 1870. przytoczonym, t. j. wyjąwszy wypadek wniesionego podania o odpisanie lub poczekanie zaległej należytości podatkowej, wraz z odsetkami zwłoki, od dnia spłacenia należytości podatkowej przypadającemi, z a p o m o c ą z w y k ł y c h d o t ą d ś r o d k ó w p r z y m u s o w y c h n a s t ą p i ć w i n n o. Wtedy zaś po zarządzeniu w tym celu pierwszego exekucyi stopnia prócz odsetków zwłoki, równocześnie i exekutne w należytej wysokości za czas odpowiedni obliczyć się mających, na rzecz skarbu pobieranem będzie.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 20. Września 1870. **XIX. Część.**

Nr. 42.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Lipca 1870. l. 29.352.,

względem przyznania uczniom handlowego zakładu naukowego Ignacego Pazelta w Wiedniu prawa wstąpienia do wojska jako jednoroczni ochotnicy.

Uchwałą powziętą na podstawie postanowień §. 21. ustawy wojskowej z dnia 5. Grudnia 1868. przez c. k. Ministerstwa krajowe, w porozumieniu z c. k. państwowem Ministerstwem Wojny, przyznano uczniom handlowego zakładu naukowego Ignacego Pazelta w Wiedniu prawo wstąpienia do wojska jako jednoroczni ochotnicy bez składania poprzednio examinu wstępnego, jeżeli się wykażą poświadczeniami z czterech niższych szkół gimnazyalnych, lub ze samoistnych niższych szkół realnych, upoważniającemi ich do wstąpienia do wyższego gimnazyum, względnie do wyższych szkół realnych, i oprócz tego udowodnią, iż ukończyli z dobrym postępem dwa ostatnie kursa roczne w handlowym zakładzie naukowym Ignacego Pazelta.

Co się w skutek reskryptu c. k. Ministerstwa Obrony krajowej z dnia 5. Lipca 1870. l. 4.327 podaje do powszechnej wiadomości.

Possinger m. p.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 5. Października 1870. **Część XX.**

Nr. 43.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej wrocławskiej w powiecie krakowskiem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej krakowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowego od drogi powiatowej wrocławskiej, pod warunkiem otrzymywania tejże kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Rogatka ma być postawiona w Bronowicach Wielkich przy domu zajezdnym, zwanym „pod bocianem“.

Opłata myta pobieraną będzie według następnego wymiaru:

1. od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

2. od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i konia wierzchowego 2 (dwa) centy;

3. od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Artykuł III.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy co do uiszczania opłaty mytniczej i uwolnienia od tejże, jakoteż co do przestępstw i kar, stosują się także do opłaty myta na tej drodze.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 44.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej boguchwalsko-strzyżowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej rzeszowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo poboru myta drogowego od wybudowanej drogi powiatowej boguchwalsko-strzyżowskiej, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta ma być wykonanym w stacyach mytniczych w Wygnańcu, w Babicach i Strzyżowie.

Artykuł III.

Opłata myta drogowego na każdej z trzech pomienionych stacyj wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 45.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Dołhem.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Dołhem nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od przewozu na rzece Dniestrze w Dołhem, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przewozu wraz z przyrządami.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego 1 (jeden) cent;

d) od jednej osoby pieszej 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 46.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej głogowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej rzeszowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowego i mostowego na drodze powiatowej głogowskiej, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta ma być wykonanym w stacyach mytniczych w Staromieściu i Rudnej Małej.

Artykuł III.

1. Na stacyi mytniczej w Staromieściu wynosić będzie opłata myta drogowego i mostowego razem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

2. Na stacyi mytniczej w Rudnej Małej wynosić będzie opłata myta drogowego:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 47.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej Krzeszowice-Brodło.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej w Chrzanowie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się prawo poboru myta drogowego i mostowego od drogi powiatowej Krzeszowice-Brodło, 1 milę 3.000 sążni długiej, i od mostów na tejże drodze się znajdujących, pod warunkiem utrzymywania tej przestrzeni drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie na dwóch stacyach, a mianowicie:

1. podwójnego myta drogowego w Tenczynku koło Leśniczówki za 1 milę i 3.000 sążni tejże drogi;
2. myta mostowego I. klassy w Krzeszowicach.

Artykuł III.

Opłata myta drogowego na stacyi w Tenczynku wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pociągowego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Opłata myta mostowego zaś na stacyi w Krzeszowicach:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pociągowego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $1/2$ (pół) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 48.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie Mosty wraz z obszarem dworskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie Mosty wspólnie z obszarem dworskim nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Dniestrze na drodze gminnej, z Drohobyczy do Lwowa wiodącej, z warunkiem utrzymywania pomienionego przedmiotu wspólnym kosztem.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń i cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 49.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej Rzeszów-Ujazdy.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej rzeszowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo poboru myta od zbudowanej w długości 3 mil 2.520 sążni drogi powiatowej Rzeszów-Ujazdy, i od mostów nr. 15. i 31., 20 sążni i 15 sążni długich, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie:

1. na stacyi mytniczej w Tyczynie za milę drogi i za most nr. 15.;
2. na stacyi mytniczej w Błażowie za dwie mile drogi i za most nr. 31.

Artykuł III.

Opłata myta wynosić będzie:

1. na stacyi mytniczej w Tyczynie:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.
2. Na stacyi mytniczej w Błażowie:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) centów;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) centy;
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $1\frac{1}{2}$ (półtora) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 50.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej wrocławskiej w powiecie chrzanowskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, postanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej chrzanowskiej w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta od zbudowanej w długości $3^1/_4$ mili drogi powiatowej wrocławskiej, od 10 sążni długiego mostu nad rzeczką Krzeszówka w Zbiku, i od innych pomniejszych do tejże drogi należących mostów, pod warunkiem utrzymywania tejże drogi i wszystkich do niej należących przedmiotów kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Myto opłacać się będzie na trzech stacyach, mianowicie:

1. przy istniejącej rogatce w Zbiku (Krzeszowice) drogowe za jednę milę, i mostowe I. klassy za 10 sążni długi most na Krzeszówce;

2. przed Dulową w oddaleniu jednej mili od Krzeszowic drogowe za jednę milę, i mostowe I. klassy za pomniejsze mosty na tejże przestrzeni się znajdujące;

3. przy dworcu kolei w Trzebini drogowe za jednę milę.

Artykuł III.

Opłata myta za każdą milę, jakoteż mostowego I. klassy, wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $^1/_2$ (pół) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 51.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Radawie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Radawie nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od mostu na rzece Lubaczówce, należącego do drogi gminnej z Cetuli do Cienkiego, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem tak pomienionego mostu, jakoteż i mostku na ramieniu Lubaczówki.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Artykuł III.

Oprócz wyjątków co do uiszczania opłaty myta, przepisanych dla dróg krajowych, uwalnia się nadto mieszkańców gminy Radawy od tej opłaty, wyjąwszy najęte furmanki z tej gminy.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 52.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie miasta Dobczyc.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie miasta Dobczyc nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od mostu w Dobczycach na rzece Rabie, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego mostu.

Artykuł II.

Opłaty myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 3 (trzy) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $^1/_2$ (pół) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 53.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie Babina.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie Babina nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Strwiążu, należącego do drogi

gminnej, prowadzącej przez Brzegi do Budek, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 54.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie Podmanasterek.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie Podmanasterek nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Bystrzycy, na drodze gminnej między Samborem i Podbużem, z warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń i cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 55.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie Haczowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu krajowego Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie Haczów nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Wisłoku, należącego do drogi komunikacyjnej brzozowsko-rymanowskiej, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt i od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 56.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie miasta Bełz.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie miasta Bełz nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo pobierania myta od trzech mostów na rzece Zatoki,

i na drodze komunikacyjnej z Bełza na Prusinów do Mostów Wielkich, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionych przedmiotów.

Artykuł II.

Opłatę myta od wszystkich trzech mostów należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych ½ (pół) centa;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Artykuł III.

Oprócz wyjątków co do uiszczenia opłaty myta, przepisanych dla dróg krajowych, uwalnia się nadto obszary dworskie i gminy w Górze i Prusinowie od opłaty myta.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 57.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej jarosławsko-pruchnickiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej w Jarosławiu, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowego od wybudowanej w długości dwóch mil 2,000 sążni drogi powiatowej jarosławsko-pruchnickiej, pod warunkiem utrzymywania tej przestrzeni drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta ma być wykonanym w stacyi mytniczej na Mokry za dwie mile, a w stacyi pod Jarosławiem za jednę milę.

Artykuł III.

Opłata myta wynosić będzie:

1. Na stacyi mytniczej na Mokry:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

2. Na stacyi mytniczej pod Jarosławiem:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $^1/_2$ (pół) centa.

Artykuł IV.

Na stacyi pod Jarosławiem opłacać winni myto tylko ci, którzy się nie wykażą pokwitowaniem z rogatki na Mokry, i to tylko przy wjeździe do Jarosławia, wyjeżdżający zaś z Jarosławia są uwolnieni od opłaty myta na tejże stacyi.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 58.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie miasta Kamionka Strumiłłowa.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie miasta Kamionka Strumiłowa nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo pobierania myta od mostu na rzece Bugu na przedmieściu Zabużu, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) centa;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) centa;

c) za 5 sztuk świń lub cieląt, za 10 owiec 1 (jeden) cent.

Artykuł III.

Oprócz wyjątków co do uiszczania opłaty myta, przepisanych dla dróg krajowych, uwalnia się nadto obszar dworski w Kamionce i oficyalistów tegoż obszaru od opłaty myta w myśl zawartej ugody.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 59.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego od trzech mostów w Kamionce Strumiłowej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie miasta Kamionka Strumiłowa nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od każdego z trzech mostów na rzece Kamionce, a mianowicie:

1. od mostu przy Podzamczu;

2. od mostu na bełzkiem przedmieściu;

3. od mostu obok Krzywulanki, — pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionych mostów.

Przytem ustanawia się, iż według dotychczasowej używalności każdy przebywający wszystkie trzy mosty w jednej i tej samej jeździe opłatę myta tylko raz uiszcza.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać przy każdym z trzech wymienionych mostów według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Artykuł III.

Oprócz wyjątków co do uiszczania opłaty myta, przepisanych dla dróg krajowych, uwalnia się nadto obszar dworski w Kamionce i oficyalistów tegoż obszaru od opłaty myta w myśl zawartej ugody.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 60.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Zręcinie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Zręcinie nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Ja-

siołce, należącego do drogi komunikacyjnej między Krosnem i Żmigrodem, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $^1/_2$ (pół) centa.

Artykuł III.

Oprócz uwolnień od opłaty myta, przepisanych dla dróg krajowych a obowiązujących przy mostowem w Zręcinie, uwalnia się nadto mieszkańców gminy Swierzowej, udających się do kościoła parafialnego w celach religijnych.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 61.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Stanisławczyku nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Styrze, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 62.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Sądowej Wiszni.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Sądowej Wiszni nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy. prawo poboru myta od dwóch mostów na rzece Wiszni, należących do drogi gminnej z Sądowej Wiszni do Dmytrowic, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionych przedmiotów.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać jednę za oba mosty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od 5 świń i cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 63.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej Tarnowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo poboru myta od zbudowanej w długości trzech mil 3.700 sążni drogi powiatowej Tarnów-Tuchów-Gromnik i od 45 sążni długiego mostu na rzece Białej pod Tuchowem, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi z należącemi do niej przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie w następnych stacyach mytniczych:

a) w Tarnowie myto drogowe za dwie mile;

b) w Tuchowie myto drogowe za jednę milę i mostowe II. klassy, równające się opłacie za dwie mile;

c) w Siedliskach myto drogowe za jednę milę.

Artykuł III.

Opłata myta wynosić będzie:

1. na stacyi mytniczej w Tarnowcu:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent;
2. na stacyi mytniczej w Tuchowie:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) centów;
   b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) centy;
   c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $1\frac{1}{2}$ (półtora) centa;
3. na stacyi mytniczej w Siedliskach:
   a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Laxenburg, dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 64.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu Husaków-Krysowice.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu Husaków-Krysowice nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od dwóch mostów zbudowanych na rzece Słotwinie w Husakowie, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionych przedmiotów.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie oddzielnie przy dwóch zaporach mytniczych, ustanowionych przy mostach omyconych.

Artykuł III.

Opłatę mostowego pobierać należy przy jednej i drugiej rogatce według następnego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 65.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej żmigrodzko-grabskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł 1.

Radzie powiatowej w Krośnie, w zastępstwie funduszu powiatowego, nadaje się prawo poboru myta na drodze powiatowej żmigrodzko-grabskiej, wybudowanej w długości trzech mil i 3.000 sążni, na rzecz funduszu powiatowego, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta drogowego odbywać się będzie na dwóch oznaczyć się mających stacyach mytniczych.

Artykuł III.

Opłata myta na każdej z tych dwóch stacyj wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 66.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej grzymałowsko-smykowieckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej skałackiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo poboru myta drogowego na zbudowanej drodze powiatowej grzymałowsko-smykowieckiej za dwie mile 3.500° tej drogi, znajdującej się w powiecie skałackim, pod warunkiem utrzymywania pomienionej przestrzeni drogi z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór obliczony za dwie mile myta drogowego odbywać się będzie na jednej oznaczyć się mającej stacyi.

Opłata myta drogowego na tejże stacyi wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 67.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej Kamienica-stopnickiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej limanowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowo-mostowego za wybudowaną w długości jednej mili i 2.400° części drogi powiatowej kamienicko-stopnickiej, i za należące do tejże drogi mosty nr. 8. i 13., łącznej długości 48°, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie na jednej oznaczyć się mającej stacyi mytniczej.

Artykuł III.

Opłata myta drogowo-mostowego na tejże stacyi wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, to jest cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 68.

Ustawa

o omyceniu części drogi powiatowej tarnowsko-czyżowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej tarnowskiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowego od dwóch wybudowanych mil drogi powiatowej tarnowsko-czyżowskiej, pod warunkiem utrzymywania tej przestrzeni drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie tylko na jednej oznaczyć się mającej stacyi mytniczej.

Artykuł III.

Opłata myta na tej stacyi wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, to jest cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Artykuł IV.

Wszystkie dla dróg krajowych istniejące przepisy, co do uiszczania opłaty mytniczej i co do uwolnienia od tejże, stosują się także do opłaty tego myta drogowego.

Nadto uwalnia się od opłaty myta delegatów, inspektorów i urzędników wydziału powiatowego, przebywających tę drogę w jej interesie.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 69.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Łososinie Górnej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Łososinie Górnej nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Łososinie, należącego do drogi powiatowej bocheńsko-sowlińskiej, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu, i płacenia do funduszu dróg powiatowych rocznie po 40 złr. w czasie trwania tego prawa.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 70.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Gniewczynie Łancuckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem. ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Gniewczynie Łańcuckiej nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od mostu na rzece Mleczka, należącego do drogi gminnej między Przeworskiem, Leżajskiem i Sieniawą, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przedmiotu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 71.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego w Słupcu na rzecz funduszu powiatowego dąbrowskiego.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej w Dąbrowie, jako zastępcy funduszu powiatowego, nadaje się prawo poboru myta od mostu na rzece Brniu w Słupcu na drodze nadwiślańskiej, prowadzącej ze Szczucina do Otałęży, pod warunkiem utrzymywania pomienionego przedmiotu kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń $\frac{1}{2}$ (pół) centa.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 72.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Sińkowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Sińkowie nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od przewozu urządzonego

własnym kosztem na Dniestrze między Sinkowem i Brodkiem, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przewozu wraz z przyrządami.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 3 (trzy) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent;

d) od jednej osoby pieszej 2 (dwa) centy.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 73.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego obszarowi dworskiemu w Jasionce wspólnie z gminą.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Jasionce wspólnie z gminą nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od dwóch mostów na drodze gminnej z Rzeszowa na Jasionkę do Sokołowa, pod warunkiem utrzymywania wspólnym kosztem pomienionego przedmiotu.

Uzyskany dochód z myta przypada w równych częściach obszarowi dworskiemu i gminie.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać jednę za oba mosty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 1 (jeden) cent;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 1 (jeden) cent;

c) od 5 świń lub cieląt, od 10 owiec 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 74.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Podleszanach.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Podleszanach nadaje się na lat sześć, od wejścia w wykonanie niniejszej ustawy, prawo poboru myta od przewozu na rzece Wisłoce pomiędzy Mielcem i Podleszanami, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przewozu wraz z przyrządami, oraz urządzenia dogodnej przystani i utrzymywania własnym kosztem przyjazdu od drogi Mieleckiej do przewozu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 2 (dwa) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent;

d) od jednej osoby pieszej 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 75.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego obszarowi dworskiemu w Baliczach Podróżnych.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Obszarowi dworskiemu w Baliczach Podróżnych nadaje się prawo poboru myta od przewozu na rzece Świecy między Baliczami Podróżnemi a Podgórnemi na lat sześć, od wejścia w wykonanie tej ustawy, pod warunkiem utrzymywania w dobrym stanie pomienionego przewozu wraz z przyrządami.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) centa;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych $2\frac{1}{2}$ (dwa i pół) centa;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, t. j. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent;

d) od jednej osoby pieszej 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 76.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej głogoczowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej w Myślenicach, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowo-mostowego od wybudowanej w długości jednej mili 529° części drogi powiatowej głogoczowskiej i mostów nr. 14. i 22. na tejże drodze, włącznej długości 18°, pod warunkiem utrzymywania tej przestrzeni drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie na jednej stacyi, która później oznaczoną będzie.

Artykuł III.

Opłata myta na tejże stacyi wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła p dzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

Laxenburg dnia 12 Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 77.

Ustawa

o omyceniu drogi powiatowej baligrodzkiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej w Lisku, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowo-mostowego od wybudowanej w długości trzech mil i 3.912° części drogi powiatowej baligrodzkiej i od należących do tejże drogi mostów nr. 80., 102. i 108., łącznej długości 32°, pod warunkiem utrzymywania tej przestrzeni drogi wraz z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Pobór myta odbywać się będzie:

1. na stacyi mytniczej w Hoczwi za pierwsze dwie mile drogi;

2. na stacyi mytniczej w Baligrodzie za drugie dwie mile drogi i za mosty nr. 80., 102. i 108., w łącznej długości 32°.

Artykuł III.

Opłata myta wynosić będzie:

1. Na stacyi mytniczej w Hoczwi:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 4 (cztery) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 2 (dwa) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 1 (jeden) cent.

2. Na stacyi mytniczej w Baligrodzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu 6 (sześć) centów;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych 4 (cztery) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, tj. cieląt, źrebiąt, owiec, kóz i świń 2 (dwa) centy.

Laxenburg dnia 12. Lipca 1870.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 31. Października 1870. **XXI. Część.**

Nr. 78.

Obwieszczenie c. k. skarbowej Dyrekcyi krajowej z dnia 7. Września 1870. r. l. 39.672.,

dotyczące wymiaru należytości ekwiwalentowej od ruchomego i nieruchomego majątku za trzecie decennium (1. Stycznia 1871. r. do końca Grudnia 1880. r.).

Wysokie c. k. Ministerstwo Sk rbu rozporządziło w reskrypcie z dnia 18. Maja 1870. r. (Dz. ust. Państwa nr. 76.), aby dla wymiaru należytości ekwiwalentowej od ruchomego i nieruchomego majątku za trzecie decennium (1. Stycznia 1871. r. do końca Grudnia 1880. r.), według przepisów ustawy z dnia 9. Lutego 1850. r. najwyższego postanowienia z dnia 1. Maja 1850. r. (Dz. ust. Państwa nr. 181.), oraz ustawy z dnia 13. Grudnia 1862. r. (Dz. ust. Państwa nr. 89.), i z dnia 29. Lutego 1864. r. (Dz. ust. Państwa nr. 20.) ci, którzy do opłaty tej należytości obowiązani są, najdalej do dnia 15. Lutego 1871. r. wnieśli fassye do tych c. k. powiatowych Dyrekcyj skarbowych, do których według miejsca swego zamieszkania przynależą.

Rozporządzenie to dotyczy majątku według ustawy z dnia 13. Grudnia 1862. r. poz. tar. 106. *B. e*), należytości ekwiwalentowej w oznaczonej tam mierze ulegającego, który należy fundacyom, beneficyom, kościołom, gminom duchownym i świeckim, stowarzyszeniom, zakładom, zgromadzeniom, towarzystwom, przedsiębiorstwom akcyjnym i innym spółkom zarobkowym.

W jaki sposób co do formy i treści pomienione fassye sporządzić należy, dokładnie oznaczają postanowienia powołanego reskryptu ministeryalnego z d. 18. Maja 1870. r. (Dz. ust. Państwa nr. 76.); aby ułatwić tychże fassyj sporządzenie, dano drukować przepisane na takowe formularze *A.*, *B.* i *C.*, a druków tych można dostać w każdym Urzędzie podatkowym za wyrażoną na każdym arkuszu cenę własnego kosztu.

Na pomieniony obowiązek do wniesienia w należytym czasie fassyj dla wymiaru należytości ekwiwalentowej zwraca się niniejszem uwagę wszystkich, których to dotyczy, z tem dołożeniem, że według § 21. powołanego reskryptu ministeryalnego zaniedbanie wniesienia fassyi sprawia ten szkodliwy skutek, iż płaciéby musiano podwójną należytość przez wszystkie dziesięć lat, za które wymierzyć się ma należytość ekwiwalentowa, oraz że zatajenie lub nieprawdziwe podanie fassyonować się mających przedmiotów podlega na mccy §. 84. l. 3. ustawy z dnia 9. Lutego 1850. r. postępowaniu według ustawy karnej o przekroczeniach dochodów skarbowych.

Jorkasch w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 1. Listopada 1870. **Część XXII.**

Nr. 79.

Ustawa z dnia 14. Października 1870. r.,

nadająca statut miejski królewskiemu stołecznemu miastu Lwowu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mojego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, rozporządzam, co następuje:

Artykuł I.

Królewskiemu stołecznemu miastu Lwowu nadaję załączony statut miejski.

Artykuł II.

Postanowienia tego statutu o składzie, o wyborze i urządzeniu Rady miejskiej wejdą w wykonanie zaraz po jego ogłoszeniu.

Artykuł III.

Skoro Rada miejska się ukonstytuuje, statut ten stanie się w całości obowiązującym.

Artykuł IV.

Równocześnie z działalnością tego statutu tracą moc obowiązującą dotychczasowe rozporządzenia i przepisy, dotyczące urządzenia gminnego miasta Lwowa.

Artykuł V.

Przeprowadzenie tej ustawy polecam Mojemu Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Statut

królewskiego stołecznego miasta Lwowa.

A.

Ustawa gminna.

Dział I.

O gminie w ogólności.

§. 1.

Obręb gminy.

Obręb gminy miasta Lwowa obejmuje wszystkie w katastrze podatkowym lub w księgach gruntowych miasta zapisane realności.

§. 2.

Zmiana granic.

Do zmiany granic miasta potrzeba przyzwolenia Wydziału krajowego, które udzielonem być może tylko za poprzedniem oświadczeniem politycznej Władzy krajowej, iż przeciw temu ze względów publicznych nie ma nic do zarzucenia.

Dział II.

O członkach gminy.

§. 3.

Członkowie gminy i obcy.

Członkami gminy są:

a) osoby, mające w gminie miasta Lwowa prawo przynależności (przynależni do gminy);

b) uczestnicy, tj. osoby, nie mające w tej gminie prawa przynależności, jeżeli w obrębie tej gminy majątek nieruchomy posiadają, lub jeżeli

od przedsiębiorstwa zarobkowego, samoistnie wykonywanego, albo od dochodu bezpośredni podatek w gminie miasta Lwowa opłacają.

Pod temi warunkami należą do uczestników gminy także korporacye, stowarzyszenia, zakłady i fundacye.

Wszystkie inne osoby w gminie są obcemi.

§. 4.

Przynależność do gminy.

Stosunki przynależności do gminy określone są ustawą z dnia 3. Grudnia 1863. r. (Dz. p. P. nr. 105.).

Za nadanie prawa przynależności do gminy (przyjęcie do związku gminy) może gmina pobierać opłatę nie przewyższającą summy 30 zlr. w. a.

§. 5.

Obywatele miejscy.

Członkowie gminy, mający prawo obywatelstwa miejskiego, są obywatelami miasta.

Prawo obywatelstwa miejskiego nabywa się jedynie mocą uchwały Rady miejskiej.

Od tej uchwały nie ma dalszego odwołania się.

Obywatelstwo miejskie nadawane być może tylko osobom płci męzkiej, przynależnym do gminy miasta Lwowa, które

a) mają prawo rozrządzać osobą swoją i majątkiem;

b) prowadzą życie nienaganne;

c) posiadają majątek nieruchomy, czy to jako właściciele, czy jako dożywotnicy, albo wykonują przedsiębiorstwo podatkowi zarobkowemu ulegające, albo mają inne środki dostateczne utrzymania siebie i swej rodziny.

§. 6.

Opłata za nadanie obywatelstwa.

Kto na własną prośbę obywatelstwo miejskie otrzymuje, winien zapłacić do kassy gminnej taxę w ilości, jaką Rada miejska od czasu do czasu oznaczy, i dopiero po zapłaceniu tej taxy może używać praw, przysługujących obywatelom miejskim.

Radzie miejskiej służy prawo uwolnienia od taxy.

§. 7.

Przyrzeczenie.

Otrzymujący obywatelstwo miejskie złoży w obecności Prezydenta miasta i Delegatów Rady miejskiej uroczyste przyrzeczenie, że obowiązki obywatela

miejskiego sumiennie pełnić, i dobro gminy, o ile w jego możności, popierać będzie.

§. 8.

Utrata prawa obywatelstwa.

Obywatel miejski traci obywatelstwo:

a) z utratą przynależności do gminy miasta Lwowa;

b) przez wyraźne zrzeczenie się;

c) jeżeli w skutek kondemnaty sądu karnego traci prawo wybierania (§. 3. ordyn. wybor.);

d) jeżeli w skutek czynu popełnionego z chęci zysku w drodze postępowania dyscyplinarnego usunięty został z urzędu lub ze służby publicznej.

Niezdolność do odzyskania na powrót prawa obywatelstwa ustaje w wypadku *c*) z odzyskaniem prawa wybierania, w wypadku zaś *d*) po upływie czasu w §. 11. ust. *d*) ordynacyi wyborczej określonego.

§. 9.

Obywatel miejski może także uchwałą Rady miejskiej pozbawionym być prawa obywatelstwa:

a) jeżeli przekonany jest o czyn popełniony z umysłu na szkodę gminy;

b) jeżeli bez dostatecznej przyczyny wzbrania się pełnić obowiązki urzędu lub posady, do których wyborem gminy jest powołanym.

Skutki utraty obywatelstwa miejskiego, w wypadkach w §. 8. lit. *c*) i *d*) i w tym §. wskazanych, dotykają tylko tracącego to prawo, przeto ani jego żony, ani dzieci przedtem spłodzonych.

§. 10.

Obywatelstwo honorowe.

Obywatelom Państwa Austryackiego, którzy się Państwu, krajowi lub miastu zasłużyli, może gmina, bez względu na miejsce ich zamieszkania i przynależność do innej gminy, nadawać obywatelstwo honorowe. Obywatelstwo honorowe nadaje wszelkie prawa obywatelstwa miejskiego, ale nie wkłada żadnych obowiązków, i nie wpływa na zmianę przynależności do gminy.

Obywatelstwo honorowe utraca się w wypadkach w §. 8. lit. *b*), *c*) i *d*), w §. 9. lit. *a*) wskazanych.

§. 11.

Prawa członków gminy i obcych w ogólności.

Każdy w gminie przebywający ma prawo:

a) do opieki i bezpieczeństwa swej osoby i własności, znajdującej się w obrębie gminy;

b) do korzystania z przedmiotów i zakładów na publiczny użytek przeznaczonych, stosownie do ich urządzeń.

§. 12.

Prawa członków gminy.

Członkom gminy służy prawo:

wybierania i obieralności do Rady miejskiej, i prawo udziału w zawiadywaniu sprawami gminy według postanowień niniejszego statutu. Przynależni do gminy mają nadto

a) prawo do stałego zamieszkania w obrębie gminy;

b) w razie zubożenia i nieudolności do pracy, prawo do wsparcia z funduszów gminy, stosownie do urządzeń istniejących dla ubogich.

§. 13.

Prawa obywateli miejskich.

Prawo obywatelstwa miejskiego obejmuje w sobie wszystkie prawa, przysługujące członkom gminy, a nadto jeszcze prawo korzystania z tych fundacyj i urządzeń, które dla obywateli miejskich i ich rodzin są przeznaczone.

§. 14.

Obowiązki członków gminy i obcych w ogólności.

Obowiązkiem członków gminy i obcych jest:

a) stosować się do rozporządzeń, wydanych przez gminę w zakresie działania, jaki jej z ustaw przysługuje;

b) przykładać się do ciężarów gminy podług przepisów w tym względzie obowiązujących.

§. 15.

Obowiązki obywateli miejskich.

Prócz obowiązków w §. 14. wymienionych, ma nadto obywatel miasta Lwowa szczególny obowiązek pełnienia urzędu, do którego wyborem gminy powołany będzie.

§. 16.

Szczególne stosunki uczestników gminy i obcych.

Uczestnicy gminy mają prawo do swobodnego pobytu w gminie, dopóki nie stają się ciężarem dobroczynności publicznej.

Obcym, którzy się z swej przynależności do pewnej gminy wykażą, lub przynajmniej dowiodą, iż potrzebne kroki ku wykazaniu swej przynależności poczynili, nie może gmina wzbronić pobytu w swym obrębie, jak długo wraz

z rodziną życie nienaganne prowadzą, i nie stają się ciężarem dobroczynności publicznej.

Uczestnik gminy lub obcy, któremu gmina wzbrania pobytu w swym obrębie, ma prawo odwołać się do naczelnej politycznej Władzy krajowej.

Rządowa władza bezpieczeństwa winna udzielać gminie potrzebnych objaśnień względem uczestników gminy i obcych.

§. 17.

Spisy członków gminy.

Gmina prowadzi dokładne spisy członków gminy, których przejrzenie każdemu dozwolone.

§. 18.

Stosunki prawne prywatne.

Niniejszy statut nie narusza ani prywatnych stosunków prawnych w ogóle, aniteż w szczególności praw własności i użytkowania, służących bądź pojedynczym częściom gminy lub jej członkom, bądź całym klassom mieszkańców, stowarzyszeniom lub korporacyom.

Dział III.

O Reprezentacyi gminnej.

§. 19.

Reprezentacya gminy.

Gminę miasta Lwowa reprezentuje we wszystkich jej sprawach Rada miejska.

Rada miejska zawiaduje sprawami gminy sama, lub przez Magistrat i inne urzędy miejskie.

Na czele Rady miejskiej, Magistratu i innych urzędów miejskich stoi Prezydent miasta.

§. 20.

Skład i wybór Rady miejskiej.

Rada miejska składa się ze stu członków (Radnych miejskich).

Członków Rady miejskiej obiera gmina z grona swojego.

Bliższe postanowienia o uprawnieniu do wyboru, o obieralności i postępowaniu przy wyborach zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§. 21.

Wybór Prezydenta, Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich.

Prezydenta, pierwszego Wice-Prezydenta i Delegatów wybiera Rada miejska z grona swojego,

Przy wyborze Delegatów miejskich oznaczy Rada miejska także ich liczbę, która nie ma przenosić 20 członków.

Bliższe postanowienia o wyborze Prezydenta, Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich zawiera ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§. 22.

Przyjęcie wyboru.

Kto w ciągu dni trzech po zawiadomieniu go o padłym nań wyborze przyjęcia wyboru wyraźnie nie odmówił, uważanym będzie za przyjmującego wybor.

§. 23.

Peryod wyborczy.

Radni miejscy, Prezydent i pierwszy Wice-Prezydent obierani będą na lat trzy. Wszakże po upływie tego czasu pozostają oni w urzędzie aż do ukonstytuowania się nowej Reprezentacyi gminnej.

Delegatów miejskich obiera Rada na rok jeden.

Ustępujący członkowie Rady mogą być nanowo wybrani, jeżeli przeszkoda prawna nie zachodzi.

Prezydent i pierwszy Wice-Prezydent obejmują urząd z dniem złożenia przysięgi, Delegaci miejscy od dnia ich wyboru.

Członek Rady miejskiej nie może być związany żadną instrukcyą.

§. 24.

Wybory uzupełniające.

W razie opróżnienia w ciągu peryodu wyborczego posady Prezydenta lub pierwszego Wice-Prezydenta winna Rada najpóźniej do dni 14 wybrać w jego miejsce innego na czas jeszcze pozostały.

Gdyby przed końcem peryodu wyborczego ubyło 20 Radnych, wtedy dla uzupełnienia Rady rozporządzi się na podstawie ostatniej listy wyborczej, według postanowień ordynacyi wyborczej, nowy wybor na dalszy ciąg peryodu wyborczego.

§. 25.

Zatwierdzenie i przysięga Prezydenta.

Wybor Prezydenta wymaga zatwierdzenia cesarskiego.

Skoro zatwierdzenie nastąpi, Prezydent w obecności Rady miejskiej i radnego ciała Magistratu złoży przysięgę do rąk Namiestnika kraju na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw i sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Pierwszy Wice-Prezydent składa taką samą przysięgę do rąk Prezydenta na zgromadzeniu Rady miejskiej.

§. 26.

Płaca.

Członkowie Rady miejskiej, licząc w to także pierwszego Wice-Prezydenta, urzędują bezpłatnie. Za sprawowanie interesów gminy poza jej obrębem mogą żądać wynagrodzenia.

Płace i inne emolumenta Prezydenta ustanawia Rada miejska na cały czas jego urzędowania

Prezydentowi, który przez lat 12 nieprzerwanie urząd Prezydenta piastował, może Rada miejska, po jego ustąpieniu z urzędu, wyznaczyć stosowną emeryturę.

Gdyby pierwszy Wice-Prezydent lub Delegat miejski przez czas dłuższy zastępywał Prezydenta, Rada miejska wyznaczy mu stosowne wynagrodzenie.

§. 27.

Prezydent i pierwszy Wice-Prezydent muszą mieć we Lwowie stałe zamieszkanie.

§. 28.

Ustąpienie z posady.

Prezydent i pierwszy Wice-Prezydent, jakoteż Delegaci nie mogą bez zezwolenia Rady złożyć urzędowania swojego.

Prezydent, pierwszy Wice-Prezydent i Delegat, niemniej Radny miejski traci swój urząd, jeżeli zajdzie lub wiadomą się stanie okoliczność, któraby pierwotnie jego obieralności stała na przeszkodzie.

Jeżeli który z nich popadnie w śledztwo z powodu jednego z czynów karygodnych, w §. 3. i 11. ordynacyi wyborczej dla miasta Lwowa wskazanych, lub jeżeli do jego majątku konkurs ogłoszony, albo postępowanie ugodne zarządzone zostanie, wtedy nie będzie mógł sprawować swego urzędu, dopóki trwa to postępowanie karne, krydalne lub ugodne.

Pierwszy Wice-Prezydent i Delegaci miejscy mogą być także suspendowani lub usunięci z urzędu, jeżeli się okażą winnymi zaniedbania obowiązków urzędowych.

O takiem suspendowaniu lub usunięciu wyrokuje Rada miejska ostatecznie.

Radnych, którzy bez ważnych powodów przez trzy miesiące na posiedzenia nie przybywają, może Rada miejska uznać za występujących.

Dział IV.

O zakresie działania gminy.

Rozdział pierwszy.

§. 29.

O zakresie działania gminy w ogólności.

Zakres działania gminy jest:

a) własny, i

b) poruczony.

§. 30.

Własny zakres działania.

Własny zakres działania, tj. zakres, w którym gmina z zachowaniem ustaw samodzielnie zarządzać i rozporządzać może, obejmuje w ogóle wszystko, co bezpośrednio dotyczy interesu gminy, i w jej granicach własnemi jej siłami załatwionem i przeprowadzonem być może.

W myśl tego należą do własnego zakresu działania gminy w szczególności:

a) wolny zarząd majątkiem gminnym i załatwienie spraw, odnoszących się do związku gminy;

b) czuwanie nad bezpieczeństwem osób i ich mienia;

c) staranie o zakładanie i utrzymanie gminnych dróg, mostów, ulic i placów, niemniej o bezpieczeństwo i łatwość komunikacyi po drogach i wodach;

d) policya polowa;

e) policya żywności, tudzież nadzór nad targami, nad miarami i wagami;

f) policya zdrowia;

g) policya nad czeladzią i wyrobnikami, niemniej wykonywanie przepisów o czeladzi służebnej;

h) policyjny dozór nad obyczajnością publiczną;

i) sprawy ubogich, opieka nad zakładami dobroczynnemi gminy, zapobieganie żebractwu;

k) policya ogniowa, policya budownictwa, tudzież utrzymywanie porządku budowniczego, i udzielanie policyjnego pozwolenia na budowy;

l) ustawami oznaczyć się mający wpływ na szkoły średnie, przez gminę utrzymywane i na szkoły ludowe; staranie o zakładanie, uposażenie i utrzymywanie szkół ludowych, tudzież staranie o szkoły specyalne i fachowe, z uwzględnieniem istniejących jeszcze patronatów szkolnych i przepisów konkurencyi do szkół;

m) jednanie stron w sporze będących przez mężów zaufania z gminy wybranych;

n) przedsiębranie dobrowolnej przedaży ruchomości drogą licytacyi.

Z wyższych względów Państwa mogą pewne czynności policyi miejscowej w gminie w drodze ustawy przekazane być osobnym organom rządowym.

§. 31.

Poruczony zakres działania.

Ustawy określają poruczony zakres działania gminy, tj. jej obowiązek do współdziałania w sprawach publicznej administracyi.

Według tych ustaw załatwia gmina w swym obrębie wszystkie sprawy, należące do zakresu działania politycznej władzy powiatowej, i utrzymuje tym celem potrzebne urządzenia i zakłady.

§. 32.

Językiem urzędowym jest język polski.

Na ruskie podania odpowiada się w języku ruskim.

Rozdział drugi.

O zakresie działania Rady miejskiej.

§. 33.

Rada miejska jest w sprawach gminy organem uchwalającym i nadzorującym.

Władza wykonawcza jej nie przysługa.

Rada miejska zastępuje gminę w wykonaniu jej praw i obowiązków, wydaje w granicach ustawami oznaczonych imieniem gminy postanowienia obowiązujące, i uchwala sposób ich wykonania.

Ona jest władzą zwierzchnią miasta we wszystkich sprawach gminy, obowiązaną strzedz dobra gminy i starać się o zaspokojenie jej potrzeb.

§. 34.

Rada miejska uchwala i orzeka we wszystkich sprawach administracyjnych gminy.

W szczególności uchwala i orzeka Rada miejska w tych sprawach administracyjnych, które jej decyzyi zastrzeżone są w niniejszym statucie, tudzież w tych, które sama swojej decyzyi zastrzeże, lub które w drodze odwołania przedłożone jej będą.

§. 35.

Sprawy zastrzeżone decyzyi Rady miejskiej.

Do spraw zastrzeżonych decyzyi Rady miejskiej należą:

a) ustanawianie zasad zarządu, tudzież sposobu użytkowania majątku i dobra gminy;

b) nabywanie nieruchomości lub praw takich, które według ustaw uważane są za nieruchomość, zbywanie majątku gminy, przyjmowanie zobowiązań wieczystych, przyjmowanie obowiązków służebnictwa, zastawu i poręczenia, zaciąganie pożyczek i operacye kredytowe.

W sprawach w tym ustępie *b*) określonych, uchwała, aby miała ważność, musi być powzięta na dwóch, nie prędzej jak w ośm dni po sobie następujących posiedzeniach, odbytych w obecności przynajmniej trzech czwartych części członków całej Rady miejskiej.

Nadto potrzeba zatwierdzenia Wydziału krajowego do ważności uchwały, przyzwalającej na zbywanie nieruchomości, lub praw za nieruchomość uważanych, jeżeli wartość tej nieruchomości lub takiego prawa przenosi kwotę 10.000 złr., — tudzież uchwały, przyzwalającej zaciąganie pożyczek i przyjęcie poręczenia, jeżeli pożyczka lub summa poręczoną być mająca, z doliczeniem długów gminę już obciążających, przenosi summę rocznego dochodu gminy, wedle przecięcia ostatnich lat sześciu obliczoną.

c) lokowanie kapitałów;

d) przyjęcie lub zrzeczenie się spadku lub legatu.

Gdyby wartość spadku lub legatu przenosiła 10.000 złr., wtedy uchwała na zrzeczenie się zapaść musi w sposób wyżej pod *b*) wskazany;

e) stawianie kosztem gminy nowych budowli, lub przekształcenie albo znoszenie istniejących, tudzież inne przedsiębiorstwa, nakładem gminy wykonać się mające;

f) zaprowadzanie nowych zakładów gminnych albo zwinięcie już istniejących;

g) zawieranie, rozwiązywanie i zmiany kontraktów najmu i dzierżaw;

h) zawieranie, rozwiązywanie i zmiany innych kontraktów, o ile Rada miejska nie uzna rzeczą stosowną czynności te poruczyć Prezydentowi lub Magistratowi;

i) zezwalanie na rozpoczęcie procesu, lub na odstąpienie od takowego, i na zawieranie ugód w sprawach rozpoczętych;

k) uchwalanie budżetu rocznego i środków pokrycia;

l) przyzwalanie na wydatki, budżetem przewidziane, o ile takowe instrukcyą Rady miejskiej Prezydentowi lub Magistratowi poruczone nie będzie; tudzież przyzwalanie na wszelkie wydatki budżetem nieprzewidziane;

m) rozpoznawanie i załatwianie rachunków rocznych;

n) umarzanie należytości wątpliwych, lub takich, które sciągnięte być nie mogą, niemniej darowanie należących się gminie zwrotów i uchybień rachunkowych;

o) organizacya urzędów miejskich (Magistratu); oznaczenie liczby urzędników i sług miejskich, oraz wszystkich osób przez gminę płatnych; wydawanie przepisów dyscyplinarnych dla urzędników i sług miejskich, niemniej określenie ich uzdolnienia i obowiązków;

p) oznaczenie płac, pensyj i innych emolumentów dla urzędników i sług miejskich, dla ich wdów i sierót;

r) mianowanie, jakoteż uwolnienie od służby urzędników i sług miejskich, udział przy mianowaniu lub uwolnieniu od służby przełożonych i nauczycieli w szkołach i innych zakładach naukowych miejskich, według istniejących przepisów, i przyznawanie emolumentów dla ich wdów i sierót.

Mianowanie niższych urzędników i sług może jednakże Rada miejska poruczyć Prezydentowi lub Magistratowi;

s) udzielanie zaliczek na płace, i przyznawanie niesystemizowanych emolumentów, oznaczenie dyet i kosztów podróży, zapomóg i nagród dla urzędników i sług miejskich, niemniej dla innych osób używanych w służbie gminy;

t) opuszczanie zaliczek na płacę, danych urzędnikom lub sługom miejskim;

u) udzielanie urlopów Prezydentowi i Wice-Prezydentowi; dozwalanie urlopów innym urzędnikom i sługom miejskim na czas dłuższy niż sześć tygodni.

§. 36.

Sprawy policyi miejscowej.

O ile sprawowanie policyi miejscowej nie jest przekazane mocą ustawy organom rządowym, może Rada w granicach istniejących ustaw wydawać obowiązujące w obrębie gminy przepisy, tyczące się policyi miejscowej, i za przekroczenie tychże zagrażać karą pieniężną aż do wysokości 100 złr., lub w razie niemożności uiszczenia kary pieniężnej, karą aresztu do 20 dni.

Rada winna uchwalać środki pieniężne na utrzymanie zakładów i urządzeń policyi miejscowej, i jest odpowiedzialną za wszelkie zaniedbanie w tej mierze, pochodzące z jej winy.

§. 37.

Zaopatrywanie ubogich.

Rada czuwa nad tem, aby ubodzy w miarę ustaw zaopatrzeni byli.

Gdyby zakłady i fundusze na ten cel przeznaczone nie wystarczały, Rada postara się o potrzebne środki, i oznaczy sposób ich użycia.

§. 38.

Udzielanie zdania.

Rada miejska ma na żądanie politycznej Władzy krajowej lub Wydziału krajowego udzielać swojego zdania.

§. 39.

Rozstrzyganie zażaleń.

Rada miejska rozstrzyga wszystkie zażalenia w sprawach własnego zakresu działania, zaniesione do niej przeciw rozporządzeniom Prezydenta, Magistratu i innych organów gminy.

W jakich przypadkach takie zażalania polityczna Władza krajowa rozstrzyga, stanowi §. 109.

§. 40.

Wykonywanie kontroli.

Rada miejska czuwa nad tem, ażeby wszystkie sprawy były załatwiane stosownie do jej uchwał i do istniejących ustaw.

Ona kontroluje czynności Magistratu i innych urzędów miejskich w sprawach własnego, jak i poruczonego zakresu działania.

Wszystkie organa gminy podlegają jej nadzorowi.

Rada miejska ma prawo wglądać nieprzerwanie w działanie tych organów, żądać złożenia aktów, dokumentów, rachunków i raportów, a w szczególnych wypadkach własnego zakresu działania zastrzegać sobie decyzyę.

Rada miejska zarządza skontrowanie kass miejskich, a w razie potrzeby likwidacyę onych.

§. 41.

Zakłady gminne.

W sprawach dotyczących zakładów i funduszów, zostających pod zarządem gminy, ma Rada miejska taki sam zakres działania, jak w sprawach gminy, o ile fundacye lub umowy nie postanawiają inaczej.

§. 42.

Inne sprawy należne do zakresu działania Rady miejskiej.

Do zakresu działania Rady miejskiej należą jeszcze sprawy następujące:

a) wybór Prezydenta miasta i pierwszego Wice-Prezydenta;

b) nadawanie prawa przynależności do gminy; nadawanie obywatelstwa miejskiego i honorowego, tudzież rozstrzyganie względem utraty obywatelstwa (§. 9.); ustanawianie opłaty za nadanie prawa przynależności i obywatelstwa miejskiego, niemniej uwolnienie od niej (§§. 4. i 6.)

c) czuwanie nad dokładnem prowadzeniem metryk gminy i spisu wyborców;

d) wykonanie przysługującego gminie prawa patronatu lub prezentowania, tudzież rozdawanie stypendyów, jakoteż innych miejsc fundacyjnych;

e) zawiadywanie, nadzorowanie, zakładanie i utrzymywanie szkół ludowych i średnich w granicach ustawą oznaczonych;

f) wybór mężów zaufania do jednania stron (§. 30. *m.*);

g) uchwalanie wniosków do zmian statutu miejskiego, lub zmiany granic miasta (§. 2.).

Taka jednak uchwała, aby była ważną, musi być powziętą na dwóch nie prędzej jak w ośm dni po sobie następujących posiedzeniach. Zmiany statutu jedynie w drodze ustawodawstwa krajowego nastąpić mogą.

§. 43.

Sposób załatwiania spraw.

Rada miejska załatwia sprawy, swojej decyzyi zastrzeżone, na walnych zgromadzeniach.

Wolno jej jednak poruczyć załatwianie niektórych spraw swoim sekcyom (wydziałom), lub szczegółowym przez Radę mianowanym komissyom, lub też Prezydentowi albo Magistratowi.

§. 44.

Zwoływanie Rady.

Rada miejska zgromadza się na walne posiedzenia ile razy zajdzie tego potrzeba.

Liczbę i czas zwyczajnych posiedzeń ustanowi Rada miejska.

Na te posiedzenia zgromadzają się członkowie Rady miejskiej nawet bez uprzedniego zwołania.

Nadzwyczajne posiedzenia odbywać się mogą tylko na zwołanie Prezydenta miasta lub jego Zastępcy.

Na pisemne żądanie czterech Radnych winien Prezydent zwołać nadzwyczajne posiedzenie najdalej w ciągu dni trzech.

§. 45.

Komplet do uchwał.

Do powzięcia uchwał konieczną jest obecność przynajmniej czterdziestu Radnych, o ile w statucie niniejszym nie ma odmiennego postanowienia.

O komplecie Rady, potrzebnym do wyboru Prezydenta, stanowi ordynacya wyborcza dla miasta Lwowa.

§. 46.

Przeszkody uczestniczenia w obradach.

Żaden członek Rady miejskiej nie może być obecny przy rozprawach i głosowaniu, jeżeli przedmiot obrady dotyczy jego osoby, jego żony albo osób z nim w pierwszym lub w drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych.

§. 47.

Przewodniczenie na posiedzeniach.

Posiedzeniom Rady miejskiej przewodniczy Prezydent miasta, a w razie przeszkody jego Zastępca.

Posiedzenie bez takiego przewodnictwa odbyte jest nieważne.

Przewodniczący zagaja i zamyka posiedzenie, kieruje rozprawami i przestrzega porządku w zgromadzeniu.

§. 48.

Warunki ważności uchwał.

Do ważności uchwał Rady miejskiej konieczną jest bezwzględna większość głosów obecnych na posiedzeniu jej członków, o ile statut niniejszy inaczej nie postanawia.

Przewodniczący nie głosuje.

W razie równości głosów wniosek upada.

Głosowanie odbywa się jawnie, wolno jednak jest Radzie uchwalić głosowanie tajne.

Przy wyborach i w sprawach, tyczących się osobistości, głosowanie mus być tajne.

§. 49.

Jawność posiedzeń.

Posiedzenia Rady miejskiej odbywają się publicznie.

Na przedstawienie jednak przewodniczącego, lub na wniosek przynajmniej dziesięciu Radnych, może Rada miejska uchwalić posiedzenie tajne.

Posiedzenia, na których przedmiotem obrad są budżet lub rachunki gminy, muszą w każdym razie odbywać się publicznie.

Gdyby publiczność zachowaniem się swojem obradom przeszkadzała, lub wcale wolność onych naruszała, przewodniczący po bezskutecznem napomnieniu do porządku, zarządzi usunięcie publiczności z miejsca posiedzeń.

§. 50.

Protokół posiedzeń.

Z posiedzeń Rady miejskiej spisuje się protokół, który przewodniczący i dwaj członkowie obecni na posiedzeniu, od zgromadzenia do tego upoważnieni, podpisują.

Protokół ten zachowuje się w archiwum miejskiem.

§. 51.

Regulamin.

Rada ma prawo w granicach ustaw uchwalić porządek czynności i postępowania dla siebie i dla urzędów miejskich.

Rozdział trzeci.

O zakresie działania Prezydenta miasta.

§. 52.

Prezydent miasta jest w sprawach gminy organem zarządzającym i wykonawczym.

§. 53.

Władza Prezydenta i jego Zastępcy w ogólności.

Prezydent jest przełożonym Magistratu i urzędów miejskich, kieruje ich czynnościami i nadzoruje takowe.

W razie przeszkody zastępuje Prezydenta pierwszy Wice-Prezydent, a tego jeden z miejskich Delegatów, którego Rada przeznaczy.

§. 54.

Władza dyscyplinarna.

Prezydentowi podlegają urzędnicy i słudzy miejscy; on sprawuje władzę dyscyplinarną nad nimi.

W wykonywaniu tej władzy mocen jest Prezydent zarządzić zawieszenie płacy, a nawet tymczasowe usunięcie od służby, ma jednak przedstawić rzecz tę Radzie miejskiej na najbliższem posiedzeniu do ostatecznej decyzyi.

§. 55.

Reprezentacya na zewnątrz. Wydawanie dokumentów.

Prezydent reprezentuje gminę na zewnątrz.

Dokumenta, mocą których gmina przyjmuje zobowiązania względem trzecich osób, podpisuje Prezydent i trzech członków Rady miejskiej.

§. 56.

Wykonywanie i zawieszanie uchwał.

Prezydent przygotowuje przedmioty przeznaczone pod rozpoznanie Rady.

Uchwały Rady miejskiej, powzięte zgodnie z ustawami, winien Prezydent wykonać w sposób przez nią wskazany.

Jeżeli jednak Prezydent mniema, że powzięta przez Radę uchwała jest w sprzeczności z ustawami, wtedy jest obowiązany wstrzymać wykonanie uchwały i przedłożyć sprawę Radzie miejskiej na najbliższem zwyczajnem posiedzeniu do powtórnego rozpoznania.

Gdyby zaś Rada miejska od swej uchwały odstąpić nie chciała, Prezydent przedstawi rzecz niezwłocznie, a najdalej w przeciągu dni ośmiu, naczelnej politycznej Władzy krajowej do rozstrzygnięcia, i Radę miejską na najbliższem posiedzeniu, obok wyłuszczenia powodów zawieszenia, o tem zawiadomi. Obowiązkiem zaś będzie naczelnej politycznej Władzy krajowej wydać to rozstrzygnienie ile możności jak najspieszniej, i równocześnie zawiadomić o niem Wydział krajowy, jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy.

Prezydent mocen jest także zawieszać i przedstawiać Radzie miejskiej do decyzyi uchwały sekcyi (wydziału) Rady, komissyj szczegółowych (§. 43.), jeżeli takowe uchwałom Rady miejskiej lub też ustawom sprzeciwiają się.

W sprawach należących do zakresu działania Magistratu, których załatwienie według instrukcyi, przez Radę miejską wydanej nie wymaga obrad kolegialnych, może Prezydent samodzielnie decydować.

§. 57.

Skontrowanie kass.

Prezydent winien zarządzać od czasu do czasu skontrowanie kass miejskich, tudzież kass wszystkich, pod nadzorem gminy zostających zakładów i funduszów, i brać udział w tej czynności.

W razie uznanej potrzeby winien on zarządzić likwidacyę tych kass.

§. 58.

Sprawowanie policyi miejscowej.

Prezydent jest obowiązanym zarządzić wszystko, czego wymaga wykonanie policyi miejscowej, i postarać się o potrzebne do tego środki pieniężne.

W nagłych wypadkach nieszczęścia, np. przy pożarach lub powodziach itp., ma Prezydent prawo zarządzić wykonanie robót wszelkiego rodzaju, o ile są niezbędne do usunięcia niebezpieczeństwa chwilowego, i zmusić do tych robót każdego zdolnego do nich członka gminy, a nawet i obcych.

Gdyby środki policyi miejscowej w gminie nie były dostateczne do zabezpieczenia dobra publicznego (jak np. w razie epidemii), lub gdyby własne siły gminy nie wystarczały do odwrócenia grożącego niebezpieczeństwa, Prezydent winien zawiadomić o tem natychmiast polityczną Władzę krajową.

§. 59.

Zagrażanie karami.

Prezydent ma wyjątkowo prawo zagrożenia karą pieniężną do 10 złr., lub w razie niemożności uiszczenia tej kary, karą aresztu do 48 godzin, jeżeli tego wymaga wykonanie przepisu tymczasowego policyi miejscowej, nie dopuszczającego zwłoki.

§. 60.

Poruczony zakres działania.

Sprawy należące do poruczonego zakresu działania gminy załatwia Prezydent w sposób ustawami przepisany, lub przez władze wskazany. Jeżeli oznaczenie sposobu wykonania pozostawione jest w całości lub częściowo gminie, Prezydent winien zastosować się w tym względzie do uchwały Rady.

Wszakże w razach nadzwyczaj nagłych, gdyby uchwała Rady bez szkody lub niebezpieczeństwa poprzednio nie mogła być zasięgniętą, może Prezydent działać według własnego zdania; winien jednak następnie w jak najkrótszym czasie uzyskać od Rady zatwierdzenie tego co zarządził.

Rząd może polecić załatwienie spraw należących do poruczonego zakresu działania w całości lub w części na swój koszt organom własnym.

§. 61.

Przeszkody do urzędowania.

Prezydent lub jego Zastępca, tudzież urzędnik miejski nie może brać udziału w załatwieniu sprawy, dotyczącej jego własnych interesów prywatnych, lub też interesów jego żony, albo osób z nim w pierwszym lub drugim stopniu spokrewnionych lub spowinowaconych.

§. 62.

Odpowiedzialność.

Prezydent odpowiada za czynności urzędowe, tak własne, jak i urzędów miejskich Radzie miejskiej, a za czynności w poruczonym zakresie działania także Rządowi.

Obok tej odpowiedzialności Prezydenta pozostaje nienaruszoną odpowiedzialność względem Rady miejskiej innych członków Magistratu i urzędów miejskich za zaniedbanie lub nienależyte wykonanie czynności, przez Prezydenta im przekazanych.

Pretensye gminy do wynagrodzenia szkód, pochodzących z odpowiedzialności orzeczonej w tym paragrafie, mają być poszukiwane zwykłą drogą prawa.

Rozdział czwarty.

O zakresie działania Magistratu i innych urzędów miejskich.

§. 63.

W ogólności.

Magistrat składa się z Prezydenta, pierwszego i drugiego Wice-Prezydenta, Delegatów miejskich, z Radców Magistratu i urzędników pomocniczych.

Prezydent, pierwszy Wice-Prezydent i Delegaci miejscy, wchodząc w skład Magistratu, nie przestają być członkami Rady miejskiej.

Pod kierownictwem Prezydenta zarządza Magistrat bezpośrednio sprawami gminy i zostających pod jej zarządem zakładów i funduszów, i załatwia czynności bieżące w sprawach jemu przekazanych.

W sprawach poruczonego zakresu gminy, mianowicie w sprawach administracyi politycznej, jest Magistrat pod przewodnictwem Prezydenta pierwszą instancyą w obrębie miasta.

Kollegialnym posiedzeniom w Magistracie przewodniczy Prezydent lub jego Zastępca.

Bez przewodnictwa Prezydenta lub jego Zastępcy Magistrat ważnej uchwały powziąć nie może.

§. 64.

Zarząd majątku.

Magistrat obowiązany jest zarządzać jak najkorzystniej majątkiem gminy i zakładów gminy, przyczem winien trzymać się ścisle budżetu i uchwał Rady miejskiej, i zasięgać upoważnienia Rady co do wydatków, których przyzwolenie jej jest zastrzeżone.

Do wydatków niezbędnych, w budżecie nie przewidzianych, winien Magistrat uzyskać przyzwolenia Rady miejskiej.

Magistrat zawiaduje zakładami gminnemi i nadzoruje gminne zakłady, własny zarząd mające, o ile akt fundacyi lub umowa nie zawierają innych postanowień.

§. 65.

Przedsiębranie dobrowolnej przedaży ruchomości.

Magistrat zezwala na przedsiębranie dobrowolnej przedaży ruchomośc drogą licytacyi, i czuwa nad zachowaniem i ścisłem wypełnianiem istniejących w tej mierze przepisów.

§. 66.

Sprawowanie policyi miejscowej.

Pod przewodnictwem i odpowiedzialnością Prezydenta wykonywa Magistrat, stosownie do ustaw i przepisów, policyę miejscową, o ile pojedyncze czynności tejże nie są przekazane w drodze ustawy organom rządowym.

§. 67.

Wykonanie władzy karnej.

O ile w ustawach i przepisach, które dotyczą policyi miejscowej, należącej do zakresu działania gminy (§. 30.), wyrzeczoną jest sankcya karna, i o ile przekroczenia tych ustaw i przepisów nie podlegają ustawie karnej, służy Magistratowi, pod przewodnictwem Prezydenta, prawo orzekania kar za takie przekroczenia.

W ten sam sposób mają być także orzekane kary zagrożone przez Radę miejską, lub przez Prezydenta (§§. 36. i 59.).

Tylko kary pieniężne, lub w razie niemożności ich uiszczenia, kary aresztu mogą być orzekane.

Sprawy dotyczące osądzania przestępstw i wykonywania prawa karania muszą być kollegialnie załatwiane.

Orzeczenie kary zapada większością głosów.

W nagłych przypadkach może Prezydent sam orzec karę, jednak tylko karę pieniężną.

Wszelkie orzeczenia kar mają być w osobną księgę wpisywane.

§. 68.

Tok instancyi.

Od orzeczeń wydanych podług §. 67. odwołać się można do politycznej Władzy krajowej.

§. 69.

Przeznaczenie kar pieniężnych.

Kary pieniężne, orzeczone podług §§. 67. i 68., wpływają do kassy miejskiej na rzecz ubogich miejscowych. Sposób użycia tychże oznacza Rada miejska.

§. 70.

Stanowisko Delegatów miejskich w Magistracie.

Delegaci miejscy biorą kolejno udział w obradach i uchwałach Magistratu z głosem stanowczym, referują przydzielone im od Prezydenta sprawy, i pomagają Prezydentowi w nadzorowaniu i załatwianiu spraw, podług otrzymanej od Rady miejskiej instrukcyi i szczególnych poleceń Prezydenta.

§. 71.

Izba obrachunkowa.

Izba obrachunkowa podlega Radzie miejskiej i Prezydentowi. Ona jest organem pomocniczym Rady miejskiej w czynnościach kontroli, i organem pomocniczym Magistratu w załatwianiu spraw rachunkowych.

§. 72.

Mianowanie urzędników.

Rada miejska mianuje drugiego Wice-Prezydenta jakoteż wszystkich urzędników Izby obrachunkowej na przedstawienie Prezydenta, innych zaś urzędników gminy i zakładów gminnych na przedstawienie Magistratu.

Drugi Wice-Prezydent, Radcy Magistratu, Naczelnik urzędu budowniczego, Naczelnik Izby obrachunkowej i kassyer są stałymi urzędnikami.

Rada miejska postanowi, jakie inne posady służbowe mają być stałymi urzędnikami obsadzone.

Stali urzędnicy miejscy złożą do rąk Prezydenta w obecności ciała radnego Magistratu przysięgę na wierność i posłuszeństwo Monarsze, stosowanie się do ustaw, i na sumienne pełnienie swoich obowiązków.

Drugi Wice-Prezydent, Radcy Magistratu, Naczelnik urzędu budowniczego, Naczelnik Izby obrachunkowej i kassyer nie mogą być w stosunku pokrewieństwa lub powinowactwa między sobą aż do czwartego stopnia włącznie. W takimże stosunku nie mogą także zostawać między sobą i ze swymi podwładnymi Naczelnicy biur urzędów pomocniczych.

Konceptowi urzędnicy Magistratu, używani do załatwienia spraw poruczonego zakresu działania, muszą się wykazać z odbytych examinów praktycznych, jakie dla urzędników Państwa tej kategoryi są przepisane.

§. 73.

Uwalnianie od służby.

O uwolnieniu od służby (pensyonowaniu, kwieskowaniu, suspendowaniu lub wydaleniu) urzędników i sług miejskich orzeka Rada miejska. Od orzeczenia Rady wolno stronie odwołać się do Wydziału krajowego.

Stali urzędnicy miejscy mają być wydaleni ze służby dla tych samych powodów, dla których urzędnicy Państwa przy władzach administracyjnych ulegają wydaleniu ze służby.

§. 74.

Oznaki służbowe.

Rada miejska ustanowi zewnętrzne oznaki służbowe dla Prezydenta, Wice-Prezydentów, Delegatów i urzędników miejskich, jakoteż sposób umundurowania dla sług gminy.

Dział V.

O gospodarstwie gminnem i o nakładaniu ciężarów na gminę.

§. 75.

Inwentarz majątku.

Wszelka ruchoma i nieruchoma własność, niemniej wszelkie prawa i przywileje gminy miasta Lwowa i jej zakładów, winne być utrzymywane w ciągłej widoczności za pomocą dokładnego inwentarza.

Inwentarz ten ma być sporządzonym w ciągu pierwszego roku po zaprowadzeniu niniejszego statutu; każda następna zmiana ma być w nim uwidoczniona.

Każdemu członkowi gminy wolno jest przejrzeć ten inwentarz.

§. 76.

Utrzymywanie majątku.

Majątek i dobro gminy i jej zakładów mają być utrzymywane w całości i w dobrym stanie.

Podział majątku lub dobra gminy między jej członków jest wzbroniony.

§. 77.

Użytkowanie z majątku gminnego.

Majątek gminny i jej zakładów, dochód przynosić mogący, ma być w ten sposób administrowanym, aby przyniósł o ile można największy trwały dochód.

Nadwyżki roczne mają być użyte do pokrycia potrzeb w roku następnym; o ile by zaś na ten cel nie były potrzebne, należy je ulokować pożytecznie i do majątku przyłączyć.

§. 78.

Użytkowanie z dobra gminnego.

Co do tego, komu i w jakim rozmiarze służy udział w pożytkach dobra gminnego, trzymać się należy dotychczasowego niezaprzeczonego zwyczaju.

Jeżeli i o ile nie istnieje taki niezaprzeczony zwyczaj, Rada miejska, z uwzględnieniem istniejących specyalnych tytułów prawnych uchwali postanowienia regulujące to uczestnictwo, przyczem może ustanowić opłatę za użytkowanie z dobra gminnego.

Nadwyżka dochodu z dobra gminnego, pozostająca po zaspokojeniu osób uprawnionych, wpływa do kassy gminnej.

§. 79.

Rok administracyjny.

Rok administracyjny gminy zaczyna i kończy się równocześnie z rokiem administracyjnym Państwa.

§. 80.

Budżet i rachunki roczne.

Magistrat winien corocznie ułożyć budżet gminy i zakładów gminnych na następny rok administracyjny, i przedłożyć takowy Radzie miejskiej na trzy miesiące przed rozpoczęciem tego roku.

Rada ma ten budżet rozpoznać i uchwalić na podstawie inwentarzy i rachunków najpóźniej na miesiąc przed rozpoczęciem roku.

Rachunki z przychodów i wydatków gminy i zakładów gminnych, zaopatrzone właściwemi dowodami, winien Magistrat najpóźniej w trzy miesiące po upływie roku administracyjnego przedłożyć Radzie do rozpoznania i załatwienia.

Tak budżet jak i rachunki roczne, zanim Radzie do rozpoznania przedstawione zostaną, winne być poprzednio najmniej przez dwa tygodnie złożone do przejrzenia przez członków gminy. Spostrzeżenia członków gminy będą przy rozpoznaniu wzięte pod rozwagę.

W razie dostrzeżonych uchybień w rachunkach wyrokuje Rada miejska przeciw osobom za nie odpowiedzialnym, z zastrzeżeniem dalszego postępowania podług istniejących przepisów.

§. 81.

Przy zawiadywaniu majątkiem należy trzymać się ściśle uchwalonego budżetu.

Na wydatki, które odłożyć się nie dadzą, a w dotyczącej rubryce budżetu nie znajdą całkowicie lub w części pokrycia, potrzebne jest przyzwolenie Rady.

W razach bardzo nagłych, w których poprzednie przyzwolenie bez wielkiej szkody i bez niebezpieczeństwa nie może być uzyskane, może Prezydent opędzić potrzebny wydatek, winien jednak pod własną odpowiedzialnością wyjednać w przeciągu ośmiu dni zatwierdzenie Rady.

§. 82.

Pokrycie wydatków.

1. Z dochodów.

Wydatki na cele gminne mają być przedewszystkiem pokrywane z dochodów gminy.

§. 83.

Z majątku osobnego.

Jeżeli na pokrycie pewnych wydatków przeznaczony jest osobny majątek, należy przedewszystkiem dochody z tego majątku na ten cel obracać.

Przeznaczenie tych dochodów nie może być zmienionem.

§. 84.

Wydatki połączone z posiadaniem dobra gminnego.

Podatki i inne opłaty, tudzież koszta dozoru i utrzymania i inne z posiadaniem i użytkowaniem dobra gminnego połączone, o ile do ich pokrycia dochody dobra gminnego, do kassy miejskiej wpływające nie wystarczają, mają być ponoszone przez uczestniczących w pożytkach z dobra gminnego, a to w miarę tego uczestnictwa.

§. 85.

Wydatki odrębne.

Wydatki, dotyczące tylko interesu pojedynczych miejscowości, części gminy, klass mieszkańców lub pojedynczych posiadaczy gruntu, domu, mają być ponoszone przez same tylko strony interesowane, o ile nie istnieją inne urządzenia obowiązujące.

§. 86.

2. Z dodatków do podatków i innych opłat.

O ile dochody w §. 82. oznaczone nie wystarczają do pokrycia wydatków na cele gminne, może Rada nakładać:

a) dodatki do podatków bezpośrednich, lub do podatku konsumcyjnego;

b) inne opłaty, nie należące do kategoryi dodatków do podatków.

Do ważności uchwały, dotyczącej bądź nakładania dodatków do podatków, bądź zaprowadzenia nowych, lub podwyższenia istniejących opłat gmin-

nych, potrzeba aby taka uchwała była powzięta na dwóch, nie prędzej jak w ośm dni po sobie następujących posiedzeniach.

§. 87.

a) **Dodatki do podatków.**

Dodatki do podatków bezpośrednich mają być zazwyczaj rozkładane na wszystkie w gminie miasta Lwowa przepisane podatki bezpośrednie, i to na wszystkie równo (podług tej samej stopy procentowej).

Dodatki te mają być rozkładane równo w całym obrębie gminy.

Wyjątki od tych przepisów objęte są w §§. 91. i 92.

§. 88.

Dodatkiem do podatku konsumcyjnego można obciążać tylko konsumcyę w obrębie miasta Lwowa, nie można nim obciążać produkcyi i obrotu handlowego.

§. 89.

Do nałożenia dodatków, przenoszących 20% podatków bezpośrednich, lub 40% podatku konsumcyjnego, potrzebne jest pozwolenie Wydziału krajowego.

Dodatki przenoszące 30% podatków bezpośrednich, lub 60% podatku konsumcyjnego, mogą być nakładane tylko na mocy ustawy krajowej.

§. 90.

b) **Inne opłaty.**

Do zaprowadzenia opłat, nie należących do kategoryi dodatków do podatków bezpośrednich lub do podatku konsumcyjnego, jakoteż do podwyższenia istniejących już tego rodzaju opłat, niemniej do zaprowadzenia podatku czynszowego, mającego się pobierać od opłacanego przez mieszkańców czynszu mieszkalnego, lub od oszacowanej wartości tego czynszu, jeżeli ten podatek czynszowy przenosi 10 krajcarów od każdego reńskiego czynszu, potrzeba ustawy krajowej.

Wypływające z prawa propinacyi opłaty od przywozu, wyrobu i wyszynku trunków propinacyjnych nie mogą być uważane jako dodatki do podatku konsumcyjnego.

§. 91.

Wyjątki.

Do opłacenia dodatku do podatków bezpośrednich nie mogą być pociągani:

a) urzędnicy i słudzy Dworu, Państwa, kraju, gminy, zakładów krajowych i gminnych, nauczyciele publiczni, wojskowi, jakoteż wdowy i sieroty tych osób, co do ich płac służbowych i pochodzących ze stosunku służbowego pensyj, prowizyj, zapomóg i innych poborów;

b) pasterze dusz co do ich kongruy.

§. 92.

Do rozkładu dodatków na podatki bezpośrednie podług rozmaitej stopy procentowej potrzebne jest przyzwolenie Wydziału krajowego.

§. 93.

Ogłaszanie uchwał, dotyczących dodatków i opłat.

Uchwała Rady, dotycząca dodatków do podatków, lub innych opłat (§. 86. *a*, *b*) musi być w gminie ogłoszoną.

Jeżeli taka uchwała potrzebuje wyższego zatwierdzenia, wolno natenczas każdemu członkowi gminy wnieść względem niej w ciągu ośmiu dni uwagi, które przy zasięganiu wyższego zatwierdzenia przedłożone być mają.

§. 94.

Pobór dodatków i opłat.

Dodatki do podatków mają być pobierane przez te same organa, i ściągane zapomocą tych samych środków co podatki.

Inne należytości pieniężne, mające się uiszczać na cele gminne, na podstawie ustawy lub prawomocnej uchwały Rady miejskiej, niemniej kary pieniężne, orzeczone podług niniejszego statutu, pobiera Magistrat przez swoje organa, a w razie nieuiszczenia ściąga je w drodze exekucyi na ruchomości w taki sam sposób jak zaległości podatkowe.

§. 95.

Konkurencye.

Konkurencya do budowli kościelnych, parafialnych i szkolnych, tudzież do budowy dróg jest przedmiotem osobnych ustaw.

Konkurencye do pewnych potrzeb, oparte na specyalnych tytułach prawnych, pozostają w swej mocy.

Dział VI.

O zawiadywaniu specyalnemi sprawami ludności chrześciańskiej i izraelickiej.

§. 96.

Prawa ludności chrześciańskiej i izraelickiej.

W gminie miasta Lwowa pozostaje tak chrześciańska jak i izraelicka ludność przy własności, posiadaniu i używaniu zakładów i funduszów, przeznaczonych wyłącznie na jej własne cele religijne, naukowe i dobroczynne, i opędza z własnych zasobów wydatki na takie zakłady i inne cele religijne, naukowe i dobroczynne, w których wyłączny udział tylko jej samej przysługuje.

O ile jednak te wydatki dotychczas opędzane były z ogólnych dochodów gminy, powinne one i nadal z tychże dochodów być opędzane.

§. 97.

Zawiadywanie specyalnemi sprawami ludności chrześciańskiej.

Specyalne sprawy ludności chrześciańskiej, o ile zawiadywanie niemi podług ustaw należy do Rady miejskiej, zawiadywane będą przez tę Radę podług przepisów niniejszego statutu z tem jednak ograniczeniem, że izraeliccy członkowie Rady miejskiej w głosowaniu nad temi sprawami i ogółem w załatwianiu tych spraw udziału mieć nie będą.

Gdyby między członkami Rady miejskiej nie znachodziło się najmniej ośmdziesięciu (80) Radnych religii chrześciańskiej, natenczas utworzoną będzie według postanowień §. 24. ordynacyi wyborczej Rada administracyjna chrześciańska, która według przepisów niniejszego statutu zawiadywać ma specyalnemi sprawami ludności chrześciańskiej, w §. 98. poszczególnionemi.

Do ważności uchwał w sprawach tego rodzaju potrzebną jest obecność więcej niż połowy chrześciańskich członków Rady miejskiej, a względnie Rady administracyjnej chrześciańskiej, i bezwzględna większość głosów tychże członków.

§. 98.

Do specyalnych spraw ludności chrześciańskiej należą:

a) sprawy kościołów i innych miejsc religijnych, sprawy obrzędowe, wykonywanie prawa patronatu, prezentowanie lub mianowanie pasterzy dusz, nauczycieli religii i sług kościelnych;

b) sprawy zakładów, fundacyj, stypendyów i innych funduszów, przeznaczonych dla chrześcian lub na cele, w których tylko chrześcianie udział mają;

c) sprawy majątku, stanowiącego wyłączną własność ludności chrześciańskiej, lub przeznaczonego wyłącznie dla tej ludności, lub też zostającego w jej wyłącznem używaniu.

§. 99.

Zawiadywanie specyalnemi sprawami ludności izraelickiej.

Zawiadywanie specyalnemi sprawami ludności izraelickiej pozostaje przy dotychczasowej zwierzchności religijnej tej ludności.

Do tychże spraw należą:

a) sprawy bożnic, cmentarzy, sprawy obrzędowe, mianowanie rabinów, kaznodziei, nauczycieli religii i sług obrzędowych;

b) sprawy zakładów, fundacyj, stypendyów i innych funduszów, przeznaczonych dla izraelitów, lub na cele, w których tylko izraelici udział mają;

c) sprawy majątku, stanowiącego wyłączną własność ludności izraelickiej, lub przeznaczonego wyłącznie dla tej ludności, lub też zostającego w jej wyłącznem używaniu.

§. 100.

Prawo reprezentacyi gminy.

Prawo reprezentacyi gminy do nadzoru, o ile takowe służy jej w ogóle na mocy ustaw, pozostaje nienaruszonem także względem przedmiotów w §§. 98. i 99. wymienionych.

§. 101.

Nakładanie dodatków do podatków, jakoteż innych opłat na członków gminy, na cele w §§. 98. i 99. wskazane, nastąpić może tylko za przyzwoleniem Rady miejskiej, o ile ustawy specyalne nie stanowią inaczej. Przeciw uchwałom Rady w tej mierze służą te same środki prawne, co i przeciw innym jej uchwałom.

Dział VII.

O nadzorze nad gminą.

§. 102.

Gmina miasta Lwowa podlega w sprawach własnego zakresu działania bezpośrednio Wydziałowi krajowemu, w sprawach zaś poruczonego zakresu działania stoi ona pod naczelnym Rządem krajowym.

Wydział krajowy czuwa nad tem, aby majątek miasta, niemniej majątek zakładów miejskich, w całości nienadwerężony był utrzymywanym.

§. 103.

Niniejszy statut zawiera postanowienia, w których sprawach gminy potrzeba przyzwolenia Wydziału krajowego, lub ustawy krajowej.

§. 104.

Uchwały Rady miejskiej, do których ważności potrzeba ustawy krajowej, mają być podawane do Wydziału krajowego, który je wraz ze swojem zdaniem Sejmowi przedłoży.

§. 105.

Rekurs do Wydziału krajowego.

Wydział krajowy rozstrzyga rekursa przeciw uchwałom Rady miejskiej we wszystkich sprawach gminie od Państwa nie poruczonych.

Przeciw dodatkom do podatków rekurs o tyle zanoszonym być może, o ile dodatki te przechodzą wysokość ustawą dozwoloną, lub o ile w granicach tej wysokości nastąpił niestosowny rozkład.

Rekurs ma być wnoszony przez Magistrat w nieprzekraczalnym terminie 14 dni od dnia obwieszczenia uchwały lub zawiadomienia o niej.

§. 106.

Władza dyscyplinarna nad Prezydentem i jego Zastępcą.

Wydział krajowy może na Prezydenta lub jego Zastępcę, przekraczającego lub zaniedbującego swój obowiązek w sprawach własnego zakresu działania gminy, nakładać karę do 200 złr. Kary te wpływają do kassy miejskiej.

W razie cięższego przekroczenia lub ciągłego zaniedbywania obowiązków może Prezydent lub jego Zastępca, po uprzedniem przeprowadzeniu śledztwa dyscyplinarnego, być złożonym z urzędu przez Namiestnika w porozumieniu z Wydziałem krajowym.

§. 107.

Prawo Rządu do nadzoru i do wstrzymywania uchwał.

Rządowi służy prawo nadzoru nad gminą w tym kierunku, aby takowa swego zakresu działania nie przekraczała i nie działała wbrew ustawom.

To prawo nadzoru wykonywa naczelna polityczna Władza krajowa.

W tym celu może ona żądać udzielenia sobie uchwał Rady miejskiej i potrzebnych wyjaśnień.

§. 108.

Naczelna polityczna Władza krajowa ma prawo i obowiązek zakazać wykonania uchwały, powziętej przez Radę miejską, jeżeli ta uchwała przekracza zakres działania Rady, lub sprzeciwia się ustawom.

Przeciw takiemu zakazowi służy rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych.

Jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, winna naczelna polityczna Władza krajowa o wydanym zakazie zawiadomić równocześnie Wydział krajowy.

§. 109.

Naczelna polityczna Władza krajowa ma także rozstrzygać zażalenia przeciw rozporządzeniom Prezydenta i Magistratu, naruszającym lub mylnie zastosowującym ustawy, o ile te rozporządzenia nie są oparte na takich uchwałach Rady miejskiej, względem których rozstrzyganie rekursu należy do Wydziału krajowego.

W sprawach poruczonego zakresu działania rekurs w każdym razie ma być wnoszony do naczelnej politycznej Władzy krajowej.

§. 110.

Środki zaradcze na koszt gminy.

Jeżeli Rada miejska zaniedbuje albo wzbrania się dopełnić obowiązków, w moc ustaw na gminie ciężących, naczelna polityczna Władza krajowa ma na koszt i stratę gminy zarządzić środki zaradcze.

Jeżeli sprawa należy do własnego zakresu działania gminy, a nie zachodzi przypadek nagłego niebezpieczeństwa, naczelna polityczna Władza krajowa winna przed zarządzeniem środków zaradczych porozumieć się z Wydziałem krajowym.

§. 111.

Naczelna polityczna Władza krajowa ma prawo nałożyć na Prezydenta lub jego Zastępcę, przekraczającego lub zaniedbującego swe obowiązki w sprawach poruczonego zakresu działania, karę aż do 200 złr.

Kara ta wpływa do kassy miejskiej.

Jeżeli uchybienie obowiązków jest tego rodzaju, że sprawowanie czynności poruczonego zakresu działania nie może być dłużej zostawione Prezydentowi lub jego Zastępcy bez narażenia dobra publicznego, i jeżeli Rada miejska na wezwanie temu nie zaradzi, może natenczas naczelna polityczna Władza krajowa na czas trwania tego stanu ustanowić na koszt gminy inny organ do sprawowania rzeczonych czynności.

Tak w tym razie, jak i w razach wskazanych w §. 110., należy postępować z wszelką możliwą oszczędnością tak, aby gmina więcej nad konieczną potrzebę obciążoną nie była.

§. 112.

Rozwiązanie Rady miejskiej.

Namiestnik może rozwiązać Radę miejską.

Gminie służy rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych. Rekurs ten nie ma mocy wstrzymującej.

Najdalej w sześć tygodni po rozwiązaniu nowy wybór rozpisanym być musi.

Namiestnictwo w porozumieniu się z Wydziałem krajowym zarządzi co potrzeba dla tymczasowego załatwiania spraw aż do wprowadzenia nowej Rady miejskiej.

Zanim wybór nowej Rady miejskiej dokonanym będzie, Prezydent i Wice-Prezydent pozostają na swych posadach, sprawują bieżące interesa gminy, i wykonywują służące Radzie miejskiej przy wyborach prawa.

Rada miejska, którą Namiestnik rozwiązał, może, lecz tylko celem wniesienia rekursu, zgromadzić się na posiedzenie tajne.

Dział VIII.

Postanowienia przechodnie.

§. 113.

Wybór i ukonstytuowanie pierwszej Rady miejskiej.

Skoro statut niniejszy otrzyma moc obowiązującą, zarządzi dotychczasowy Burmistrz wybory nowej Rady miejskiej, a istniejąca Rada pełnić będzie przy tych wyborach czynności, w niniejszym statucie Radzie miejskiej przekazane

Po ukończeniu wyborów, skoro przynajmniej trzy czwarte części nowowybranych wybór przyjmą, otrzyma każdy z nich od dotychczasowego Burmistrza poświadczenie padłego nań wyboru, które mu daje wstęp do Rady miejskiej.

Jednocześnie z zebraniem się trzech czwartych części nowowybranych Radnych ustępuje dotychczasowa Rada miejska.

Nowa Rada ukonstytuuje się pod kierownictwem dotychczasowego Burmistrza.

Skoro ważność wyborów przynajmniej trzech czwartych części nowowybranych Radnych uznaną zostanie, przystąpi Rada miejska do wyboru Prezydenta, pierwszego Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich według postanowień niniejszego statutu.

§. 114.

O sposobie załatwienia spraw.

Do chwili wydania nowych instrukcyj urzędowych i nowego regulaminu będą wszelkie sprawy w Radzie miejskiej, w Magistracie i w innych urzędach miejskich załatwiane w sposób dotychczas używany; jeżeliby zaś takowy był w sprzeczności z niniejszym statutem, wyda Rada miejska natychmiast stosowne rozporządzenia.

B.

Ordynacya wyborcza

dla gminy królewskiego stołecznego miasta Lwowa.

Dział I.

O wyborach członków Rady miejskiej.

Rozdział pierwszy.

O prawie wybierania i obieralności.

§. 1.

Prawo wybierania.

Prawo wybierania Radnych miejskich mają następujące osoby, jeśli są obywatelami Państwa Austryackiego:

1. obywatele miejscy i honorowi miasta Lwowa;

2. przynależni do gminy i uczestnicy (§. 3. ust. gmin.), o ile wchodzą do jednej z następujących kategoryj:

a) ci, którzy czy to jako właściciele, czy jako dożywotnicy w obrębie miasta posiadają odziedziczoną, lub najmniej przed rokiem nabytą nieruchomość (grunt lub dom), podatkowi gruntowemu lub domowemu podlegającą;

b) ci, którzy w obrębie miasta prowadzą zatrudnienie, podlegające podatkowi zarobkowemu, i z niego od roku przynajmniej 8 złr. rocznego stałego podatku bez dodatków opłacają;

c) ci, którzy z jakichkolwiek innych tytułów od roku przynajmniej 12 złr. stałego podatku rocznego bez dodatków we Lwowie opłacają;

d) duchowieństwo wyższe, dalej proboszczowie, administratorowie parafij, kapłani miejscowi i katecheci, tudzież pomocnicy duchowni

wszystkich prawnie uznanych wyznań chrześciańskich, jakoteż przełożeni klasztorów;

e) kaznodzieje lwowskiej ludności izraelickiej, jakotéż rabin, do prowadzenia metryk upoważniony;

f) czynni, pensyonowani lub kwieskowani urzędnicy Dworu, Państwa, kraju lub gminy, niemniej urzędnicy zakładów krajowych i gminnych, przynajmniej od roku w gminie stale zamieszkali;

g) adwokaci, notaryusze, doktorowie wszystkich fakultetów, magistrowie chirurgii i farmacyi, główni redaktorowie pism czasowych treści politycznej i naukowej;

h) przełożeni, professorowie i nauczyciele wszystkich w obrębie miasta istniejących, kosztem Państwa, kraju lub gminy utrzymywanych szkół i publicznych zakładów naukowych;

i) oficerowie i do wojskowości należące osoby z tytułem oficerskim, jeżeli się znajdują w stanie stałego spoczynku, lub jeżeli z zastrzeżeniem charakteru wojskowego dymisyę wzieli.

3. Państwo, kraj, tudzież te korporacye, zakłady i fundusze publiczne, których główny zarząd ma siedzibę we Lwowie, jeżeli z własnego majątku lub dochodu opłacają w gminie od roku stałego podatku bez dodatków przynajmniej 250 złr. rocznie.

4. Stowarzyszenia i spółki przemysłowe, których zarząd ma siedzibę we Lwowie, jeżeli z własnego majątku lub dochodu opłacają stałego podatku bez dodatków najmniej 50 złr. rocznie.

§. 2.

Wyjątek.

Wyłączeni od prawa wybierania są:

a) oficerowie w służbie będący, osoby wojskowe z tytułem oficerskim w służbie zostające, tudzież osoby wojskowe, należące do niższych stopni i szeregowcy, z wyjątkiem jednak rezerwistów niepowołanych;

b) słudzy i osoby żyjące z dziennego lub tygodniowego zarobku;

c) ci, którzy jako ubodzy pobierają wsparcie z funduszów na cele dobroczynne przeznaczonych.

§. 3.

Wykluczenie w skutek czynów karygodnych.

Ustawy karne orzekają, czy i na jak długo kondemnata Sądu karnego pociąga za sobą utratę prawa wybierania i obieralności.

Na teraz w myśl ustawy z dnia 15. Listopada 1867. (Dz. p. P. Nr. 131.) wykluczone są od prawa wybierania osoby, skazane na karę za zbrodnie, które nie są objęte drugim ustępem §. 6. od 1. do 10. wspomnionej ustawy, albo za przestępstwa kradzieży, sprzeniewierzenia się, udziału w tychże i oszustwa (§§. 460., 461., 463. i 464. ust. karn.), a to aż do ubiegu czasu oznaczonego w ostatnim ustępie §. 6. wyżwspomnionej ustawy.

Prócz tych wykluczone są od prawa wybierania także osoby, zostające pod śledztwem z powodu czynów karygodnych w poprzednim ustępie wymienionych, przez czas trwania śledztwa.

§. 4.

Wykonanie prawa wybierania.

Uprawnieni do wybierania głosują osobiście.

Wyjątki od tego prawidła są następujące:

1. Za osoby nie mające własnowolności głosują ich prawni zastępcy.

2. Za żonę żyjącą z mężem głosuje mąż lub pełnomocnik, za inne niewiasty głosują ich pełnomocnicy.

3. Osoby nieobecne w gminie z powodu poruczonych im gminnych lub innych publicznych spraw mogą głosować przez pełnomocników.

4. Posiadacze realności lub przedsiębiorstwa zarobkowego mogą, jeżeli są w innej gminie osiedleni, upoważnić do głosowania w ich imieniu ustanowionego przez nich pełnomocnika.

§. 5.

Państwo, kraj, zakłady i fundusze publiczne głosują przez osoby, które dotycząca władza administracyjna do tego upoważni.

§. 6.

Za korporacye, stowarzyszenia i spółki głosują ich prawni, lub statutami oznaczeni zastępcy, albo mianowani przez nie pełnomocnicy.

§. 7.

Współposiadacze jednej nieruchomości mają wszyscy razem jeden tylko głos.

Również spółce handlowej lub przemysłowej służy tylko jeden głos, bez względu na ilość wspólników.

Nieruchomość uważa się jako jedna, jak długo w księgach gruntowych jedno stanowi ciało.

Współposiadacze jednego domu lub gruntu, celem wykonania prawa głosowania, mianują wspólnego pełnomocnika.

Jeżeli współposiadaczami są małżonkowie z sobą żyjący, prawo wybierania wykonuje mąż.

§. 8.

Warunki zastępstwa.

Zastępcą ani pełnomocnikiem być nie może, kto nie jest obywatelem Państwa Austryackiego, lub nie używa własnowolności, albo też jest wyjętym lub wykluczonym od prawa wybierania (§§. 2. i 3.).

Pełnomocnik może jednego tylko zastępować uprawnionego, i winien wykazać się pełnomocnictwem.

§. 9.

Obieralność.

Obieralnymi na członków Rady miejskiej są członkowie gminy płci męzkiej, jeżeli mają prawo wybierania, 30. rok życia ukończyli, i używają własnowolności.

§. 10.

Wyjątki.

Nie mogą być obranymi:

a) urzędnicy przełożonej Władzy politycznej i urzędującej w gminie rządowej Władzy policyjnej;

b) urzędnicy i słudzy miejscy i zakładów gminnych, dopóki w służbie zostają, a po wystąpieniu ze służby, dopóki nie zostaną załatwione rachunki przez nich w skutek stosunku służbowego zdawane;

c) osoby mające spór sądowy z gminą;

d) dłużnicy gminy, u których należytości zalegają;

e) dzierżawcy realności i dochodów gminnych.

§. 11.

Wykluczenie w skutek czynów karygodnych.

Wykluczone są od prawa obieralności:

a) według ustawy z dnia 15. Listopada 1867. (Dz. u. P. Nr. 131.) osoby skazane na karę za jakąkolwiek zbrodnię, albo za przestępstwa kradzieży, sprzeniewierzenia się, udziału w tychże i oszustwa (§§. 460, 461., 463., 464. ust. karn.), a to aż do ubiegu czasu oznaczonego w drugim i ostatnim ustępie §. 6. wspomnionej ustawy;

b) osoby, zostające pod śledztwem z powodu czynów karygodnych, w poprzednim ustępie tego paragrafu wymienionych, przez czas trwania śledztwa;

c) osoby, do których majątku ogłoszono konkurs wierzycieli (upadłość), jak długo trwa rozprawa konkursowa;

d) osoby, które w skutek czynu popełnionego z chęci zysku, w drodze dyscyplinarnego postępowania zostały usunięte z urzędu lub ze służby publicznej, a to przez trzy lata po ich usunięciu.

Rozdział drugi.

O przygotowaniu do wyborów.

§. 12.

Spisy wyborców.

Dla wyboru Rady miejskiej winien Magistrat ułożyć dokładny spis wszystkich wyborców.

Spisy wyborców zawierać mają imiona i nazwiska wyborców, jakoteż oznaczenie tytułu, na którym ich prawo głosowania jest oparte.

§. 13.

Reklamacye.

Spisy wyborców mają być najpóźniej na sześć tygodni przed wyborami złożone w Magistracie. Każdemu członkowi gminy służy prawo przeglądania takowych.

Wyłożenie spisów do przeglądania ma być jednocześnie w gminie obwieszczonem, z oznaczeniem czternastodniowego terminu do wnoszenia reklamacyi.

Komissya, złożona z Prezydenta miasta, jako przewodniczącego i czterech członków, przez Radę miejską z swego grona wybranych, winna w przeciągu trzech dni rozstrzygać reklamacye, przed upływem przepisanego terminu wniesione, i czynić niezwłocznie w spisach wyborczych poprawki przez nią za stósowne uznane.

Przeciw odmownej uchwale komissyi przysłuża reklamującemu prawo odwołania się do Rady miejskiej.

Odwołanie takie winno być wniesione do komissyi w przeciągu trzech dni od uwiadomienia reklamacyjnego o uchwale odmownej, i ma być przez komissyę niezwłocznie przedłożone Radzie miejskiej.

Co do wyborów w toku będących, rozstrzygnienie Rady miejskiej jest stanowcze.

Stósownie do zapadłych prawomocnych orzeczeń nastąpi niezwłocznie sprostowanie spisu wyborców.

W ostatnim tygodniu przed wyborami żadnej poprawki w listach wyborczych przedsięwziąć nie wolno. Zgromadzenia przedwyborcze odbywać się mogą w ostatnich trzech tygodniach przed wykonaniem wyborów.

§. 14.

Obwieszczenie terminu wyborów.

Prezydent miasta rozpisuje wybory przynajmniej na trzy tygodnie przed wykonaniem onych, i w ogłoszeniu oznaczy czas i miejsce wyborów, oraz zawiadomi o tem równocześnie polityczną Władzę krajową i Wydział krajowy.

Rozdział trzeci.

O przedsiębraniu wyborów.

§. 15.

Komissya wyborcza.

Przy wyborach przewodniczy komissya wyborcza, złożona z Prezydenta miasta lub jego Zastępcy, jako przewodniczącego, i z sześciu członków.

Członków komissyi wybiera Rada miejska, trzech z własnego grona, a trzech z wyborców, warunki obieralności mających.

§. 16.

Jawność. Zagajenie wyborów.

Wybory odbywają się publicznie. Przed rozpoczęciem głosowania przewodniczący komissyi wyborczej wyłuszczy zgromadzonym wyborcom postanowienia o warunkach obieralności w §§. 9., 10. i 11. niniejszej ordynacyi, objaśni przepisy względem głosowania i obliczania głosów, i wezwie wyborców, ażeby według własnego przekonania, niezawiśle od wszelkich pobocznych względów, i tak głosowali, jak tego według ich sumiennego zdania dobro gminy wymaga.

§. 17.

Głosowanie.

Każda dzielnica miasta Lwowa może, jeśli tego lepszy wymaga porządek, głosować osobno. Najpierw głosują ci członkowie komissyi wyborczej, którzy są uprawnieni do wybierania, potem jeden z członków komissyi powołuje do głosowania wyborców według porządku, w jakim są zapisani na liście wyborczej.

Wyborca, nieobecny podczas wywołania jego nazwiska, może dopiero po odczytaniu całej listy wyborczej głosować, i ma w tym celu zgłosić się do komissyi wyborczej.

W razie zachodzącej wątpliwości głosujący winien złożyć dowód tożsamości swej osoby przez świadków komissyi znanych.

§. 18.

Głosowanie ustne lub pisemne.

Każdemu wyborcy wolno głosować ustnie lub pisemnie.

Wyborca ustnie głosujący ma wymienić nazwiska stu osób, których na Radnych wybiera.

Wyborca głosujący pisemnie, poda na kartce spisane nazwiska stu osób, mających według jego życzenia zostać Radnymi.

Nazwiska przenoszące liczbę Radnych nie będą uwzględnione przy obliczaniu głosów.

§. 19.

Zapisywanie głosów.

Przy ustnem głosowaniu trzymający pióro wpisze do listy głosujących natychmiast w obecności wyborcy obok jego nazwiska, nazwiska przez niego wymienione.

Równocześnie wymienione przez głosujących nazwiska wpisywane będą do innej listy w ten sposób, iż nazwisko pierwszy raz wymienione będzie do niej wpisane, a za każdem następnem tego nazwiska wymienieniem dodaną do niego będzie porządkowa liczba 2, 3 itd.

Przy głosowaniu kartkami trzymający pióro oznaczy w liście głosujących obok nazwiska wyborcy, iż tenże kartkę oddał.

Kartki mają być aż do obliczenia głosów zachowane w urnie, do której je wyborcy składają.

§. 20.

Zamknięcie głosowania; obliczenie głosów.

Po odebraniu głosów od wszystkich obecnych wyborców przewodniczący w komissyi wyborczej ogłosi, że głosowanie jest ukończone, poczem komissya porówna co do ustnego głosowania, obie prowadzone listy, — co do głosowania kartkami, liczbę oddanych kartek, z listą głosujących; komissya rozstrzygnie natychmiast wątpliwości, powstałe z dostrzeżonych może pomyłek, i przystąpi do obliczenia głosów.

W celu obliczenia głosów, pisemnie podanych, jeden z członków komissyi odczyta nazwiska na kartkach spisane, drugi zaś zapisze każde, pierwszy raz wymienione nazwisko, a za każdem powtórnem tego nazwiska wymienieniem doda liczbę porządkową 2, 3 itp.

Wynikłość obliczenia ma być zapisana na liście głosujących, którą przewodniczący i członkowie komissyi podpiszą.

§. 21.

Wybranymi są ci, którzy uzyskali bezwzględną większość głosów wyborców głosujących. Jeśliby takiej większości głosów za pierwszem głosowaniem nie osiągnięto, wtedy przystępuje się do powtórnego ściślejszego wyboru między osobami, które po wybranych przy pierwszem głosowaniu najwięcej głosów otrzymały.

Do ścislejszego wyboru przedstawia komissya dwa razy tyle kandydatów, ile członków jest jeszcze do wybrania. W razie równości głosów rozstrzyga losowanie, kto przy ścislejszym wyborze ma być na kandydata przedstawiony.

Głos dany osobie, nie przedstawionej na kandydata przy ścislejszym wyborze, jest nieważny.

W razie równości głosów przy ścislejszym wyborze rozstrzyga los.

§. 22.

Zamknięcie czynności wyborczych; ukonstytuowanie Rady.

Skoro wybory dokonane zostały, przedłoży komissya wyborcza Radzie miejskiej spisany z tego aktu protokół wraz z wszelkiemi dowodami; — Prezydent miasta ogłosi ukończenie wyborów i nazwiska wybranych, których zarazem o tem zawiadomi.

Skoro przynajmniej trzy czwarte części nowowybranych wybór przyjmą, Prezydent zawezwie ich do ukonstytuowania Rady miejskiej.

Ukonstytuowanie nastąpi pod przewodnictwem dotychczasowego Prezydenta, który ukonstytuowanej Radzie aż do potwierdzenia wyboru nowego Prezydenta przewodniczyć będzie, wyjąwszy wypadek w §. 26. przewidziany.

§. 23.

Sprawdzanie, unieważnianie i uzupełnienie wyborów.

Ukonstytuowana Rada miejska rozpoznaje akt wyborów, i rozstrzyga ostatecznie o ważności tego aktu, jakoteż o ważności pojedynczych wyborów, tudzież o reklamacyach przeciw wyborom, które w terminie nieprzekraczalnym dni ośmiu, licząc od dnia ogłoszenia wyborów, do niej wniesione być mają.

Polityczna Władza krajowa może unieważnić wybory osób nie posiadających warunków obieralności. Przeciw takiemu unieważnieniu służy rekurs do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych tak stronie, której wybór unieważniony jest, jak i gminie.

Dla uzupełnienia miejsc opróżnionych w skutek nieważności lub nieprzyjęcia wyborów, rozpisze Prezydent niezwłocznie nowy wybór na podstawie spisów, dla poprzedniego wyboru sporządzonych.

Bliższe przepisy o postępowaniu przy wyborach zawierać będzie regulamin wyborów, który Rada miejska za każdym razem ułoży i ogłosi.

§. 24.

Gdyby między wybranymi członkami Rady miejskiej nie znachodziło się najmniej ośmdziesięciu (80) Radnych religii chrześciańskiej, natenczas Prezydent miasta rozpisze niezwłocznie, na podstawie spisu wyborców chrześciańskich, dla poprzednich wyborów Rady miejskiej sporządzonego, wybór tylu członków chrześciańskich, prawo obieralności mających, ile do uzupełnienia liczby ośmdziesięciu Radnych brakuje, a ci nowowybrani tworzą natenczas,

z pierwej wybranymi Radnymi chrześciańskimi, Radę administracyjną chrześciańską.

§. 25.

Po uznaniu ważności wyborów trzech czwartych części Radnych, nowa Rada miejska przystępuje do wyboru Prezydenta miasta i pierwszego Wice-Prezydenta, a w razie §. 32. przewidzianym, Rada administracyjna chrześciańska do wyboru przewodniczącego.

Dział II.

O wyborze Prezydenta miasta, Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich.

§. 26.

Wezwanie do wyboru.

Na wezwanie dotychczasowego Prezydenta zbiorą się w oznaczonym dniu i w oznaczonej godzinie członkowie nowowybranej Rady miejskiej pod przewodnictwem najstarszego z nich wiekiem, w celu wybrania Prezydenta miasta, pierwszego Wice-Prezydenta, i Delegatów miejskich.

Wezwanie to powinno nastąpić wprzeciągu dni ośmiu po uznaniu ważności wyborów trzech czwartych części członków nowowybranej Rady.

Do wyboru Prezydenta mają być wezwani wszyscy członkowie Rady miejskiej.

Członek, któryby na wezwanie do tego wyboru nie przybył, lub przed tegoż ukończeniem się oddalił, jeżeli nieobecności swej lub oddalenia się nie usprawiedliwi, traci swój mandat, i przed upływem łat trzech do Rady miejskiej wybranym być nie może.

§. 27.

Duchowny jakiejkolwiek religii lub wyznania Prezydentem miasta być nie może.

§. 28.

Warunki ważności wyboru. Głosowanie.

Do ważności wyboru Prezydenta konieczną jest obecność przynajmniej trzech czwartych części całej ilości członków Rady miejskiej i bezwzględna większość głosów całej ilości członków tejże Rady.

Głosowanie odbywa się kartkami.

Przy zapisywaniu i obliczaniu głosów należy zastósować przepisy objęte §§. 19. i 20.

§. 29.

Jeżeli przy pierwszem głosowaniu nikt nie otrzymał większości głosów, w §. 28. wymaganej, należy przedsięwziąć powtórne głosowanie; a jeżeli i przy powtórnem głosowaniu taka większość nie zostanie osiągniętą, należy przystąpić do ścislejszego wyboru między dwoma.

Przy wyborze między dwoma wolno tylko na tych dwóch głosować, którzy przy powtórnem głosowaniu otrzymali największą ilość głosów.

Przy równości otrzymanych głosów rozstrzyga los, który z nich ma być do wyboru między dwoma przedstawionym.

Głos przy trzeciem głosowaniu dany członkowi, do wyboru nie przedstawionemu, jest nieważnym.

W razie równości głosów przy wyborze między dwoma rozstrzyga los.

§. 30.

Nieważność wyboru.

Jeżeli Prezydentem wybrany został, kto według §. 27. wybranym być nie może, wybor jest nieważny, i nowy wybor ma być natychmiast przedsięwzięty.

§. 31.

Wybor Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich.

Po dokonanym wyborze Prezydenta, Rada miejska przystąpi do wyboru pierwszego Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich.

Pierwszego Wice-Prezydenta i Delegatów miejskich wybiera Rada bezwzględną większością głosów obecnych na posiedzeniu członków Rady miejskiej.

§. 32.

Gdyby wybrany Prezydent nie był religii chrześciańskiej, natenczas przy obradach czy to Rady miejskiej, czy to Rady administracyjnej chrześciańskiej, nad sprawami specyalnemi ludności chrześciańskiej przewodniczy pierwszy Wice-Prezydent, a gdyby i ten nie był religii chrześciańskiej, natenczas członkowie chrześciańscy Rady miejskiej, a względnie członkowie Rady administracyjnej chrześciańskiej, wybiorą w sposób dla wyboru Prezydenta przepisany z grona swojego przewodniczącego, który w sprawach specyalnych ludności chrześciańskiej ma ten sam zakres działania, jak Prezydent w ogólnych sprawach gminy.

§. 33.

Ogłoszenie aktu wyborczego.

Wybor Prezydenta i pierwszego Wice-Prezydenta ma być bezzwłocznie podany do wiadomości publicznej.

Spisany akt wyboru Prezydenta i pierwszego Wice-Prezydenta, stwierdzony podpisami przewodniczącego przy wyborze, równie jak i wszystkich głosujących Radnych, przechowany będzie w archiwum miejskiem.

Rezultat wyboru Prezydenta i pierwszego Wice-Prezydenta ma być podany do wiadomości naczelnej politycznej Władzy krajowej i Wydziału krajowego.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 22. Listopada 1870. **XXIII. Część.**

Nr. 80.

Wyciąg z statutu dla c. k. milicyi krajowej w obrębie Państwa i królestw zastąpionych w Radzie Państwa.

(Sankcyonowany najwyższem postanowieniem z dnia 8. Maja 1870. r.).

W skutek polecenia c. k. Ministerstwa Obrony krajowej, wydanego w porozumieniu z Ministerstwem Spraw Wewnętrznych na dniu 22. Lipca r. b. do l. 4.736., podają się w niniejszym wyciągu do powszechnej wiadomości te postanowienia statutu dla milicyi krajowej, sankcyonowanego na dniu 8. Maja 1870. r., których znajomość ludności w ogóle a w szczególności zwierzchnościom gminnym nieodzownie jest potrzebną.

§. 25.

Przechowanie zapasów moderunków, zbroi, broni i amunicyi.

Zapasy moderunków, zbroi, broni i amunicyi do strzelania do tarczy i przy mustrze dla batalionów milicyi krajowej i szwadronów przechowane być mają w głównych miejscach okręgów batalionów milicyi krajowej za współdziałaniem zwierzchności gminnej.

Współdziałanie to polega na dostarczeniu magazynów milicyi krajowej w tych głównych miejscach okręgów batalionów milicyi krajowej, w których rozporządzać nie można eraryalnemi zabudowaniami dla przechowania zapasów milicyi krajowej, a dalej na tem, ażeby tam, gdzie miejscowa służba bezpieczeństwa należy do zakresu działania gminy, czuwano nad zewnętrznem bezpieczeństwem magazynów milicyi krajowej przy nadzwyczajnych wypadkach, jak np. przy excesach, zbiegowiskach, pożarach i t. p.

Potrzebne do tego lokalności, jeżeli ich gmina bezpłatnie dostać nie może, należy wynająć za opłatą czynszu, oznaczonego w przepisie kwaterunkowym dla c. k. wojska.

Magazyny milicyi krajowej należy ile możności pomieścić w tych zabudowaniach, gdzie się już znajdują strzeżone przez posterunki wojskowe magazyny stałego wojska.

§. 26.

Wykształcenie.

Instrukcye dla wykształcenia rekrutów wydane zostaną corocznie przez Ministerstwo Obrony krajowej.

Zazwyczaj mają być corocznie rekruci wcieleni do milicyi krajowej w czasie pokoju dnia 1. Października dla ich wykształcenia przez bióra ewidencyi policyi krajowej powołani, ubrani i uzbrojeni, a następnie przez ośm tygodni wykształceni przy korpusach stałego wojska, ustawionych w stacyi uzupełnienia milicyi krajowej.

Jeżeli okoliczności wymagają innego postępowania, wydane zostaną w drodze rozporządzeń odpowiednie przepisy (§. 14. ust. o milicyi krajowej).

Na prośbę rekruta milicyi krajowej może wykształcenie jego dla koniecznej, urzędownie stwierdzonej potrzeby odłożone być do następnego roku.

Prośby te należy zazwyczaj na cztery tygodnie przed powołaniem w drodze ewidencyi przedłożyć Komendzie milicyi krajowej do rozstrzygnięcia.

§. 27.

Ćwiczenia bronią.

Ćwiczenia bronią piechoty milicyi krajowej odbywają się po żniwach i polegają:

a) na ćwiczeniach batalionów co dwa lata przez 14 dni, w przeciągu których bataliony kolejno udział biorą w większych ćwiczeniach bronią korpusów stałego wojska;

b) w tych latach, w których przypadają ćwiczenia batalionów na ćwiczeniach kompanii przez 14 dni, do których powołani być mogą wcieleni bezpośrednio do milicyi krajowej podczas pierwszych 6 lat ich służby, a nadto i potrzebne szarże.

Konnica milicyi krajowej, która składa się z wysłużonych ludzi, nie odbywa ćwiczeń bronią.

Na żądanie Komendanta batalionu milicyi krajowej wysłani być mogą do ćwiczeń bronią milicyi krajowej przez jeneralne lub wojskowe Komendy instrukcyjni oficerowie i podoficerowie stałego wojska, po otrzymanem pozwole-

niu Ministersrwą Wojny dla całego Państwa, w porozumieniu z Ministerstwem Obrony krajowej (§. 15. ust. o milicyi krajowej).

Ministerstwo Obrony krajowej rozporządza, które kategorye wieku powołane być mają do ćwiczeń bronią, tudzież wydaje inne petrzebne instrukcye.

Czas ćwiczeń zaczyna się od dnia, w którym zgromadziła się kompania lub batalion, a kończy się z ostatnim dniem ćwiczeń.

Rozkaz powołujący wydany zostanie na 4 tygodnie przed ćwiczeniem bronią przez bióro ewidencyi milicyi krajowej, a nadto jeszcze należy w każdej gminie przez plakaty lub w inny sposób, w tem miejscu przyjęty podać do powszechnej wiadomości, ażeby nieobecni wcześnie przez swych krewnych uwiadomieni być mogli.

Na czas trwania ćwiczeń otrzyma milicya krajowa moderunek i broń, którą po skończonych ćwiczeniach zwrócić ma napowrót dobrze oczyszczoną.

Żołnierz milicyi krajowej jest zawsze odpowiedzialnym za utrzymanie w całości powierzonego mu moderunku i broni. Odpowiada on majątkiem swoim za każde przez jego winę sprowadzone uszkodzenie, a nadto może być w miarę okoliczności ostro ukarany.

O podziale ćwiczeń bronią podług przedmiotu, w celu jak najlepszego wykształcenia milicyi krajowej, wydaje corocznie wyższa Komenda milicyi krajowej i Komendy milicyi krajowej specyalne instrukcye.

Ostatnie te Komendy postarać się także mają o to, ażeby w czasie ćwiczeń bronią odpowiednia ilość żołnierzy milicyi krajowej otrzymała przy korpusach wojska i w zakładach wojska wykształcenie przepisane dla pionierów, piechoty i ambulansów stałego wojska, jeżeli jeszcze nie znajduje się dostateczna ilość takich ludzi pomiędzy żołnierzami przeniesionymi z rezerwy stałego wojska do milicyi krajowej.

W celu rozdzielenia nagród za celne strzały pomiędzy celnych strzelców otrzymają kompanie odpowiedny na to fundusz, i najlepsi strzelcy otrzymać mogą tożsamo odszczególnienia, według postanowień zaprowadzonych w stałem wojsku.

W czasie ćwiczeń bronią należy względem oficerów powołanych do tych ćwiczeń i żołnierzy załatwić wszystkie te sprawy, które dla żołnierzy nie znajdujących się w stanie czynnym załatwione być mają przy sposobności zgromadzeń dla kontroli (§. 33.).

Uwolnienie od ćwiczen bronią udzielone być może pojedynczym żołnierzom milicyi krajowej tylko w nadzwyczajnych wypadkach.

Przytem przestrzegane być mają następujące zasady:

1. Przedewszystkiem uwzględniać należy interes wojskowy, dlatego też uwzględnione być mogą tylko dobrze przez władze polityczne poparte prośby takich żołnierzy obrony krajowej, którzy brali już udział w ćwiczenich bronią i okazali już dostateczne wykształcenie do służby wojennej.

2. Uwolnienie ważnem jest tylko względem tego ćwiczenia bronią, do którego odnosiła się prośba, a uwolnienie od dwóch kolejno po sobie następujących ćwiczeń bronią udzielone być może tylko w całkiem wyjątkowych wypadkach.

3. Prośby o uwolnienie należy najmniej na trzy tygodnie przed rozpoczęciem ćwiczenia bronią podać do bióra ewidencyi milicyi krajowej, jeżeli prośba nie opiera się na przeszkodach, które dopiero po upływie tego czasu nastąpiły. Prawdziwość przytoczonych w prośbie powodów musi być należycie stwierdzoną. Jeżeli powodem takim jest słabość, należy załączyć świadectwo lekarskie.

Rozstrzygnięcie o prośbach po dokładnem ich zbadaniu pozostawia się sądowi i odpowiedzialności oficera ewidencyi milicyi krajowej.

Tenże ma przy rozpoczęciu ćwiczenia bronią przedłożyć dokładny spis tych wszystkich żołnierzy milicyi krajowej, których uwolniono od ćwiczenia bronią, komendantowi batalionu, który z uwzględnieniem dołączonych do spisu podań zbada powtórnie, czy uwolnienie słusznie udzielonem zostało. Komendant batalionu przeglądnąć ma także i prośby nieuwzględnionę.

Zresztą mogą ci żołnierze milicyi krajowej, którzy dla zarobku przebywają poza okręgiem swego batalionu, i o więcej niż 10 mil są oddaleni, odbyć ćwiczenia bronią u tego batalionu milicyi krajowej, w którego okręgu o tym czasie przebywają.

Powołaniem powyżej wspomnionych nieobecnych żołnierzy milicyi krajojowej do ćwiczenia bronią zająć się ma przynależne bióro ewidencyi za pośrednictwem bióra znajdującego się w okręgu ich miejsca pobytu. Ostatnie to bióro ma ich równocześnie uwiadomić, w którym dniu milicya krajowa owego okręgu stanąć ma pod broń. Po ukończeniu ćwiczenia bronią mają te bióra ewidencyi, w których okręgu żołnierze milicyi krajowej z innych okręgów udział brali w ćwiczeniu bronią, przesłać przynależnym biórom ewidencyi imiona tych żołnierzy dla kontroli.

Jeżeli powołany pod broń żołnierz milicyi krajowej nie brał udziału w ćwiczeniu bronią ani w swoim, ani w cudzym batalionie, wymierzoną mu

zostanie kara przez przynależne bióro ewidencyi w myśl §. 25. ustawy o milicyi krajowej.

Uwolnienie od ćwiczenia bronią udzielonem być może oficerowi milicyi krajowej tylko dla najniezbędniejszej przyczyny. Trwałe uwolnienie nie może być udzielonem.

Prośby o uwolnienie mają oficerowie tak samo jak żołnierze milicyi krajowej podać przed rozpoczęciem ćwiczenia bronią, i to wprost do Komendy milicyi krajowej, która o prośbie tej rozstrzygnie za pośrednictwem bióra ewidencyi.

O powołaniu do ćwiczenia bronią należących do milicyi krajowej urzędników, professorów i nauczycieli wymienionych w §. 26. ustawy wojskowej bióra ewidencyi uwiadomić mają wcześnie władze i zakłady, ażeby nie nastąpiła przerwa w urzędowej czynności i w nauce.

Urlop udzielony dla ćwiczenia bronią nie może wywierać żadnego wpływu przy udzieleniu urlopu dla innych powodów.

Osoby zostające w służbie publicznej, a należące do milicyi krajowej uwolnione zostaną przez Ministerstwo Obrony krajowej od ćwiczenia bronią tylko wtedy, jeżeli dotyczące urzędy wykażą, iż obecność ich jest niezbędną.

§. 32.

Ewidencya milicyi krajowej.

Żołnierzy milicyi krajowej, nie zostających w stanie czynnym, obowiązują następujące przepisy meldunkowe:

1. Każdy rekrut milicyi krajowej, z miejsca poboru z kartą stawienniczą odprawiony, i na podstawie listy poborowej w ewidencyi wpisany zgłosić się ma, jeżeli jeszcze i bez tego do wykształcenia powołany nie został, w przeciągu czasu od 1. do 20. Października u feldfebla okręgu kompanii, gdzie za oddaniem karty stawienniczej otrzyma kartę milicyi krajowej.

Żołnierze ze stałej armii, przystępujący do milicyi krajowej, wpisani zostaną w ewidencyę na podstawie ksiąg gruntowych, przesłanych feldfeblowi okręgu przez bióra ewidencyi milicyi krajowej, i otrzymają od feldfebla okręgu swe karty milicyi krajowej, które sami odebrać sobie mają osobiście w przeciągu trzech tygodni.

2. Żołnierz milicyi krajowej winien zgłosić się u feldfebla okręgu, ile razy powołany do służby oddala się, lub uwolniony od służby powraca napowrót na miejsce swego pobytu.

3. O każdej zmianie miejsca zamieszkania lub stałego pobytu winien żołnierz milicyi krajowej przed wydaniem się uwiadomić feldfebla okręgu, o

przybyciu zaś swojem do nowego miejsca zamieszkania lub stałego pobytu, winien uwiadomić feldfebla nowego okręgu w przeciągu 14 dni.

Jeżeli miasto obejmuje kilka okręgów kompanii, meldunki odbywają się w podobny sposób.

4. Jeżeli żołnierz milicyi krajowej oddala się na dłuższy czas niż 3 miesiące, albo jeżeli podczas ćwiczeń broni wyjeżdża w odleglejsze okręgi, do krajów Węgierskiej Korony lub za granicę, uwiadomić winien o tem feldfebla okręgu. Jeżeli wyjazd nie przypada w porę ćwiczenia bronią i zajmuje przeciąg czasu od 14 dni do 3 miesięcy, winien żołnierz milicyi krajowej donieść o tem tylko przełożonemu zwierzchności miejscowej, ażeby wszelkie wezwania mogły mu być wcześnie doręczone.

5. Kupcy, przemysłowcy, właściciele dóbr i inne osobistości dobrze znane bióru ewidencyi milicyi krajowej, które w interesie swych zajęć przedsiębrać muszą częste i nagłe podróże, uwolnione zostaną przez bióra ewidencyi milicyi krajowej od podobnych meldunków, jeżeli postarają się o to, by im wszystkie rozkazy należycie doręczone zostały.

6. Wszelkie uwiadomienia o przybyciu do ojczyzny, zmianach miejsca zamieszkania lub podróżach zrobić można ustnie lub pisemnie. Przy pisemnem uwiadomieniu dołączyć muszą żołnierze milicyi krajowej kartę milicyi krajowej (względnie kartę stawienniczą), ażeby uwiadomienie to potem przez feldfebla okręgu zanotowane zostało.

7. Żołnierz milicyi krajowej winien także donieść o zmianach zaszłych w jego rzemiośle i stanie, w liczbie jego dzieci i t. p., albo donieść o tem ustnie przy najbliższem zgromadzeniu dla kontroli.

II. Przepisy o wskazanych powyżej doniesieniach zawarte są w kartach milicyi krajowej.

III. Każdy oficer, przeniesiony ze stałej armii do milicyi krajowej, nie zostający w stanie czynnym, dalej urzędnik wojskowy lub krewni duchowieństwa wojskowego, winni donieść ustnie lub pisemnie o swem przybyciu do ojczyzny lub miejscu zamieszkania bióru ewidencyi milicyi krajowej, które zawiadamia o tem Komendę milicyi krajowej, i donosi komendantowi batalionu o tych oficerach, którzy należą do składu batalionu.

W celu utrzymania ewidencyi obowiązani są oficerowie milicyi krajowej donieść o każdej zmianie swego stałego pobytu przynależnemu bióru ewidencyi milicyi krajowej, albo i temu, w którego okręg się udają (§. 23. ustawy o milicyi krajowej).

Do podróży, nie przypadających w porę ćwiczenia, oficer i urzędnik milicyi krajowej, nie zostającej w stanie czynnym, nie potrzebuje osobnego pozwolenia, winien tylko, jeżeli nieobecność według przypuszczenia potrwa dłużej nad cztery tygodnie, uwiadomić o swym wyjeździe i celu podróży bióro ewidencyi milicyi krajowej, które uwiadomi o tem Komendę milicyi krajowej, jeżeli podróż trwać ma przez sześć lub więcej miesięcy.

IV. Jeżeli oficer milicyi krajowej albo urzędnik nie pospieszy z przepisanemi doniesieniami, uwiadomić winno o tem bióro ewidencyi milicyi krajowej Komendę milicyi krajowej.

V. Zaniechanie przepisanego doniesienia ze strony oficerów lub urzędników, a wreszcie i żołnierzy milicyi kajowej, karane będzie na rekwizycyę Komend milicyi krajowej względem biór ewidencyi, jako przestępstwo przepisów meldunkowych przez władze polityczne, z uwzględnieniem rozporządzenia ministeryalnego z dnia 2. Kwietnia 1858. r. (Dziennik praw Państw nr. 51.), zatrzymanego przez ustawę z dnia 22. Października 1862. (Dz. pr. Państwa nr. 72.).

§. 33.

I. Dla żołnierzy milicyi krajowej nie powołanych do ćwiczenia bronią odbywają się corocznie po żniwach w miejscach kompanii zgromadzenia dla kontroli, które wszakże dłużej nad jeden dzień trwać nie mogą (§. 16. ust. o milicyi krajowej). Zgromadzenia dla kontroli.

Na zgromadzenia te oznaczony zostanie przez Ministerstwo Obrony krajowej pewien okres w ogóle. Postanowienia wykonawcze pozostawione są komendom milicyi krajowej.

II. Celem zgromadzenia dla kontroli jest:

1. Skonstatowanie obecności zostających w ewidencyi żołnierzy milicyi krajowej w okręgu kompanii.

2. Zasięgnięcie wiadomości o osobistych stosunkach, o ile takowe wpływają na wojskowy interes.

3. Obwieszczenie rozporządzeń i przepisów, które odnoszą się do milicyi krajowej w ogóle i pojedynczych żołnierzy, przypomnienie zgromadzonym ich obowiązków służby milicyi krajowej, i odczytanie najważniejszych artykułów wojennych.

4. Wysłuchanie próśb i zażaleń żołnierzy, które odnoszą się do ich stosunku służbowego milicyi krajowej.

5. Ogłoszenie imion tych, którzy po upływie roku po skończonym obowiązku służby w milicyi krajowej uwolnieni zostali, załatwienie wszelkich wątpliwości i przyjęcie tych reklamacyj, które przez organa kontroli nie mogą być załatwiane, dla przedłożenia ich do wyższego rozstrzygnięcia.

6. Zanotowanie tych żołnierzy, którzy zgłaszają się jako niezdolni do służby wojennej i cierpią na ułomność, która nawet i bez lekarza łatwo poznana być może, ażeby ich w właściwym czasie powołać przed komissyę superarbitrunkową.

7. Poszukiwanie tych żołnierzy, którzy nie przybyli na zgromadzenie dla kontroli, albo nie znajdują się w ewidencyi.

III. Gdzie tego szczególne okoliczności wymagają, może w okręgu kompanii zostać kilka miejsc oznaczonych dla zgromadzeń dla kontroli.

Na jedno zgromadzenie dla kontroli nie należy zazwyczaj powoływać więcej niż 150 ludzi.

Jeżeli w jednym okręgu kompanii jest kilka zgromadzeń dla kontroli, odbywać się ma jedno zgromadzenie bezpośrednio po drugiem, — ewentualnie i kilka zgromadzeń odbyć się może w jednym dniu — i to w takim porządku, by organa kontroli, mające polecenie przeprowadzenia tych zgromadzeń, podróżować mogły w koło na jak najkrótszej drodze.

W zasadzie odbywają się zgromadzenia dla kontroli w dnie powszednie jednakże, gdyby szczególne okoliczności tego wymagały, i to możliwem było, odbyć się mogą także i w niedzielę bez przeszkody dla publicznego nabożeństwa.

Dnie i miejscowości oznaczone na zgromadzenia dla kontroli należy najmniej na 4 tygodnie naprzód podać do powszechnej wiadomości przez dzienniki urzędowe, plakaty, lub w inny sposób przyjęty w pewnem miejscu. Jeżeli okoliczności wymagają, mogą być wydane oprócz tego obwieszczenia także i osobiste wezwania.

IV. Powołani na zgromadzenia dla kontroli żołnierze przynieść mają z sobą swe karty milicyi krajowej.

Uwolnienie od przybycia na zgromadzenie dla kontroli udzielonem być może tylko w ważnych wypadkach, np. z powodu słabości, lub wypadku śmierci w rodzinie powołanego, z powodu pełnienia obowiązków urzędu i podróży w interesach, które dla niebespieczeństwa wyniknąć mogącego ze zwłoki odłożyć się nie dadzą, itp.

Uwolnienie udziela bióro ewidencyi milicyi krajowej.

W prośbach o uwolnienie prawdziwość przytoczonych powodów stwierdzoną być musi przez władzę miejscową.

Wymienionym w §. 26. ustawy wojskowej osobom udzielone zostanie uwolnienie na żądanie władz przełożonych.

Jeżeli prośba o uwolnienie dla krótkości czasu nie mogła być wniesioną przed zgromadzeniem dla kontroli, należy przesłać na miejsce kontroli świadectwo władzy miejscowej, potwierdzające prawdziwość przeszkód.

Żołnierze, którzy nie przybyli na zgromadzenie dla kontroli bez dostatecznego usprawiedliwienia się z tego powodu, zwołani być mają na późniejszą kontrolę, która dla wszystkich równocześnie odbędzie się u feldfebla okręgu, a przytem donieść należy o tem do bióra ewidencyi milicyi krajowej.

Żołnierze przychodzą na miejsce kontroli w ubiorze cywilnym. (Broń, laski etc. etc. należy złożyć przed rozpoczęciem zgromadzenia; podczas zgromadzenia fajki palić nie można.) Podoficerowie pojawiają się tam, gdzieby tego było potrzeba, w odpowiedniej ilości w uniformie i z szablą przy boku, które to przedmioty udzielone im być mają w takich razach.

V. Feldfebel okręgu ma dla zgromadzenia dla kontroli przygotować według formularza XVII. o całym stanie żołnierzy z okręgu kompanii milicyi krajowej, podług gmin listę spisową, ułożoną z alfabetycznego spisu imion, który układany być ma potocznie przy każdej księdze gruntowej. W rubrykę „Uwaga“ wpisać należy żołnierzy, którzy z końcem grudnia uwolnieni być mają od milicyi krajowej.

Ta lista spisowa przedłożoną być ma na 14 dni przed zgromadzeniem dla kontroli bióru ewidencyi milicyi krajowej, które porówna ją z księgą gruntową, uwagi o uwolnieniu, za słuszne uznane, do księgi gruntowej wciągnie i wszystkie zresztą poprawki poczyni, a potem zwróci tę przejrzaną listę spisową na kilka dni przed zgromadzeniem dla kontroli feldfeblowi okręgu dla czynności urzędowej.

VI. Dla przeprowadzenia zgromadzeń dla kontroli wysłani zostaną przez Komendę milicyi krajowej albo dotyczący komendanci kompanii, albo uzdolnieni oficerowie milicyi krajowej, nie zostający w stanie czynnym, i to na wniosek bióra ewidencyi milicyi krajowej.

Oficerowi pomocnym jest feldfebel okręgu. Nadto należy każdego z czteru żołnierzy milicyi krajowej, pozostających w stanie czynnym przy biórze ewi-

dencyi milicyi krajowej wysłać do okręgów kompanii na odbyć się tam mające zgromadzenia dla kontroli.

Na placu kontroli każe oficer w oznaczonej godzinie żołnierzom stanąć w szeregu, i oznaczy rozpoczęcie aktu kontroli sygnałem bębna albo trąbki.

Odczytane zostaną imiona żołnierzy, a potem załatwione zostaną sprawy przytoczone w punkcie II. tego paragrafu.

Koniec aktu kontroli oznajmiony zostanie sygnałem bębna lub trąbki, a żołnierze opuszczają plac kontroli.

VII. Po ukończeniu wszystkich zgromadzeń dla kontroli jednego okręgu kompanii przesłać ma oficer, który kierował zgromadzeniem dla kontroli, szczegółowe sprawozdanie o rezultacie bióru ewidencyi milicyi krajowej, które na podstawie sprawozdań okręgów kompanii wyszle główne sprawozdanie do Komendy milicyi krajowej.

Do sprawozdania tego dołączyć należy:

a) spis tych ludzi, którym udzielono uwolnienie od zgromadzenia dla kontroli, z przedłożeniem ich podań i świadectw;

b) spis wniesionych prośb i zażaleń, z wyświeceniem okoliczności, które się przytem pokazały;

c) spis żołnierzy zanotowanych jako niezdolni do służby wojennej, z dodaniem raportu oficera kontrolującego.

O sprawach podniesionych przez główne sprawozdania o zgromadzeniach dla kontroli rozstrzyga według zakresu działania albo Komenda milicyi krajowej, albo Ministerstwo Obrony krajowej.

Na prośby i zażalenia, których sprawy już na placu kontroli ku zadowoleniu załatwione nie zostały, udzieloną ma być pisemna odpowiedź.

Sprawy ad *c*) mają być według przepisów superarbitrunkowych załatwione.

VIII. Oficer ewidencyi milicyi krajowej ma być corocznie obecny przy zgromadzeniach dla kontroli okręgu batalionu.

IX. Wszyscy oficerowie milicyi krajowej, osiedleni w jednym okręgu batalionu, jeżeli nie biorą udziału już w ćwiczeniu bronią, powołani być mają w oznaczonym dniu przez bióro ewidencyi do raportu oficerskiego, który prze-

prowadzić ma komendant batalionu milicyi krajowej, w obecności oficera ewidencyi milicyi krajowej. Oficerowie pojawić się tam mają w uniformie.

Nieobecność przy tym raporcie usprawiedliwioną być może tylko przez udowodnienie ważnych powodów.

§. 34.

I. Rozporządzenia względem powołania milicyi krajowej do mobilizacyi i innych czynności wychodzą od Ministerstwa Obrony krajowej. O powołaniu w ogóle.

Powołanie żołnierzy milicyi krajowej nastąpi w drodze władz politycznych, za poleceniem biór ewidencyi, zapomocą wydanych przez feldfebla okręgu kart powołujących podług formularza w dodatku XVIII.

Karty powołujące wydane zostaną osobno dla każdego żołnierza.

II. Wszyscy nieobecni, za granicą przebywający żołnierze milicyi krajowej obowiązani są, skoro się tylko w drodze publicznego rozgłosu dowiedzieli, że Monarchia zagrożoną jest blizką wojną, a milicya krajowa powołaną została, bezzwłocznie powrócić do swej ojczyzny, i zgłosić się, nie czekając na specyalne powołanie (§. 24. ustawy o milicyi krajowej).

III. Przy przeniesieniu w stan czynny tylko pojedynczych części milicyi krajowej odbywa się powołanie analogicznie według §. 29. tego statutu.

IV. Przy powołaniu i mobilizacyi wszystkiej milicyi krajowej lub jednej tylko jej części dla istniejącego niebespieczeństwa wojny, tudzież w czasie pokoju dla utrzymania wewnętrznego porządku i bespieczeństwa, mogą żołnierze milicyi krajowej być uwolnieni przez bióro ewidencyi od obowiązku wyruszenia do swych korpusów tylko dla szczególnych, uwzględnień godnych powodów na pewien czas; udzielone w ten sposób uwolnienia należy z dołączeniem podań posłać do Komendy milicyi krajowej dla powtórnego ocenienia.

Co do podania tych prośb, odsyła się do §. 27.; takowe przesłane być mają zaraz po otrzymaniu karty z powołaniem.

Uwolnienie niezbędnie potrzebnych urzędników, professorów etc. następuje według postanowień §. 26. ustawy wojskowej.

Oficerowie i równi im co do stanowiska powołani zostaną bezpośrednio przez bióro ewidencyi milicyi krajowej.

V. Oficerowie milicyi krajowej i żołnierze milicyi krajowej, którzy powołaniu do ćwiczeń bronią albo do pełnienia służby w oznaczonym terminie zadość nie uczynią, i nieobecności swej zupełnie nie usprawiedliwią, karani być mają aresztem od jednego tygodnia do trzech miesięcy; gdyby jednakże po raz trzeci nie uczynili zadość obowiązkowi, a w czasie wojny nawet raz jeden, mają być traktowani według prawa wojennego.

Piastowanie szarży stanowi w takim wypadku okoliczność obciążającą (§. 25. ustawy o milicyi krajowej).

§. 35.

Ogólne pretensye do należytości pensyj i zaopatrzenia.

I. Oficerowie i żołnierze milicyi krajowej tylko podczas służby mają prawo do należytości, które w czasie pokoju, gotowości i wojny równe są należytościom stałego wojska (§. 20. ustawy o milicyi krajowej).

Przy powołaniu milicyi krajowej w czasie wojny mogą ci żołnierze milicyi krajowej, którzy nieobecni są w swoim okręgu milicyi krajowej, w celu wysłania ich na stanowisko ich korpusu lub do zakładu zgłosić się w najbliższem biórze ewidencyi milicyi krajowej, i zostaną tu od dnia, w którym się zgłoszą, zaopatrzeni na koszt Państwa.

II. Należytości oficerów milicyi krajowej podczas corocznych ćwiczeń bronią oznaczone zostaną specyalnemi postanowieniami.

III. Komendanci milicyi krajowej i ich personale mają przy podróżach przedsięwziętych wyłącznie w sprawach milicyi krajowej pretensyę do środków podróży i należytości odpowiednich regulaminowi.

IV. Oficerowie milicyi krajowej, równi im co do stanowiska, lub żołnierze milicyi krajowej, którzy w czasie wojny lub w ogóle w służbie czynnej stali się inwalidami, używają tych samych dobrodziejstw, które w tym względzie istnieją dla stałego wojska.

Te same dobrodziejstwa rozciągają się także na wdowy i sieroty oficerów milicyi krajowej, zabitych przez nieprzyjaciela, lub zmarłych z powodu ran odniesionych (§. 21. ustawy o milicyi krajowej).

Każdemu

a) pensyonowanemu,

b) przy pierwszem urządzeniu wyjątkowo ze stanu czynnego stałego wojska do milicyi krajowej przeniesionemu oficerowi, bez względu na to, czy takowy znajduje się w milicyi krajowej w stanie prezencyi, albo tylko w ewidencyi, należy się pensya uzyskana za czas

służby w stałem wojsku dotąd, dopóki nie zrzeknie się dobrowolnie swej szarży lub takowej nie utraci; pensya ta ma być oficerom pod *a)* wymienionym regularnie wypłacaną, a oficerom wymienionym pod *b)* ma być pretensya do pensyi aż do chwili pensyonowania zastrzeżoną.

Względem pretensyi do zaopatrzenia służyć ma za zasadę:

1. Oficerowi milicyi krajowej w jego pretensyach do zaopatrzenia ten tylko czas służby może się kwalifikować do wliczenia, który on spędził w czynnej służbie, bądź to w wojsku stałem lub w milicyi krajowej, a więc czas spędzony na ćwiczeniu lub czasowem pełnieniu służby.

Jeżeli oficer milicyi krajowej podczas pełnienia służby ucierpi jakie uszkodzenie, musi o tem donieść natychmiast pod rygorem utraty pretensyi do zaopatrzenia, a uszkodzenie ma być przez komisyę sprawdzone.

2. Wszystkim oficerom przeniesionym z pensyi, lub później w drodze superarbitrunku z c. k. wojska do milicyi krajowej, będzie bez względu na rodzaj ich służby w milicyi krajowej z wspólnego budżetu ta pensya wypłaconą, którą sobie zjednali przez swą służbę w wspólnej sile wojennej.

3. Jeżeli tacy na pensyi zostający oficerowie dla peryodycznych ćwiczeń bronią lub dla innych powodów w milicyi krajowej większe pobierają należytości, dodatki te do pensyi pokrywane będą z dotacyi Ministerstwa Obrony krajowej (§. 22. ustawy o milicyi krajowej).

4. Jeżeli oficer przez swą czynność służbową w milicyi krajowej uzyskał pretensyę do podwyższenia pensyi, to pretensye jego zyskane podług punktu *b)*, a odnoszące się do wspólnego budżetu wojennego, opłacane będą z tegoż funduszu, a dodatki pozyskane przy milicyi krajowej z funduszu milicyi krajowej.

5. Ponieważ norma o pensyach dla c. k. wojska jest także zasadą przy pensyonowaniu oficerów milicyi krajowej, więc postanowienia o pensyach dla c. k. wojska zastósować także należy przy pensyonowaniu rannych przez nieprzyjaciela tych oficerów milicyi krajowej, którzy wprost ze stanu cywilnego wstąpili do milicyi krajowej, choćby nawet wykazać się nie mogli dłuższym nad okres wojny czasem służby.

6. Wszyscy oficerowie milicyi krajowej, którzy w czasie pokoju w czynnej służbie zostali inwalidami, i nie mają żadnej pretensyi do pobierania pensyi z budżetu armii, używają w myśl ustawy o milicyi krajowej tych samych dobrodziejstw, które pod tym względem istnieją dla stałego wojska.

Odnośne koszta zaopatrzenia opłacane będą z dotacyi milicyi krajowej, koszta zaś na pensyonowania z powodu mobilizacyi i użycia oficerów milicyi krajowej przeciw nieprzyjacielowi opędzone zostaną ze wspólnego budżetu wojennego.

V. Osobiste stosunki i sądownictwo.

§. 36.

a) Osobiste stosunki.

W czasie pokoju mogą wszystkie do milicyi krajowej należące osoby, z wyjątkiem należących do władz milicyi krajowej, oddawać się swym zatrudnieniom obywatelskim, tylko nie wtedy, gdy udział wziąć muszą w peryodycznych ćwiczeniach bronią (§. 23. ustawy o milicyi krajowej).

Oficerowie i żołnierze milicyi krajowej, którzy nie znajdują się w czynnej służbie, zawiśli są we wszystkich swych stosunkach obywatelskich, tudzież w sprawach karnych i policyjnych, od cywilnych sądów i władz, i podlegają tylko tym ograniczeniom, które są w ustawie wojskowej uzasadnione, a dla ewidencyi potrzebne (§. 23. ust. o mil. kraj.).

Do emigrowania potrzebują żołnierze milicyi krajowej pozwolenia od Ministra Obrony krajowej.

Jeżeli zamiar emigrowania zaniechany został, dotyczący żołnierz milicyi krajowej winien resztę przerwanego przez uwolnienie obowiązku służby uzupełnić.

Podczas wojny pozwolenie na emigrowanie udzielonem być nie może (§. 26. ust. o milicyi krajowej).

O udzielenie paszportu na podróż za granicę żołnierze milicyi krajowej, nie zostający w stanie czynnej służby, udać się mają do kompetentnych władz cywilnych.

Co do zawarcia małżeństwa przez żołnierzy milicyi krajowej, którzy przekroczyli trzecią klassę wieku, zachowane być mają ogólne ustawy i przepisy, jednakże z warunkiem zatrzymania obowiązku służby w milicyi krajowej (§. 52. ustawy wojskowej).

Ci żołnierze milicyi krajowej, którzy nie przekroczyli jeszcze trzeciej klassy wieku, potrzebują do zawarcia małżeństwa wyjątkowego pozwolenia ze strony delegowanych do tego przez c. k. Ministerstwo Obrony krajowej politycznych władz krajowych, do których w takich wypadkach wnieść należy po-

dania w drodze przynależnych c. k. politycznych władz powiatowych (władz komunalnych w gminach posiadających własne statuta).

Przeciw odmownej odpowiedzi c. k. politycznych władz krajowych odwołać się można do c. k. Ministerstwa Obrony krajowej w przeciągu 14 dni od dnia, w którym nadeszła powyższa odpowiedź.

Oficerowie milicyi krajowej nie są obowiązani do złożenia kaucyi, mają jednakże uwiadomić o zawarciu małżeństwa, z przedłożeniem świadectwa moralności małżonki i metryki chrztu, bióro ewidencyi milicyi krajowej, a względnie swe przełożone władze.

Oficerowie, którzy z czynnej służby stałego wojska przeszli do czynnej milicyi krajowej, potrzebują do zawarcia małżeństwa pozwolenia od Cesarza dotąd, dokąd ich powrót do stałego wojska jest zastrzeżony.

Wdowy i sieroty tych oficerów i żołnierzy, którzy w milicyi krajowej zawarli małżeństwo, nie mają, z wyjątkiem wypadków przewidzianych w §. 21. ustawy o milicyi krajowej, żadnej pretensyi do zaopatrzenia ze Skarbu Państwa.

§. 36.

Zostający w czynnej służbie żołnierze milicyi krajowej podlegają wojskowym ustawom karnym i dyscyplinarnym, co do swych obywatelskich stosunków jednakże, które nie odnoszą się do służby wojskowej, podlegają cywilnym ustawom i władzom (§. 23. ustawy o milicyi krajowej). *b) Sądownictwo.*

Bliższe szczegóły podaje ustawa o sądownictwie.

VI. Nagrody i wyszczególnienia.

§. 38.

Osoby należące do c. k. milicyi krajowej otrzymają za szczególne czyny w boju takie same wyszczególnienia, jak c. k. wojsko.

Imiona poległych na polu sławy lub zmarłych w skutek ran odniesionych żołnierzy milicyi krajowej mają być wypisane na tablicach pamiątkowych, a

te dla trwałej pamięci wystawione być mają w kościołach parafialnych, lub w innych miejscach stosownych.

W tym względzie wydane zostaną specyalne postanowienia.

Podoficerowie c. k. milicyi krajowej mają pod temi samemi warunkami jak żołnierze stałego wojska (wojennej marynarki) pretensye do szczególniejszego uwzględnienia przy obsadzeniu stosownych posad w służbie publicznej (§. 38. ustawy wojskowej).

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 23. Listopada 1870. **Część XXIV.**

Nr. 81.

Rozporządzenie Ministerstwa Spraw Wewnętrznych z dnia 15. Października 1870. r. l. 14.923.,

dotyczące składu krajowej Rady zdrowia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

W wykonaniu postanowienia §. 11. ustawy z dnia 30. Kwietnia 1870. r. (l. 68. Dz. ust. P.), normującej organizacyę publicznej służby sanitarnej, stanowi się względem składu krajowej Rady zdrowia dla Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, co następuje:

1. Krajowa Rada zdrowia dla rzeczonego królestwa składa się z krajowego referenta dla spraw sanitarnych i z ośmiu zwyczajnych członków.

2. Z tych ośmiu zwyczajnych członków mianuje Minister Spraw Wewnętrznych sześciu na propozycyę, przez Namiestnika po zasięgnieniu zdania krajowego referenta dla spraw sanitarnych przedłożoną, dwóch zaś zwyczajnych członków przeznacza bezpośrednio Wydział krajowy stosownie do swego oświadczenia.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 19. Grudnia 1870. **Część XXV.**

Nr. 82.

Ustawa,

o udzieleniu prawa poboru przewozowego we wsi Korniakowie, państwa Przeworska.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Art. I.

Państwu Przeworsk nadaje się na lat trzy, od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od przewozu w Korniakowie na rzece Wisłoce, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego przewozu.

Art. II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, i od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny. z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d., ssących przy matkach, jeden (1) cent.;

d) od każdej osoby bez różnicy dwa (2) centy;

e) od osoby z taczkami lub wózkiem cztery (4) centy.

Art. III.

Przy poborze myta mają być zachowane istniejące przepisy o uwolnieniu od opłaty myta i o zniżeniu takowej nawet w tych wypadkach, gdzie obecna ustawa nie zawiera w tej mierze wyraźnego postanowienia.

Schönbrunn dnia 15. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 20. Grudnia 1870. **Część XXVI.**

Nr. 83.

Obwieszczenie c. k. Namiestnictwa z dnia 19. Listopada 1870. r. l. 48.693.,

co do ostrożności przy przywozie lub przewozie zamorskich surowych płodów zwierzęcych.

W celu jednostajnego postępowania pod względem wprowadzania i przewozu zamorskich surowych płodów bydlęcych, rozporządził Jego Excellencya Pan Minister Spraw Wewnętrznych wys. reskryptem z dnia 1. Listopada 1870. r. l. 15.828., że w czasie, gdy granica od Niemiec z powodu panującej tamże zarazy na bydło w myśl ustawy z dnia 29. Czerwca 1868. r. (Dz. ust. P. nr. 118.) zamkniętą zostanie, zamorskie surowe płody zwierzęce, a w szczególności zupełnie suche skóry i kości, końce rogów, solone lub suszone jelita bydlęce, kiszki baranie, topiony łój w beczkach, sierć krowia, szczeć świńska, wełna owcza i sierć kozia, jeżeli te ostatnie przedmioty w worach lub pakach się znajdują, jako *transito* przez Niemcy, do krajów austryackich pod następującemi warunkami przywiezione, lub przez te kraje przewiezione być mogą:

1. Musi być urzędownie dowiedzionem, że takie płody surowe nie pochodzą z miejsc zarażonych, i że nie były złożone w miejscach zarazą dotkniętych; również że ani w miejscu, gdzie je dla dalszej przesyłki przez Niemcy ładowano, ani też w najbliższej okolicy do chwili ich władowania zaraza nie panowała.

2. Musi być dowiedzionem, że transporta takich przedmiotów przez Niemcy tylko koleją żelazną, lub tylko drogą wodną były prowadzone.

3. Przy transportach koleją żelazną nadchodzących wymaga się, aby do tego tylko całkiem zakryte i zamknięte wagony użyte, te wagony bezpośrednio przed ładowaniem według przepisów czyszczone, dokonane czyszczenie wagonów urzędownie stwierdzone, wagony na pierwotnem miejscu władowania przez urząd cłowy zamknięte, i w nienaruszonym stanie wprost aż do granicy austryackiej prowadzone były.

4. Przy transportach dla przewozu w kraje Korony Węgierskiej lub też za granice przeznaczonych, musi być oprócz tego dowiedzionem, że Rząd tego kraju, dla którego transport jest przeznaczony, przejścia przez granicę nie wzbronił.

Possinger w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 22. Grudnia 1870. **Część XXVII.**

Nr. 84.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru przewozowego na rzece Łomnica panu Józefowi Szpac w Podmichalu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Panu Józefowi Szpac, właścicielowi wsi Podmichale w powiecie Kałuskim nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo pobierania myta od przewozu w Podmichalu na rzece Łomnica, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego przewozu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, byków, mułów i osłów dwa (2) centy, a od każdej sztuki pędzonej młodego bydła tegoż rodzaju jeden (1) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt i cieląt ssących przy matkach, jeden (1) cent;

d) od każdej osoby bez różnicy dwa (2) centy;

e) od każdej osoby z taczkami lub wózkiem cztery (4) centy.

Artykuł III.

Przy poborze przewozowego mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej nawet i w tych wypadkach, gdzie obecna ustawa nie zawiera w tej mierze wyraźnego postanowienia.

Artykuł IV.

Oprócz wyjątków, co do uiszczenia opłaty myta przepisanych, uwalnia się nadto mieszkańców gminy w Podmichalu.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 85.

U s t a w a

o podwyższeniu opłaty mytniczej na drodze powiatowej Piwnickiej, wynoszącej $3\frac{7}{8}$ mil długości.

Zgodnie z wnioskiem Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Dotychczasowy pobór myta drogowego od dwóch mil na drodze powiatowej Piwnickiej, prowadzącej od drogi krajowej Sądecko-Nidzieckiej w Starym Sączu, do Mniszka na granicy węgierskiej, ma być podwyższony na pobór myta drogowego od trzech mil, pod zarządem rady powiatowej w Nowym Sączu i pod warunkiem utrzymywania tej drogi z należącemi do niej przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Opłata myta drogowego wynosić będzie:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu sześć (6) centów;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tego rodzaju, np. od źrebiąt, z wyjątkiem źrebiąt ssących przy matkach, trzy (3) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, z wyjątkiem cieląt ssących przy matkach, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej sztuki pędzonej młodego bydła, zarówno ze starszem tego rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt, koźląt, półtora ($1\frac{1}{2}$) centa.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia takowej.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 86.

Ustawa

o udzieleniu funduszowi dróg krajowych prawa poboru myta drogowego od wybudowanych części dróg krajowych, jakoto:

1. drogi Lubelskiej,
2. „ Słotwińsko-Brzeskiej,
3. „ Dębicko-Mieleckiej,
4. „ Żółkiewsko-Mosteńskiej,
5. „ Okopy-Borszczowskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam:

Wybudowane części dróg krajowych:

1. Lubelskiej,

2. Słotwińsko-Brzeskiej,

3. Dębicko-Mieleckiej,

4. Żółkiewsko-Mosteńskiej,

5. Okopy-Borszczowskiej

mają być omycone według istniejących przepisów na rzecz funduszu drogowego, pod warunkiem zachowania istniejących przepisów o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej, a to w następujący sposób:

a) za każdą milę wybudowanej drogi lub od 10 sążni wybudowanego mostu, od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, np. od źrebiąt, z wyjątkiem źrebiąt ssących przy matkach, jeden (1) cent:

c) od każdej sztuki bydła pędzonego, bydła drobnego, jakoto: od cieląt, z wyjątkiem cieląt ssących przy matkach, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła zarówno ze starszem tego rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt, koźląt, pół ($^1/_2$) centa wal. austr.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 87.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru myta od przewozu przez rzekę Sered we wsi Kasperowcach, na drodze krajowej Skalsko-Zaleszczyckiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Funduszowi krajowemu Królestwa Galicyi i Lodomeryi nadaje się prawo pobierania myta od przewozu przez rzekę Sered we wsi Kasperowcach, na drodze krajowej Skalsko-Zaleszczyckiej.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki pędzonej bydła ciężkiego, jakoto: koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, np. od źrebiąt, z wyjątkiem ssących przy matkach, dwa (2) centy;

c) od każdej sztuki pędzonej bydła drobnego, tj. cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem ssących przy matkach, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła zarówno ze starszem tego rodzaju, np. od prosiąt, jagniąt i koźląt. jeden (1) cent;

d) od każdej osoby bez różnicy cztery (4) centy;

e) od osoby z taczkami lub wózkiem ośm (8) centów.

Artykuł III.

Przepisy istniejące o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże mają być przy poborze myta należycie zastosowane.

Artykuł IV.

Oprócz wyjątków co do uiszczania opłaty myta według przepisów w artykule III. wspomnianych, uwalnia się nadto mieszkańców obszaru dworskiego i gminy w Kasperowcach od opłaty myta.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 27. Grudnia 1870. **Część XXVIII.**

Nr. 88.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru myta mostowego w Sporyszu.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej w Żywcu, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo poboru myta mostowego w Sporyszu, od trzech mostów na drodze powiatowej Połhorskiej, pod warunkiem utrzymania pomienionych mostów i przyrządów kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać za wszystkie trzy mosty według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu sześć (6) centów;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów,

jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju trzy (3) centy;

c) od każdzej pędzonej sztuki bydła drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d., ssących przy matkach, półtora ($1 \frac{1}{2}$) centa.

Artykuł III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże nawet w tych wypadkach, jeżeli w tej mierze obecna ustawa nie zawiera wyraźnego postanowienia.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 89.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru myta drogowego w Korbielowie.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej Żywieckiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo poboru myta drogowego na istniejącej w długości 3 mil 600 sążni drodze powiatowej Polhorskiej,, w miejscu Korbielowie, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi z dotyczącemi przedmiotami kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Opłata myta ma pobierać się za trzy mile według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, sześć (6) centów;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, trzy (3) centy;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d., ssących przy matkach, półtora ($1\frac{1}{2}$) centa.

Artykuł III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu tejże nawet w tych wypadkach, jeżeli w tej mierze obecna ustawa nie zawiera wyraźnego postanowienia.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr 90.

Ustawa

o udzieleniu Radzie powiatowej w Ropczycach prawa poboru myta drogowego na nowo-wybudowanej drodze powiatowej od stacyi kolei, na Czekaju do Wielopola wiodącej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Radzie powiatowej Ropczyckiej, w zastępstwie funduszu drogowego tegoż powiatu, nadaje się prawo pobierania myta drogowego od zbudowanej w długości dwóch i jednej ćwierci mili drogi powiatowej od stacyi kolei, na Czekaju (Ropczyce) do Wielopola wiodącej, pod warunkiem utrzymywania pomienionej drogi z należącemi do niej przedmiotami, kosztem funduszu powiatowego.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu cztery (4) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju dwa (2) centy;

c) od każdej sztuki bydła drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d., ssących przy matkach, jeden (1) cent.

Artykuł III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnienia od opłaty mytniczej i względem zniżenia tejże.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 91.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru myta mostowego na rzece Wildze na drodze gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Funduszowi drogi gminnej Podgórsko-Kobierzyńskiej, pod administracyą wydziału Rady powiatowej w Wieliczce, nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy prawo pobierania myta od mostu na rzece Wildze, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego mostu.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów i osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, jeden (1) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cietąt, owiec kóz, nierogacizny, z wyjątkiem źrebiąt i cieląt i t. d., ssących przy matkach, pół ($^1/_2$) centa.

Artykuł III.

Przy poborze myta mają być zachowane przepisy względem uwolnień od opłaty mytniczej i zniżenia tejże.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 92.

Ustawa

o udzieleniu prawa poboru mostowego gminie miasta Krosna.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

Artykuł I.

Gminie miasta Krosna nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od mostu w Krośnie na rzecze Wisłoka, na

drodze od Krosna do Korczyny położonego, pod warunkiem utrzymywania tegoż własnym kosztem.

Artykuł II.

Opłatę myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od bydła pędzonego ciężkiego i koni wierzchowych, jeden (1) cent;

c) od każdej sztuki pędzonego bydła drobnego, t. j. cieląt, owiec, źrebiąt, kóz i świń, z wyjątkiem źrebiąt, cieląt i t. d., ssących przy matkach, pół ($^1/_2$) centa.

Artykuł III.

Oprócz wyjątków co do uiszczenia opłaty myta, przepisanych dla dróg krajowych, uwalnia się nadto mieszkańców miasta Krosna od opłaty myta.

Artykuł IV.

Przy poborze myta tego, mają być zachowane przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej i o zniżeniu takowej nawet w tych wypadkach, gdzie ustawa obecna nie zawiera w tej mierze wyraźnego postanowienia.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszck Józef w. r.

Taaffe w. r.

Nr. 93.

U s t a w a

o udzieleniu prawa poboru mostowego w miasteczku Bukaczowce gminie Bukaczowce wspólnie z obszarem dworskim.

Zgodnie z uchwałą Sejmu Mego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem, ustanawiam, co następuje:

A r t y k u ł I.

Gminie Bukaczowce wspólnie z obszarem dworskim nadaje się na lat trzy od wejścia w wykonanie tej ustawy, prawo pobierania myta od mostu w Bukaczowcach na rzece Swierz, pod warunkiem utrzymywania własnym kosztem pomienionego mostu.

A r t y k u ł II.

Opłaty myta należy pobierać według następującego wymiaru:

a) od każdej sztuki bydła pociągowego w zaprzęgu, dwa (2) centy;

b) od każdej sztuki bydła pociągowego nie w zaprzęgu, od wierzchowca, tudzież od każdej sztuki bydła pędzonego ciężkiego, jakoto: od koni, wołów, bujaków, krów, jałówek, byków, mułów, osłów, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła tegoż rodzaju, jeden (1) cent;

c) od każdej sztuki bydła pędzonego drobnego, jakoto: od cieląt, owiec, kóz, nierogacizny, jakoteż od każdej pędzonej sztuki młodego bydła, z wyjątkiem cieląt, źrebiąt i t. d., ssących przy matkach, pół ($^1/_2$) centa.

A r t y k u ł III.

Przy poborze myta mają być zachowane istniejące przepisy o uwolnieniu od opłaty mytniczej.

A r t y k u ł IV.

Oprócz uwolnień przepisanych, uwalnia się nadto mieszkańców miasteczka i obszaru dworskiego w Bukaczowcach od opłaty myta.

Gödöllö 25. Listopada 1870. r.

Franciszek Józef w. r.

Taaffe w. r.

Dziennik ustaw i rozporządzeń krajowych

dla

Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Rok 1870. Wydano i rozesłano dnia 31. Grudnia 1870. **Część XXIX.**

Nr. 94.

Rozporządzenie Ministra Wyznań i Oświecenia z d. 1. Grudnia 1870., l. 570.,

względem prowizorycznego urządzenia nadzoru miejscowego i okręgowego nad szkołami ludowemi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem.

Na mocy upoważnienia, udzielonego Mi najwyższem postanowieniem z d. 28. Listopada 1870., i po zasięgnięciu zdania galic. Rady szkolnej krajowej, widzę się spowodowanym na podstawie §§. 14. i 15. ustawy Państwa z dnia 25. Maja 1868. (Dz. pr. Państwa Nr. 48.), względem urządzenia nadzoru miejscowego i okręgowego nad szkołami ludowemi w Królestwie Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem Krakowskiem następujące wydać rozporządzenie, które tak długo ma obowiązywać, dopóki ustawa krajowa w tym przedmiocie nie przyjdzie do skutku.

I. Rada szkolna miejscowa.

§. 1.

Szkoły ludowe, utrzymywane w całości lub częściowo z funduszów Państwa, kraju, powiatu, lub gminy, zostają pod nadzorem Rad szkolnych miejscowych.

§. 2.

Nadzór nad jedną lub kilku szkołami w jednej miejscowości może wykonywać jedna Rada szkolna miejscowa.

Rada szkolna okręgowa może utworzyć dla szkół kilku gmin jedną Radę szkolną miejscową.

§. 3.

Rada szkolna miejscowa składa się z reprezentantów kościoła, szkoły i gminy. Patron szkolny ma prawo wstąpić jako członek do Rady szkolnej miejscowej, i brać udział w obradach z prawem głosowania czy to osobiście, czy przez swego zastępcę.

§. 4.

Reprezentantami kościoła w Radzie szkolnej miejscowej są duszpasterze młodzieży szkolnej.

Gdzie się znajduje dwóch lub więcej duszpasterzy tego samego wyznania, tam wyższa władza kościelna wyznacza tego, który ma być członkiem Rady szkolnej miejscowej.

W celu strzeżenia religijnych interesów młodzieży izraelickiej, wstępuje do Rady szkolnej miejscowej reprezentant, wyznaczony przez zwierzchność konfessyjną.

§. 5.

Przewodnik szkoły jest jej reprezentantem w Radzie szkolnej miejscowej (nauczyciel szkoły, a w razie gdy w tej samej szkole jest kilku nauczycieli, dyrektor lub pierwszy nauczyciel).

W razie gdy kilka szkół podlega Radzie szkolnej miejscowej, to wstępuje do niej jako członek przewodniczący szkoły najwyższej co do stopnia, albo jeżeli szkoły są tego samego stopnia, przewodniczący najstarszy w służbie.

Przewodniczący innych szkół biorą wszakże udział w obradach, tyczących się ich szkół, z głosem doradczym.

§. 6.

Reprezentantów gminy wybiera do Rady szkolnej miejscowej reprezentacya gminna; w razie zaś gdy do tej samej szkoły należy gmin więcej,

w całości lub częściowo, wybiera ich zgromadzenie wszystkich reprezentacyj gminnych, które w tej Radzie szkolnej miejscowej udział brać mają, zwołane przez naczelnika gminy, w której jest szkoła i pod jego przewodnictwem.

Reprezentantów gminy lub gmin w Radzie szkolnej miejscowej może być najmniej dwóch, najwięcej pięciu. Ilość ich oznacza Rada szkolna okręgowa z uwagą na to, by każde wyznanie miało swego reprezentanta w Radzie szkolnej miejscowej. Oprócz członków Rady szkolnej miejscowej, wybiera także reprezentacya gminna dwóch ich zastępców.

Wybór dokonywa się absolutną większością głosów na lat sześć. Po trzech latach wszakże ustępuje z Rady szkolnej miejscowej połowa reprezentantów gminy, a jeżeli liczba ich jest nieparzystą, większa połowa. Wybór ponowny jest dozwolony.

§. 7.

Wybranym do Rady szkolnej miejscowej może być każdy, komu służy toż samo prawo względem jednej z reprezentacyj tych gmin, które przydzielono do szkoły. Utrata prawa wyborczego pociąga za sobą wykluczenie z Rady szkolnej miejscowej.

Od obowiązku przyjęcia wyboru do Rady szkolnej miejscowej może uchylić się tylko ten, komu służy to prawo względem wyboru do reprezentacyi gminnej, albo kto przez przeciąg ostatnich sześciu lat był członkiem Rady szkolnej miejscowej. Za nieusprawiedliwione nieprzyjęcie wyboru karze Rada szkolna okręgowa grzywnami od 20 do 100 złr., któreto grzywny użyte być mają na cele szkolne.

§. 8.

Reprezentacya gminy może za zezwoleniem Rady szkolnej okręgowej podzielić miejscowości, w których jest kilka szkół, na kilka dzielnic szkolnych.

W tym razie dla każdej dzielnicy szkolnej należy utworzyć osobną Radę szkolną miejscową, zachowując powyższe przepisy.

§. 9.

Rada szkolna miejscowa ma dbać o dokładne wykonywanie ustaw szkolnych i rozporządzeń wyższych władz szkolnych.

W szczególności winna Rada szkolna miejscowa:

1. przestrzegać, aby nauczyciele odbierali płacę w odpowiedny sposób, w należytym czasie, i bez uszczerbku, przyjmować zażalenia nauczycieli o zatrzymywanie lub nieregularne uiszczenie płacy, sprawdzać ich słuszność, a wyczerpnąwszy środki pojednawcze, popierać te zażalenia u właściwych władz;

2. zarządzać funduszem szkolnym miejscowym, jeżeli takowy istnieje, tudzież majątkiem zakładowym szkolnym, o ile co do tego nie ma innych postanowień w aktach fundacyjnych;

3. nadzorować budynek szkolny, grunta i sprzęty szkolne, utrzymywać potrzebny inwentarz własności szkolnej;

4. rozstrzygać o uwolnieniu od opłaty szkolnej;

5. starać się o książki szkolne i inne środki pomocnicze dla ubogich uczniów, o zakupno i utrzymanie sprzętów szkolnych, jakoteż rekwizytów i innych przyborów naukowych;

6. układać roczny preliminarz potrzeb szkolnych, o ile do tego innych władz ustanowionych nie ma, przedstawiać preliminarz reprezentacyi gminnej, i składać rachunek z otrzymanych pieniędzy;

7. przechowywać papiery wartościowe, dokumenta, fassye itp., własnością szkoły będące;

8. sporządzić corocznie wykaz dzieci obowiązanych do uczęszczania do szkoły, a porównywając go z wykazem dzieci rzeczywiście uczęszczających, któryto wykaz nauczyciel co tydzień ma podawać, wpływać drogą zachęty i rady na rodziców i opiekunów, aby dzieci do szkoły posyłali; przyjmować i sprawdzać wniesione w tym względzie tłómaczenia, na trwających zaś w nieusprawiedliwionej niedbałości lub niechęci wzywać pomocy władz właściwych;

9. naznaczać czas nauki z przestrzeganiem przepisanej ilości godzin;

10. czuwać nad udzielaniem przepisanej nauki;

11. czuwać nad prowadzeniem się nauczycieli, nad szkolną karnością, jakoteż nad zachowaniem się młodzieży poza szkołą;

12. wspierać ile możności nauczycieli w ich urzędowem działaniu;

13. godzić spory nauczycieli, bądź to pomiędzy nimi samymi, bądź między nimi a gminą, lub pojedynczymi członkami gminy (o ile spory te wynikają

ze stosunków szkolnych), popierać wszelkiemi sposobami, troskliwie i z oględnością, tak interesa jak i powagę szkoły i nauczyciela;

14. podawać wyjaśnienia i opinie swe do reprezentacyi gminnej i władz przełożonych, którym Rada szkolna miejscowa wnioski swe każdego czasu przedstawiać ma prawo.

Rada szkolna miejscowa jest organem uchwalającym i nadzorującym; jej przewodniczący organem wykonawczym.

§. 10.

Zpod władzy Rady szkolnej miejscowej wyjęte są szkoły ćwiczeń, połączone z seminaryami nauczycielskiemi; tam tylko, gdzie szkoły takie w całości lub częściowo utrzymywane są z środków gminnych, ma nad niemi Rada szkolna miejscowa władzę określoną w §. 9. ustęp 1—7.

§. 11.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej wybierają zpomiędzy siebie absolutną większością głosów przewodniczącego i jego zastępcę na przeciąg lat trzech.

Dyrektorowie i nauczyciele szkół, podlegających Radzie szkolnej miejscowej, nie mogą jej przewodniczyć.

Gdyby przewodniczący lub jego zastępca z powodu jakiejkolwiek przeszkody nie mógł przewodniczyć na posiedzeniu, kieruje obradami najstarszy wiekiem z obecnych członków Rady szkolnej miejscowej.

Rada szkolna miejscowa, skoro się ukonstytuowała, donieść o tem winna reprezentacyi gminnej i Radzie szkolnej okręgowej.

§. 12.

Rada szkolna miejscowa zbiera się najmniej raz w miesiąc na posiedzenia zwyczajne.

Przewodniczący może jednak każdego czasu zwołać nadzwyczajne posiedzenie, winien zaś zwołać je, jeżeli dwóch członków Rady tego zażąda.

§. 13.

Do ważności uchwały potrzebna jest obecność przynajmniej trzech członków i absolutna większość głosów.

Przy równości głosów rozstrzyga przewodniczący, który ma także prawo zawiesić przeprowadzenie uchwał, sprzeciwiających się według jego zdania ustawie albo interesom szkoły, i sprawę przedstawić do rozstrzygnięcia Radzie szkolnej okręgowej.

Zażalenia przeciw uchwałom i rozporządzeniom Rady szkolnej miejscowej idą do Rady szkolnej okręgowej. Wnosić je należy w Radzie szkolnej miejscowej, i mają moc odraczającą, o ile są wniesione w czternastu dniach po ogłoszeniu uchwały, przeciw której strona się żali.

§. 14.

Żaden członek Rady szkolnej miejscowej nie może brać udziału w obradach i głosowaniu nad sprawami tyczącemi się jego własnych interesów.

§. 15.

W sprawach tak pilnych, że nie można z niemi czekać do przyszłego posiedzenia zwyczajnego, a nadzwyczajnego zwołać nie można, może przewodniczący sam wydać rozporządzenie; musi jednak bezzwłocznie i najpóźniej na następnem posiedzeniu zasięgnąć zatwierdzenia Rady szkolnej miejscowej.

§. 16.

Do nadzorowania dydaktyczno-pedagogicznego stanu szkoły Rada szkolna okręgowa ustanowi jednego członka Rady szkolnej miejscowej miejscowym dozorcą szkolnym.

Dozorca szkolny miejscowy ma się znosić z przewodniczącym szkoły.

Jeżeli powstanie między nimi różnica zdań, to każda strona ma prawo udać się do Rady szkolnej okręgowej po rozstrzygnienie.

W szkołach, gdzie jest więcej nauczycieli, dozorca szkolny miejscowy ma prawo być obecnym na konferencyach nauczycielskich.

W miejscowościach, gdzie dwie lub kilka szkół Radzie szkolnej miejscowej podlega, może być dwóch dozorców szkolnych, wyznaczonych do nadzorowania dydaktyczno-pedagogicznego.

Inni członkowie Rady szkolnej miejscowej mają także prawo odwiedzania szkół, aby się przekonać o ich stanie. Prawo prowadzenia potrzebnych zarządzeń nie służy wszakże pojedynczemu członkowi, tylko całej Radzie.

§. 17.

Członkowie Rady szkolnej miejscowej nie mają prawa do wynagrodzenia za sprawowanie swych czynności.

Połączone z niem wydatki zwrócone im będą gotówką z funduszów gminnych, z których także opędzać się będą niezbędne koszta kancellaryjne.

§. 18.

Duszpasterze, należący do Rad szkolnych miejscowych, prócz wspólnego im z innymi członkami Rady szkolnej miejscowej prawa nadzorowania, nie uwłaczając postanowieniu, zawartemu w §. 2. ustawy Państwa z dnia 25. Maja 1868. r. (Dz. praw Państwa nr. 48.), mają szczegółowe prawo nadzorowania nauki religii, w szkole udzielanej.

§. 19.

W razie opróżnienia posady nauczyciela w szkole miejscowej, Rada szkolna miejscowa zarządzi bezzwłocznie tymczasowe zastępstwo. Równocześnie poda swe tymczasowe zarządzenie do zatwierdzenia Radzie szkolnej okręgowej, i zawezwie ją do rozpisania konkursu dla stałego obsadzenia posady.

Po upływie terminu nastąpi z listy ukwalifikowanych kandydatów, przez Radę szkolną okręgową Radzie szkolnej miejscowej udzielonej, wybór stałego nauczyciela, przez uprawnionych do tego dokonać się mający. O wyborze tym zawiadomi Rada szkolna miejscowa Radę szkolną okręgową, i podda go pod zatwierdzenie Rady szkolnej krajowej.

II. Rada szkolna okręgowa.

§. 20.

Bezpośrednio wyższy nadzór nad szkołami ludowemi sprawuje Rada szkolna okręgowa.

§. 21.

Kraj dzieli się na dwadzieścia następujących okręgów szkolnych, mieszczących w sobie całkowite polityczne powiaty:

1. Okręg szkolny **Krakowski** (pol. pow. Chrzanów, Kraków, Wieliczka).
2. „ „ **Wadowicki** (pol. pow. Wadowice, Biała, Żywiec, Myślenice).
3. „ „ **Bocheński** (pol. pow. Bochnia, Limanowa, Brzesko).
4. „ „ **Nowo-Sądecki** (pow. pol. Nowy-Targ, Nowy-Sącz, Grybów).

5. Okręg szkolny **Jasielski** (pol. pow. Gorlice, Jasło, Krosno).

6. „ „ **Tarnowski** (pol. pow.) Tarnów, Pilzno, Mielec, Dąbrowa).

7. „ „ **Rzeszowski** (pol. pow. Ropczyce, Rzeszów, Kolbuszowa, Tarnobrzeg, Nisko).

8. „ „ **Sanocki** (pol. pow. Brzozów, Sanok, Lisko).

9. „ „ **Jarosławski** (pol. pow. Jarosław, Łańcut, Cieszanów).

10. „ „ **Przemyski** (pol. pow. Bircza, Przemyśl, Mościska, Jaworów).

11. „ „ **Samborski** (pol. pow. Staremiasto, Sambor, Rudki, Drohobycz, Turka).

12. „ „ **Stryjski** (pol. pow. Stryj, Żydaczów, Dolina).

13, „ „ **Lwowski** (pol. pow. Gródek, Lwów, Bóbrka).

14. „ „ **Brzeżański** (pol. pow. Podhajce, Brzeżany, Przemyślany, Rohatyn).

15. „ „ **Żółkiewski** (pol. pow. Żółkiew, Rawa, Sokal).

16. „ „ **Złoczowski** (pol. pow. Złoczów, Brody, Kamionka).

17. „ „ **Tarnopolski** (pol. pow. Tarnopol, Zbaraż, Skałat, Trembowla, Husiatyn).

18. „ „ **Stanisławowski** (pol. pow. Kałusz, Stanisławów, Bohorodczany, Nadwórna).

19. „ „ **Czortkowski** (pol. pow. Buczacz, Horodenka, Zaleszczyki, Borszczów, Czortków).

20. „ „ **Kołomyjski** (pol. pow. Kossów, Śniatyn, Kołomyja, Tłumacz).

Każde miasto z pomiędzy tych dwudziestu, od których nazwy okręgom szkolnym nadano, jest siedzibą jednej Rady szkolnej okręgowej.

Miasta, rządzące się własnym statutem, mogą tworzyć osobne okręgi szkolne z osobnemi Radami szkolnemi okręgowemi.

Na teraz tyczy się to miast Lwowa i Krakowa.

§. 22.

Rada szkolna okręgowa składa się:

a) z przewodniczącego, którym jest naczelnik tej władzy politycznej powiatowej, której siedziba jest oraz siedzibą Rady szkolnej okręgowej;

b) z duchownego każdego wyznania, liczącego w okręgu więcej niż 2.000 dusz.

Mianowanie duchownego członka Rady szkolnej okręgowej należy do wyższej władzy kościelnej. Reprezentanta religii izraelickiej wybierają przełożeństwa gmin konfessyjnych w okręgu;

c) z dwóch reprezentantów zawodu nauczycielskiego: jednego z nich wybiera zgromadzenie nauczycieli okręgu szkolnego, drugim jest dyrektor seminaryum nauczycielskiego, jeżeli się zakład taki w okręgu znajduje; w przeciwnym razie dyrektor jednej ze szkół średnich, w okręgu szkolnym znajdujących się, a gdy i szkoły średniej nie ma, kierownik jednej ze szkół ludowych, którego wyznaczy Rada szkolna krajowa;

d) z delegatów Rad powiatowych, okręgiem szkolnym objętych, a mianowicie po jednym reprezentancie każdej Rady powiatowej;

e) z inspektora szkolnego okręgowego.

Zastępcę przewodniczącego wybiera Rada szkolna okręgowa bezwzględną większością głosów ze swego grona.

§. 23.

Reprezentanci zawodu nauczycielskiego będą obierani na trzy lata. Duchowni (§. 22. *b*) pozostaną na swoim urzędzie dopóty, dopóki nie zostaną odwołani przez swoich mocodawców.

§. 24.

Dla miast, rządzących się własnym statutem, stanowią się co do składu Rady szkolnej okręgowej (miejskiej) następujące wyjątki od przepisów, objętych paragrafem 22.:

a) przewodniczącym jest prezydent miasta (burmistrz);

b) każde wyznanie, które liczy więcej jak 500 dusz w mieście, ma być reprezentowane w Radzie szkolnej okręgowej przez swego delegata;

c) postanowienie §. 22. lit. d) nie ma tutaj zastosowania. Natomiast wybiera reprezentacya gminna zpośród siebie, albo zpośród innych osób wybieralnych do reprezentacyi gminnej dwóch członków do Rady szkolnej okręgowej. Utrata wybieralności do reprezentacyi gminnej pociąga za sobą wystąpienie z Rady szkolnej okręgowej.

§. 25.

Do strzeżenia religijnych interesów tych mieszkańców szkolnego okręgu, do których wyznania żaden z członków Rady szkolnej okręgowej nie należy, wybiera taż Rada dla każdego z wyznań osobnego doradzcę.

§. 26.

Wszystkie w §§. 22., 24. i 25. wyszczególnione mianowania i wybory potrzebują zatwierdzenia Rady szkolnej krajowej.

§. 27.

Rada szkolna okręgowa ma, ze względu na wszystkie szkoły ludowe publiczne, i wszystkie należące do jej okręgu zakłady naukowe prywatne, niemniej na szkoły specyalne początkowe, i na znajdujące się w okręgu ochronki dla dzieci ten sam zakres działania, jaki według dotychczasowych przepisów służył politycznym władzom powiatowym i okręgowym nadzorcom szkolnym.

W szczególności ma Rada szkolna okręgowa:

1. zastępować nazewnątrz sprawy okręgu szkolnego, mieć dokładny przegląd stanu szkół w okręgu, tudzież starać się o prawem przepisany porządek w szkołach, i o polepszenie, o ile to być może, tak w ogóle, jak co do każdej szkoły zosobna;

2. starać się o ogłaszanie ustaw i rozporządzeń wyższych władz szkolnych w przedmiocie spraw szkolnych, tudzież o przeprowadzenie tych ustaw i rozporządzeń;

3. prowadzić pertraktacye co do regulowania i rozszerzenia szkół istniejących, tudzież co do zakładania nowych szkół; rozstrzygać w pierwszej instancyi o przyłączeniach do związku i wyłączeniach ze związku szkolnego; nadzorować budowle szkolne, sprawiać sprzęty i inne potrzeby, sprawdzać i potwierdzać fassye szkolne;

4. opiekować się funduszami i fundacyami szkolnemi miejscowemi, o ile do tego nie są przeznaczone osobne władze, albo o ile te czynności dla wyż-

szej władzy nie są zastrzeżone; prowadzić pertraktacye o subwencyonowanie pojedynczych szkół z funduszów powiatowych i krajowych;

5. opiekować się nauczycielami, niemniej pod względem ekonomicznym i policyjnym szkołami; rozstrzygać w pierwszej instancyi zażalenia w sprawach dotacyj i opłat emerytalnych, o ile tych opłat nie ponosi skarb Państwa lub kraju, tudzież w sprawach środków pomocniczych do nauki i preliminarzów szkolnych;

6. używać środków przymusowych w razach ustawą oznaczonych;

7. tymczasowo obsadzać opróżnione posady przy szkołach, współdziałać w stanowczem obsadzaniu posad, względnie zaś w posuwaniu nauczycieli na wyższe płace;

8. przeprowadzać śledztwa w przekroczeniach dyscyplinarnych nauczycieli, i co do usterek w szkole; rozstrzygać o tem w pierwszej instancyi, albo w razie potrzeby czynić wnioski do Rady szkolnej krajowej;

9. starać się o dalsze kształcenie nauczycieli, urządzać konferencye nauczycielskie, nadzorować biblioteki szkolne i biblioteki dla nauczycieli;

10. zawiązywać Rady szkolne miejscowe, oznaczać ich granice i siedzibę, wspierać je i czuwać nad ich działaniem;

11. zarządzać nadzwyczajne inspekcye szkół;

12. po wysłuchaniu Rady szkolnej miejscowej, naznaczać odpowiedny miejscowym okolicznościom czas do prawem przepisanych wakacyj w szkołach elementarnych;

13. udzielać objaśnień i opinii, robić wnioski i peryodyczne sprawozdania do wyższych władz szkolnych.

§. 28.

Rada szkolna okręgowa zbiera się przynajmniej raz w miesiąc na zwyczajne obrady. Przewodniczący może według potrzeby, a winien na wniosek dwóch członków w przeciągu 8 dni zwołać nadzwyczajne posiedzenie.

Wszystkie sprawy, o których trzeba rozstrzygać, przedkładać sprawozdania lub wnioski, mają być kollegialnie traktowane.

W porozumieniu z Radą szkolną krajową nada sobie Rada okręgowa regulamin czynności, i określi bliżej kompetencyę wydziału wykonawczego.

§. 29.

Do stanowienia uchwał potrzebna jest obecność więcej niż połowy członków.

Uchwały zapadają absolutną większością głosów. W razie równości głosów rozstrzyga przewodniczący, który ma także prawo wstrzymać przeprowadzenie uchwał, sprzeciwiających się według jego zdania ustawie, i zasięgnąć natychmiast decyzyi Rady szkolnej krajowej.

Przy obradach i głosowaniu nad sprawami tyczącemi się osobistych interesów jednego z członków, członek ten udziału mieć nie może.

Zażalenia przeciw uchwałom Rady szkolnej okręgowej idą do Rady szkolnej krajowej.

Wnosić je należy w Radzie szkolnej okręgowej, i mają moc odraczającą, jeżeli zostały wniesione w czternastu dniach po ogłoszeniu uchwały, przeciw której strona się żali.

§. 30.

W sprawach wymagających pospiechu, chociażby te sprawy kollegialnie miały być traktowane, może przewodniczący wydać bezpośrednie rozporządzenia, winien jednak bezzwłocznie, a najpóźniej na najbliższem posiedzeniu zasięgnąć zatwierdzenia Rady szkolnęj okręgowej.

§. 31.

Dla każdego okręgu szkolnego mianuje się osobnego inspektora okręgowego, który ma być zazwyczaj z grona nauczycieli na ten urząd powołany. Tych prowizorycznych inspektorów mianuje Minister Wyznań i Oświecenia na podstawie terny, przez Radę szkolną krajową przedłożonej.

Naukę religii pod względem dogmatycznym nadzoruje władza duchowna.

§. 32.

Okręgowy inspektor ma obowiązek peryodycznie odbywać wizytacyę szkół.

Jest on upoważniony w dydaktyczno-pedagogicznym względzie udzielać rad i zaradzać spostrzeżonym w tej mierze niedostatkom przez udzielanie na miejscu ustnych wskazówek. Jemu także służy przewodnictwo na okręgowyśh konferencyach nauczycielskich.

Podczas wizytacyi powierzonych sobie szkół publicznych ma inspektor okręgowy przedewszystkiem uważać:

1. na dozorcę szkolnego miejscowego, czy wypełnia swe obowiązki służbowe;

2. na przestrzeganie przepisów prawnych przy przyjmowaniu i wydalaniu dzieci ze szkoły;

3. na biegłość, pilność, na zachowanie się nauczycieli w ogóle, na panującą w szkole karność, porządek i ochędóstwo;

4. na przestrzeganie planu nauk, na metodę naukową i na postępy dzieci w ogóle, i w pojedynczych przedmiotach;

5. na zaprowadzone środki do nauki służące, i na przybory pomocnicze, tudzież na wewnętrzne urządzenie szkoły;

6. na stosunki ekonomiczne szkoły, w szczególności na dotacyę nauczycieli, czy nauczyciel otrzymuje regularnie zapewniony mu dochód, czy i jakiem trudni się ubocznem zajęciem.

Przy wizytacyi prywatnych zakładów szkolnych i wychowawczych winien inspektor szkolny okręgowy na to uważać, czy zakłady te odpowiadają warunkom, pod którémi były założone, i czy nie przekraczają granic swego uprawnienia.

§. 33.

Inspektorowie szkolni okręgowi mają robić sprawozdania o swych czynnościach do Rady szkolnej okręgowej z dołączeniem potrzebnych wniosków i wskazówek, których na miejscu udzielili.

Sprawozdania te mają być przedłożone wraz z uchwałami, w skutek nich zapadłemi Radzie szkolnej krajowej, która czyniąc sprawozdania szkolne Ministrowi Wyznań i Oświecenia, powinna mieć na nie wzgląd należyty.

§. 34.

Doradzcy Rady szkolnej okręgowej (§. 25.) mają prawo zwiedzać znajdujące się w okręgu szkoły swojego wyznania, aby się przekonać o ich stanie, tudzież mają prawo być obecnymi przy peryodycznych wizytacyach tychże przez inspektorów szkolnych okręgowych; wreszcie mają prawo donosić Radzie szkolnej okręgowej o zrobionych przez siebie spostrzeżeniach, i czynić wnioski w celu polepszenia rzeczonych szkół.

Rada szkolna okręgowa ma zasięgać zdania doradców we wszystkich przedmiotach, zostających w związku z ich powołaniem; doradzcy zaś mogą uczestniczyć w dotyczących obradach Rady szkolnej okręgowej z głosem stanowczym.

§. 35.

Przewodniczący w Radzie szkolnej okręgowej przydziela członkom Rady wpływające sprawy do zreferowania.

Potrzeby kancelaryjne opędza polityczna władza powiatowa.

W miastach rządzących się własnym statutem gminnym, dodaje Radzie szkolnej okręgowej niezbędne siły pomocnicze reprezentacya gminna; potrzeby kancellaryjne opędzane będą z funduszów gminnych.

§. 36.

Aż do stanowczego uregulowaniu tego rodzaju służby publicznej, zatrzymują prowizoryczni inspektorowie okręgowi swe nauczycielskie lub urzędnicze płace, jeżeli zpośród nauczycieli lub urzędników publicznych do tej czynności będą powołani, a prócz tego będą pobierać ze skarbu Państwa 400 złr. w. a. rocznie jako ryczałt dyet, niemniej ryczałtową kwotę do opędzenia kosztów podróży.

Lata służby, spędzone na tym urzędzie, będą się im wliczać do lat stałej służby publicznej.

Osoby prywatne, powołane na urząd inspektorów okręgowych, będą pobierać ze skarbu Państwa 400 zlr. w. a. rocznie jako ryczałt dyet, ryczałtową kwotę do opędzenia kosztów podróży, a prócz tego osobne wynagrodzenie za ubytek w zwykłych swych dochodach.

Wymiar tego wynagrodzenia oznaczać będzie w każdym wypadku Minister Wyznań i Oświecenia na wniosek Rady szkolnej krajowej; do niego też należy oznaczanie ryczałtowych kwot, które do opędzenia kosztów podróży inspektorom okręgowym mają być przyznane.

§. 37.

W imieniu Rady szkolnej okręgowej załatwiać będzie bieżące jej czynności wydział wykonawczy, do którego należą:

a) prezes;

b) jego zastępca,

c) inspektor szkolny okręgowy.

Nieobecność któregobądź z członków wydziału wykonawczego, o ile nie była spowodowana winą przewodniczącego, nie wstrzymuje czynności tegoż wydziału.

§. 38.

Prezes i następujący członkowie Rady szkolnej okręgowej mają prawo zwiedzać osobiście szkoły ludowe całego okręgu, delegaci rad powiatowych szkoły swego powiatu; duchowni szkoły służące dzieciom ich wyznania lub obrządku.

Mogą oni z poczynionych spostrzeżeń swoich zdawać sprawę swoim mocodawcom, nie mają atoli prawa udzielać ich bezpośrednio nauczycielom.

§. 39.

Rada szkolna okręgowa nadaje powszechnym zgromadzeniom nauczycieli okręgu stosowne urządzenia, i czuwa nad ich postępem.

Postanowienie dodatkowe.

§. 40.

Równocześnie z urządzeniem Rad szkolnych okręgowych ustają władze nadzorcze szkolne, tak dekanalne jak i dyecezalne.

Od c. k. Rady szkolnej krajowej.

Possinger m. p.